Sēdes video translācija 03.06.2021 9.00 11.00 13.30 15.15 17.00 18.45 19.10

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2264
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=706d81d5-52a0-4e67-a91a-33e5058b3d66

03.06.2021. 13.Saeima trīsdesmit pirmā sēde-pavasara sesija ārkārtas-attālināti Ministru maiņa 652-655/Lm13 *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece, Dagmāra Beitnere-Le Galla, Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 03. jūnija sēde (pirmā) sākas pl. 9:01
sēde slēgta pl. 18:54, sēdes ilgums- 9 h 54 minūtes / darbs sēdē 8 h 11 min

PIEBILDE: 3. jūnijā notiek divas atšķirīgas sēdes nr.31, nr.32 (pavasara sesija).

Latvijas Republikas 13. Saeimas pavasara sesijas trīsdesmit pirmā (attālinātā ārkārtas) sēde 2021. gada 3. jūnijā

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Labrīt, godātais Ministru prezidenta kungs! Labrīt, kolēģi Saeimas deputāti! Sāksim Saeimas šā gada 3. jūnija ārkārtas attālināto sēdi.

Darba kārtībā - "Amatpersonu ievēlēšana, apstiprināšana, iecelšana, atbrīvošana vai atlaišana no amata, uzticības vai neuzticības izteikšana".

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam"**.

Vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies. Labdien, cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Cienījamās deputātes! Godājamie deputāti! Kolēģi ministri! Mūsu valsts pēdējā gada laikā ir tiešām piedzīvojusi tik daudz, kas varbūt citos Saeimas sasaukumos... tas nav ne vienā vai divos, vai pat trijos tā piedzīvots. Covid-19 pandēmija ir bijusi milzu izaicinājums mums, ikkatram valsts iedzīvotājam; protams, ne mazāk Saeimas deputātiem un valdības locekļiem.

Ar kopīgiem spēkiem mēs pakāpeniski izejam no šīs krīzes. Tā šobrīd ir ļoti laba ziņa, ka valstī samazinās saslimstība. Un mums aizvien turpina paaugstināties to iedzīvotāju skaits, kuri ir vakcinēti. Šī vakcinēšanas programma, kas šobrīd notiek... aptuveni 100 tūkstoši mūsu valsts iedzīvotāju katru nedēļu tiek vakcinēti. Šī ir mūsu kopīgā izeja no krīzes - gūstot šo imunitāti, pasargājot sevi no smagas saslimšanas un no nāves, mēs pasargājam arī sabiedrību kopumā. Tātad šis darbs ir jāturpina.

Taču mums ir arī jāraugās uz nākotni - kurp mūsu valsts iet. Mēs valdībā skaidri esam definējuši, ka mēs pārejam no vecās politikas, kad bija lētais tranzīts - lētais naudas tranzīts, lētais izejvielu tranzīts - kā valsts attīstības modelis, uz modeli, kur mūsu valsts ražojošie uzņēmumi - eksportētāji.

Tātad gan preces, gan pakalpojumi ir mūsu valsts nākotne. Mums jāliek visa uzmanība un enerģija tajā, lai attīstītu uzņēmējdarbības vidi, lai mums nāktu aizvien jaunas investīcijas, lai būtu jaunas darba vietas, tas, ko es vienkāršoti saucu par viedo reindustrializāciju.

Lai šos mērķus mēs kopīgi sasniegtu, protams, ir nepieciešams pilns Ministru kabineta sastāvs. Šodien es aicināšu jūs balsot par četriem ministriem.

Pirmais, kuru es piedāvāju, kurš varētu nākt klāt valdības komandā, pareizāk sakot, atgriezties valdības komandā, ir Jānis Vitenbergs. Kolēģis, kuru jūs paši Saeimā ļoti labi pazīstat, kurš ir ilgstoši strādājis Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijā un gandrīz gadu bija arī nostrādājis Ministru kabinetā ekonomikas ministra amatā.

Es šodien aicinu jūs atbalstīt, iebalsot Jāni Vitenbergu atkārtoti par ekonomikas ministru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Uzsākam debates.

Vārds deputātam Jānim Vitenbergam.

J. Vitenbergs (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, ļoti cienījamā Saeimas...

Sēdes vadītāja. Vitenberga kungs, kameru, lūdzu, ieslēdziet! Mēs jūs neredzam.

J. Vitenbergs. Bet vai ir dzirdams?

Sēdes vadītāja. Ir dzirdams, bet mēs jūs neredzam. Ir prasība ieslēgt kameru un nodrošināt arī attēla pārraidi. *(Pauze.)*

Lieliski! Tātad vārds deputātam... Nu, kas tad nu? *(Pauze.)*

Vārds deputātam Jānim Vitenbergam.

J. Vitenbergs. Jā, kaut kādas tehniskas problēmas, bet...

Labdien vēlreiz! Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Cienījamās deputātes! Godātie deputāti! Pēdējā gada laikā man kā ekonomikas ministram lielākais izaicinājums bija cīņa ar Covid-19 vīrusa izraisīto ekonomisko krīzi un tās seku likvidēšanu. Šajā laikā sabiedrībai un uzņēmējiem bija svarīgs katrs lēmums, ko pieņēma valdība. Tie bija ļoti dažādi. Virkne to bija tādi, kuri liedza - pilnībā vai daļēji - strādāt dažādām tautsaimniecības nozarēm pat mēnešiem ilgi, dažām - pat ilgāk nekā pusgadu. Un tika ierobežotas nozares, kurās nodarbina desmitiem tūkstošu darbinieku. Ekonomikas ministrija šajā laikā radīja visaptverošus atbalsta instrumentus, programmas mūsu uzņēmumiem un to darbiniekiem, kuras turpina funkcionēt vēl arī šodien.

Galvenās no tām. Es gribētu izcelt apgrozāmo līdzekļu atbalsta programmu, kuras apjoms ir vairāk nekā pusmiljards eiro, kā arī... algu subsīdijas un dīkstāves pabalsti nodarbinātajiem 180 miljonu apmērā... ar kuras palīdzību jau ir palīdzēts 80 tūkstošiem nodarbināto; tas ir ievērojams

skaitlis. Esam izstrādājuši arī atbalsta programmas pēckovida laikam, lai palīdzētu nozarēm, kuras cietušas vissmagāk un turpina ciest.

Ministrēšanas laikā man ir pārmetuši dažādu tautsaimniecības nozaru aktīvu atbalstīšanu šajā mūsu uzņēmumiem grūtajā laikā, bet nenoliegšu, ka ļoti daudz laika paņēma darbs pie dažādu nozaru drošas darbības principu izstrādāšanas un ieviešanas, un laiks tika veltīts... strādājot kopā ar dažādu nozaru pārstāvjiem... Un, protams, tās viņu problēmas un bēdas kļuva par mūsu ministrijas bēdām un manis kā ministra bēdām. Un katrs pozitīvs lēmums par atbalstu vai par iespēju strādāt kādām no šīm nozarēm... tā mums bija kā maza uzvara.

Šeit gribu vēlreiz uzsvērt apgrozāmo līdzekļu programmas ieviešanu; tās apjoms sniegsies pāri pusmiljardam. Ar šo programmu mainījās arī uzņēmēju attieksme pret valsti, pret valsts atbalstiem šajā brīdī, un tika saņemta no uzņēmējiem arī virkne pozitīvu vērtējumu tieši par šo programmu.

Man pašam īpaši emocionāla... tāda, nu, smaga varbūt... un tāda pozitīva ziņa bija par to, ka tika panākta vienošanās par mazo veikaliņu darba atsākšanu, kā arī par skaistumkopšanas un citu pakalpojumu sniegšanas atjaunošanu, jo tieši šīs nozares ilgstoši nebija varējušas strādāt. Gan sabiedrība, gan paši uzņēmēji gaidīja iespēju atsākt darbu.

Es gribētu teikt, ka valdības īstenotie uzņēmējdarbības un iedzīvotāju atbalsta pasākumi ir efektīvi palīdzējuši mazināt pandēmijas izraisīto situācijas smagumu.

Latvijas ekonomikas izaugsme pērn samazinājās par 3,6 procentiem, bet, salīdzinot ar Eiropas valstu vidējiem rādītājiem, kas ir 6,1 procents, tātad - puse no Eiropas Savienības vidējā... Sākotnēji, kad sāku vadīt Ekonomikas ministriju, starptautiskās institūcijas paredzēja Latvijai līdz pat 10 procentu kritumu...

Mūsu ekonomikas glābšanas riņķis šajos apstākļos ir bijis preču eksporta stabils pieaugums - par spīti kovidam. Preču eksports 2020. gadā pieauga par 5,5 procentiem, bet šī gada pirmajā ceturksnī - par 4 procentiem. Īpaši veiksmīgs bija marts, kad preču eksports sasniedza jaunu mēneša rekordu Latvijas vēsturē. Martā Latvija eksportēja preces 1,34 miljardu apmērā; tas ir par 20 procentiem vairāk nekā iepriekšējā gadā - ievērojams kāpums. Un, neraugoties uz ekonomisko aktivitāšu kopējo samazinājumu, uz problēmām pārvietoties un piesaistīt investīcijas, mums izdevās 2020. gadā piesaistīt vairāk investīciju nekā pēdējos septiņos gados. Tā ka, par spīti smagajiem apstākļiem, LIAA darbs un Ekonomikas ministrijas darbs šajos apstākļos bija veiksmīgs.

Valsts atbalsta pasākumi ievērojami mīkstinājuši Covid-19 negatīvo ietekmi uz iedzīvotāju nodarbinātību. Reģistrētā bezdarba līmenis kopš marta sāk diezgan vienmērīgi un... strauji sarukt, un maija beigās bija reģistrēti 69 tūkstoši darba meklētāju, un kopējais bezdarba līmenis - 7,6 procenti un... ievērojami samazinājies; vēl pērnā gada jūlijā bezdarba līmenis sasniedza 8,7 procentus un darbu meklēja 80 tūkstoši darba meklētāju. Tātad desmit tūkstoši cilvēku ir atraduši darbu. Pozitīvi, ka šobrīd strauji pieaug pieejamo vakanču skaits darba tirgū.

Pati svaigākā ziņa, kas vieš cerības un pozitīvu skatu, ir pirms pāris dienām publicētais jaunākais *OECD* ziņojums, kurš paredz, ka Latvija šajā gadā izaugsmes tempus un IKP pieaugumu varētu kāpināt par 3,2 procentiem, nākamajā gadā - par 5,6 procentiem. Ja šīs prognozes piepildās, tad Latvijas IKP pieaugums būs lielākais Baltijas valstu starpā.

Protams, ir bijis svarīgs viss šis kovida... aspekts, bet nu ministrijā esam izkustinājuši no nulles punkta... virkni jaunu virzienu, jaunas programmas, kuras ilgstoši varbūt nav bijušas risinātas, un

“jaunajam” ministram Vitenbergam, ja Saeima šodien mani atbalstīs šajā amatā, būs iespēja līdz galam novest to, ko iesāka “vecais” ministrs Vitenbergs, ja tā varētu teikt.

Es gribētu uzsvērt darbu pie mājokļu pieejamības jautājuma - papildus jauno ģimeņu atbalsta programmai “Balsts”, kura tika ieviesta pirms gada un ar kuras palīdzību jaunās ģimenes var tikt pie sava pirmā mājokļa. Daudzbērnu ģimenes - tas ir īpaši svarīgi mums kā valstij. Un simt ģimenes šo atbalstu jau ir izmantojušas. Mēs sāksim arī būvēt īres mājokļus reģionu centros; tā ir, nu, tāda ļoti... tāda problēma, kuras risināšana ilgi atlikta, bet ir svarīgi, ka mēs šajā gadā to sāksim darīt.

Es lieliski saprotu, ka ar Eiropas atveseļošanas un noturības fonda naudām (kopsummā virs 40 miljoniem) mēs nevarēsim atrisināt visu šo problēmu - mājokļu pieejamības jautājumu -, tāpēc tagad kopā jau ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju un Finanšu ministriju esam sākuši darbu pie tāda visaptveroša, plaša fonda izstrādes, kas šo problēmu varēs risināt arī ilgtermiņā.

Protams, turpinās darbs pie mūsu šī... mājokļu jeb daudzdzīvokļu... fonda atjaunošanas, ir dažādas renovācijas programmas. Mums šis padomju mantojums, dzīvojamais fonds, strauji noveco, un ir nepieciešami arī atbilstoši līdzekļi šī fonda sakārtošanai.

Jau minēju par mūsu ekonomikas šībrīža glābšanas riņķi - mūsu preču eksportu. Tā ka ir pozitīvi... Protams, šeit ir vērojamas pozitīvas tendences, taču jāuzsver, ka mūsu eksporta preču portfelis vēl aizvien ir ar zemu pievienoto vērtību un šeit ir nepieciešami uzlabojumi.

Arī tagad, kovida laikā, pie mums Ekonomikas ministrijā vēršas virkne uzņēmēju, kuriem ir lielas ambīcijas un mērķi īstenot dažādus lielus projektus, kas varētu pat mainīt dažas tautsaimniecības nozares kopumā, bet ar esošajiem atbalsta rīkiem mūsu iespējas viņiem palīdzēt ir bijušas limitētas. Tādēļ ir panākta politiskā vienošanās, un mēs strādājam jau tālāk pie detalizācijas, lai izveidotu fondu lielu investīciju projektu izveidošanai un attīstīšanai.

Un kā piemēru mēs varam minēt to, ka viens no svarīgākajiem eksporta produktiem mums šobrīd ir graudi un ar šī fonda palīdzību... redzam, ka varam palīdzēt uzņēmējiem attīstīt ražotnes, kas var mainīt visu šo nozari un dot ievērojamu pievienoto vērtību.

Nevis eksportēt vienkārši izejvielu, kuru tad kāda cita valsts pārstrādā, bet darīt to pašiem. Es domāju, ja mēs to izdarīsim, tad eksporta pieauguma dati... pieaugums būs ievērojami straujāks.

Tā ka... Es domāju, ļoti svarīga ir šī mūsu programma, par kuru ir panākta vienošanās (ceram, ka izdosies sākt darbu pie tās īstenošanas jau šī gada otrajā pusē), - tā ir šo ražošanas zonu attīstīšana jaunajos reģionālajos centros. Es paredzu, ka - kopsolī ar šo īres mājokļu attīstīšanu, būvēšanu - tas dos tādu vienmērīgu uzrāvienu valsts attīstībai, jo reģionu centros būs iespēja cilvēkiem labi nopelnīt, strādāt tuvāk pie mājām, kā arī būs iespēja dzīvot kvalitatīvos un mūsdienām atbilstošos mājokļos, kas... šobrīd ir liela problēma.

Jau vairākas reizes savā šīsdienas uzrunā esmu pieskāries Eiropas atveseļošanas un noturības fondam. Šeit gribu teikt paldies arī kolēģiem ministrijā un arī kolēģiem Ministru kabinetā par vienošanos, kas ir panākta, un ir būtībā izplēsti no šīs kopējās summas 1,82 miljardi. Tiešais atbalsts mūsu uzņēmējiem ir vairāk nekā 600 miljoni, un šeit ir paredzēts tuvāko gadu laikā mums kā atbildīgajai ministrijai veidot ap 30 jaunu programmu - ievērojams skaits -, ar kuru palīdzību būs iespējams attīstīt jaunu produktu izstrādi, privātā sektora digitalizāciju, dažādas energoefektivitātes programmas, lai sekmētu zaļās enerģijas ražošanu bez tāda atbalsta... kur tas būtu jāsniedz... kur būtu jādara katrai mūsu mājsaimniecībai... no elektrības rēķiniem... bet bez šī

tā saucamā *feed-in* tarifa... attīstīt zaļo enerģiju lokāli, tuvumā mūsu uzņēmējiem, kuri patērē šo enerģiju.

Kolēģi! Es tiešām atceros diezgan spilgti to Saeimas sēdi, kura bija pirms gada un kurā mani apstiprināja ekonomikas ministra amatā. Toreiz mani atbalstīja arī opozīcijas deputāti un pie frakcijām nepiederoši deputāti, un toreiz jūs, kolēģi, teicāt: "Vitenberg, mēs ar tevi esam kopā strādājuši, mēs tevi esam redzējuši, un šis ir tev tāds kā uzticības kredīts nākotnei." Un es esmu centies ar lielu atbildību strādāt un atcerēties šos vārdus, lai nepieviltu nevienu no jums, un ceru, ka esmu šo kredītu līdz šim attaisnojis, un esmu gatavs turpināt darbu, strādāt tālāk un novest šos iesāktos darbus līdz galam.

Šajā brīdī gribu pateikt paldies arī visiem Latvijas uzņēmējiem, mūsu sabiedrībai, kura cīnās un iztur šo krīzi. Krīze ir izvērtusies garāka, nekā gaidīja katrs no mums.

Tā ka, kolēģi, aicinu atbalstīt manu kandidatūru. Un - uz kopīgu sadarbību!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam.

I. Zariņš (SASKAŅA).

Labrīt visiem! Vispirms jau paldies Vitenberga kungam par to, ka viņš bija pietiekoši drosmīgs - pieteicās debatēm un pauda savu skatījumu. Manuprāt, tā vajadzētu būt katrreiz - pirms katrām ministru ievēlēšanas debatēm vajadzētu nākt šeit ministra amata kandidātam un stāstīt savu redzējumu, un Saeimai vajadzētu šeit viņu vērtēt... nu, ja vispār Saeimas balsojums kaut ko nozīmē.

Diemžēl no runātā... Uzreiz ir jāatzīmē, ka lietas, par kurām jūs stāstījāt tik optimistiski, notiek nevis pateicoties jums, bet par spīti jūsu centieniem, par spīti tam, ko dara valdība. Tātad visi šie salīdzinošie eksporta rādītāji un tamlīdzīgi, ko jūs pieminējāt un ko it kā mēģinājāt pasniegt kā savu panākumu, - patiesībā tas ir vienkārši citu cilvēku darba rezultāts.

Lai varētu novērtēt šīs valdības darba rezultātu, būtu jāskatās salīdzinošie rādītāji, paņemot kaut vai, teiksim, mūsu pašu kaimiņvalstis Lietuvu un Igauniju, un tad mēs šeit uzskatāmi ieraudzīsim, kas tad ir šīs valdības paveiktais tieši ekonomikas jomā. Ja mēs paņemam pēdējos statistikas datus par iekšzemes kopprodukta pieaugumu, - ko mēs redzam? Mēs redzam, ka Lietuvai un Igaunijai tas ir pozitīvs, Latvijai - negatīvs. Lūk, uzskatāms piemērs tam, kā strādā mūsu valdība.

Arī par to, kā tagad nauda tiek dalīta... Kolēģi, tas viss ir jūsu panākums, ar ko jūs varat palielīties, - ka jūs beidzot esat sākuši kaut kādas... apgūt naudu...? Bet šī nauda - tā taču nav jūsu radīta nauda! Tā ir nauda, kuru mums vai nu kāds cits ir iedevis, vai... kura mums pašiem būs jāatdod, tāpēc ka tie ir kredīti. To jūs atkal darāt tik neprasmīgi... tik neprasmīgi, tik bezjēdzīgi, ka... nu, tas kaitējums, kas tiek nodarīts pašlaik... Tas vēl ilgi, daudzus gadus, būs jāatmaksā.

Ko jūs izdarāt? Jūs pieņemat savus bezjēdzīgos lēmumus... piemēram, kaut vai visus šos regulējumus, aizliegumus, ar kuriem jūs mēģināt... un kuri nestrādā reāli, un pēc tam jūs šos savus bezjēdzīgos lēmumus... vienkārši kompensējat ar aizlienēto naudu, ar entajiem miljoniem, - ne jūsu miljoniem; tos vajadzēs atdot kādam citam.

Es atceros, ka pašā sākumā, kad tika izveidota šī koalīcija - tas bija jau pirms vairākiem gadiem -, kādā televīzijas raidījumā... kādā diskusijā man tika jautāts, kā es redzu to situāciju. Tas bija tieši

tas laiks, kad visi gaidīja pārmaiņas, kad bija ienākuši jaunie politiskie spēki, bija nomainījusies liela daļa Saeimas sastāva un visiem bija kaut kādas ekspektācijas, gaidas: kas nu notiks? Un es mēģināju jau toreiz aprakstīt, ka patiesībā tas viss, kas tika stāstīts, tas viss, kas tiek gaidīts, - ka nekas tamlīdzīgs nenotiks, un to situāciju salīdzināju ar... tā, lai būtu saprotamāk sabiedrībai, tiem, kas skatījās televīzijas raidījumu "Dzīvnieku pasaule" kanālā *National Geographic*, kur rādīja, kā katru gadu - katru gadu! - notiek lielā zvēru staigāšana: jaunās antilopes dodas uz saulainajām tālēm pāri upei, un tur, upē, guļ vecie krokodili un vienkārši mierīgi gaida, lai šīs antilopes skrien, labi zinādami, ka, tiklīdz tās ieskries ūdenī, tā uzreiz tās kļūs par barību šiem vecajiem krokodiliem. Un tas ir tieši tas, ko mēs šodien uzskatāmi varam redzēt! Viens process jau ir noslēdzies. Tātad viena jauna antilope, kura bija solījusi šīs pārmaiņas sabiedrībai, ka nu tik viss te tikšot pārmainīts un tikšot veidota jauna politika, ir nokļuvusi veco krokodilu vēderos. Drīz kārta būs nākamajai. Viņi to paši neapzinās, viņiem liekas, ka viņi turpinās nest šīs pārmaiņas, bet šis process ir neizbēgams, un mēs to vēl pieredzēsim.

Taču, ja runājam par šo veco procesu, par to, kā tas ir izpaudies Ekonomikas ministrijā, tad viens no stāstiem, kam es, protams, nevaru nepieskarties, ir stāsts par OIK. Un pēc tā, ko es dzirdu, es saprotu, ka šī afēra tiks turpināta, jo tieši šī, Kariņa, valdība bija tā, kas pacēla šīs OIK afēras piesegu jaunā, vēl nebijušā līmenī - pretēji tam, kā viņi tika solījuši. Vai jūs atceraties, kā viņi visi ar putām uz lūpām, it sevišķi tas "vecais" Vitenbergs no vecās partijas, kurā viņš atradās, solīja, ka viņi vispār visu te... vispār tūlīt tikšot galā ar OIK afēru, vispār OIK tikšot likvidēta? Kāds ir rezultāts? Ko mēs ieguvām?

Pirmais lēmums, ko OIK sakarā jūs, Vitenberga kungs, pieņēmāt, parakstījāt, - tie bija Ministru kabineta noteikumi, kur jūs paredzējāt ļoti interesantu regulējumu. Proti, šis regulējums paredz, ka pretēji likumā noteiktajam... tā likuma noteiktajam, ko mums izdevās pēc Saeimas vēlēšanām vēl pieņemt uz karstām pēdām, kamēr vēl viss šis solījumu skurbulis nebija dzimis... Mēs likumā panācām to, ka viena no prasībām bija, ka ir jāatgūst izkrāptais vai nepamatoti izmaksātais, nelikumīgais OIK atbalsts. Ko jūs izdarījāt? Pirmais lēmums, ko attiecībā uz OIK jūs pieņēmāt, kad jūs stājāties amatā, - jūs izgrozījāt Ministru kabineta noteikumus un noteicāt... uztaisījāt tos tādus, lai šo izkrāpto atbalstu nevarētu atgūt, lai varētu atgūt tikai mazu tā daļiņu. Proti, jūs uzrakstījāt, un tas ir ar jūsu parakstu... manuprāt, tas bija pagājušā gada 2. septembris, kad tas notika... un ar jūsu parakstu... jūs uztaisījāt šādu regulējumu, ka var atgūt tikai to atbalsta daļu, kas būs par pēdējo periodu... vai no pēdējā brīdinājuma, kas ir saņemts.

Lai būtu saprotams, ko tas nozīmē... Un te ir ļoti interesanti - šeit pārklājas divi notikumi. Tieši šinī brīdī Ekonomikas ministrijai bija jāizpilda vēl viens likumā paredzētais uzdevums, kas tika ietverts... ko mēs ietvērām, - proti, jāiesniedz ziņojums par šiem OIK staciju darbības rezultātiem - par pēdējiem trim gadiem, par konkrētiem šo staciju rādītājiem; to jūs ļoti negribējāt.

Toreiz Ekonomikas ministrija ļoti negribēja, lai tai šāds ziņojums būtu jāiesniedz Saeimai, jo Ekonomikas ministrija ļoti labi zināja: ja tā šādu ziņojumu iesniegs un ja tur būs šie rādītāji konkrēti norādīti, tad varēs uzskatāmi redzēt krāpniecības, kādas ir bijušas īstenotas. Un Ekonomikas ministrija, pirms iesniegt šo ziņojumu, izmainīja Ministru kabineta noteikumus, kuri paredzēja to, ka tad, kad šīs krāpniecības atklāsies... un runa šeit ir par vairāku gadu periodu... un šīs krāpniecības uzskatāmi... būs jau kā pierādīts fakts... Un šeit mēs runājam par daudziem, daudziem miljoniem, un katrs var pārliecināties - šis ziņojums ir Saeimai iesniegts, šī informācija ir pieejama. Un no šīs informācijas uzskatāmi var redzēt, ka daudzas stacijas ir krāpušās gadiem, esot Ekonomikas ministrijas pārraudzībā.

Ekonomikas ministrija to ir piesegusi visus šos gadus. Tie ir entie miljoni - daudzi, daudzi miljoni. Un, lai šos daudzos, daudzos miljonus Ekonomikas ministrijai nevajadzētu atgūt, tā sagatavoja šādus Ministru kabineta noteikumus, kurus, protams, šī, Kariņa, valdība apstiprināja.

Un “pateicoties” jums... Tas ir jūsu, Vitenberga kungs, nopelns, par kuru, es domāju, būtu pamatoti un pareizi kādam atbildēt, ne tikai politiski, iespējams, bet arī jau pavisam citā līmenī un atbildot jau citām institūcijām.

Nesakiet, ka jūs to nezinājāt. Varbūt iemesls, kāpēc šodien Krišjānis Kariņš atkal virza jūs par ministru... uz šo amatu, - tāpēc ka viņam nepieciešams piesegt OIK afēru, jo tas ir viņa radījums. Tieši viņš, būdams ekonomikas ministrs, savulaik bija tas, kurš parakstīja šo likumu, Elektroenerģijas tirgus likumu, kurš ielika pamatus OIK afērai, ar to dodot iespēju Ministru kabinetam darboties brīvi, uz savu prātu, un darīt to, ko grib, nosakot vien to, ka visu, ko sastrādās Ministru kabinets, kādu regulējumu tas uztaisīs, - visai Latvijas tautai vajadzēs apmaksāt.

Vēl viena lieta, Vitenberga kungs, kā jūs turpināt piesegt OIK afēru nu jau pretēji, pārkāpjot likumu. Vēl viena no lietām, kas bija ierakstīta Elektroenerģijas tirgus likumā, kura jums bija - jau bija! - jāizpilda jau pagājušā gada vasarā, - bija jāizstrādā Ministru kabineta noteikumi par pārkompensācijas novēršanu, proti, par to, lai novērstu situāciju, kādu bija izveidojusi Ekonomikas ministrija, dodot iespēju komersantiem saņemt pārāk dāsnu atbalstu.

Mēs ilgi cīnījāmies par to, ka likumā vajadzētu ierakstīt konkrētāku deleģējumu, lai Ekonomikas ministrija to varētu ātrāk izdarīt un būtu jau iedots konkrēts ietvars. Ekonomikas ministrija izmisīgi tam cīnījās pretī. Neskatoties uz to, mums tomēr izdevās likumā ielikt vismaz vispārīgus principus - ka šādi Ministru kabineta noteikumi ir jāizstrādā un ka ir jābūt mehānismiem pārkompensācijas novēršanai. Pēc kādiem principiem? Tātad iekļaujot iekšā visu saņemto atbalstu, jo šeit mēs atkal runājam par daudziem, daudziem miljoniem, kas netika iekļauti, pārrēķinot šo pārkompensāciju.

Mēs ar lielām cīņām dabūjām šādu regulējumu. Tam bija jāsāk strādāt vairāk nekā gadu atpakaļ. Pārkāpjot likumu, Vitenberga kungs, jūs to neesat izdarījis. Tātad jūs, pārkāpjot likumu, piesedzat OIK afēru. Ne tikai necīnāties ar to, kā solījāt, kad nācāt iekšā politikā, - ka jūs cīnīsieties, ka jūs vispār to likvidēsiet. Vēl vairāk - jūs ne tikai to neesat izdarījuši, nu jau jūs to darāt, pārkāpjot likumu. Tas ir tas, kā jūs pildāt savus solījumus.

Tas, ko es dzirdu par šo zaļo kursu, ko jūs stāstāt... Kad tas atnāks līdz Saeimai, mums būs arī interesantas debates. Un es jums parādīšu, kā jūs turpināsiet piesegt šo afēru, kā jūs gatavojat šo regulējumu, kādā veidā... pēc būtības jūs rādīsiet šo pašu stāstu, kādu mēs redzējām pirms dažiem gadiem, kad tika rādītās neesošas OIK stacijas, lai pēc tam varētu uz to visu pelnīt. Šeit būs līdzīgs stāsts. Mēs gaidīsim, kad tas atnāks līdz Saeimai, un tas būs tāds atklāsmes brīdis visai Latvijas sabiedrībai un arī tam politiskajam spēkam, kurš tagad būs galvenais piesedzējs, jo es saprotu - Nacionālā apvienība ir iestājusies rindā uz šīs afēras piesegšanu.

Tālāk. Pats galvenais uzdevums, par ko es nedzirdēju šai stāstā, - kā tad mums būs ar naudu, kas tagad ir iedota... no Eiropas tiks dota, lai mēs varētu restartēt savu ekonomiku, īstenot mūsu ekonomikas atjaunotni. Pirmais plāns, kas tika uztaisīts, bija vienkārši reāla katastrofa! Tātad vairāk nekā 80 procenti no šīs naudas, kā bija paredzējusi mūsu viedā... mūsu viedā valdība un Ekonomikas ministrijas vadība (kā es saprotu, tātad naudu, kas bija domāta, lai mēs varētu restartēt savu ekonomiku)... Šī valdība izdomājusi, ka vairāk nekā 80 procentus viņi notērēs publiskos pasūtījumos. Pati sev notērēs, pati, taisot visādus pasūtījumus, šo naudu notērēs, sakot: nu jā, kaut kas jau no tā visa tiks uzņēmējiem, jo uzņēmēji pildīs šos mūsu pasūtījumus. Bet ne jau tam tika dota šī nauda! Šī nauda tika dota, lai mēs tiešām reāli restartētu savu ekonomiku.

Pašlaik mēs dzirdam tikai runas par to visu, bet reālas sajēgas par to, kā izdarīt, nav. Par to es brīdināju jau tad, kad pirmo reizi mēs mainījām veselības ministru, jo tad visas tās lielākās

debates un sabiedrības sašutums bija saistībā ar vakcinācijas plānu - ka mums nav šī vakcinācijas plāna un ka vakcinācija draud izgāzties. Jau tad es brīdināju, ka vēl lielāks skandāls un vēl lielāka skāde valstij var būt, ja mēs netiksim galā ar to plānu, kas ir mūsu ekonomikas restarta plāns, kurš jau tad laikus... es Kariņu brīdināju par to - padomājiet par to, sekojiet līdzi Ekonomikas ministrijai, lai mēs neizgāztos. Tagad mēs esam tieši tādā pašā situācijā, kā bija ar vakcinācijas plānu. Un mēs visi zinām, kā mums iet ar šo vakcināciju. Ja mums tieši tāpat ies ar ekonomikas atjaunotnes plānu, pēc būtības mēs savu valsti norakstām, jo tad, kad beigsies kovida krīze... un agrāk vai vēlāk tā beigsies, jo katra slimība nāk un aiziet, un visdrīzāk tas nebūs šīs valdības panākums, ka mēs tiksim laukā no šīs kovida krīzes, bet gan vienkārši lietu dabīgā kārtība, jo slimības nāk un aiziet... tad sāksies šis skrējiens, šis spurts, kurā piedalīsies visas pasaules ekonomikas. Un, ja mēs tam nebūsim gatavi, ja mēs to naudu atkal būsim kaut kur bezjēgā notrallinājuši un izdomājuši visādās muļķībās... un nebūsim padomājuši gudri to ieguldīt, vienkārši tikai gudri runājuši, tad mēs šinī skrējienā iepaliksim vēl vairāk. Mēs vienkārši būsim nolemti nabadzībai, un tālāk tas nozīmē arī to, ka mūsu tauta būs nolemta iznīcībai, jo globālās ekonomikas apstākļos mēs vienkārši tiksim izpumpēti - gan mūsu cilvēku resursi, gan mūsu iespējas, gan arī dabas resursi. Un viss būs, "pateicoties" tikai tam, ka mēs būsim izveidojuši šādu "rīcībspējīgu" valdību, kas ir vajadzīga šaurai politiskajai kliķei, lai varētu noturēties pie varas.

Tāpēc, Vitenberga kungs, par OIK jums nāksies atbildēt un labāk laikus gatavojiet risinājumus. Jūs tos neesat sagatavojis, jūs turpināt piesegt, un tas, ko jūs darāt, ir acīmredzami - jūs ejat pavadā, visu pavadā. Iespējams, jums pietrūkst kompetences, iespējams, arī politiskās gribas, bet par to beigu beigās kādam nāksies atbildēt, un jums ir vērts laikus par to padomāt.

Un otrs liels stāsts. Protams, mēs vēlētos redzēt šeit, Saeimā, kā tad jūs kā ekonomikas ministrs redzat, kā valsts izies no šīs krīzes, kā mēs spēsim cienījami konkurēt pasaulē šajos jaunajos ekonomiskajos apstākļos, jo pagaidām ir tikai tukšas runas par viedo industrializāciju, par kuru es jums jau runāju pirms vairāk nekā 10 gadiem, un tagad jūs esat sākuši par to runāt, bet, kā darīt, mēs to neredzam.

Personīgi es šodien nebalsošu ne par vienu no ministriem, jo es redzu, ka tā ir katastrofa.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Godātie kolēģi! Man ir viens jautājums Ministru prezidentam - kā tam, kurš virza šo konkrēto kandidātu -, un arī mans vērtējums šim kandidātam un viņa paveiktajam un līdz ar to arī izredzēm par to, ko šis kandidāts varētu paveikt.

Augsti godātais Kariņa kungs! Esmu ar abām rokām par industrializāciju, reindustrializāciju, viedu reindustrializāciju. Ar abām rokām par. Un man ir patiess prieks, ka kaut kur... apmēram šogad vai pagājušā gada beigās šie vārdi "industrializācija", "viedā reindustrializācija" parādījās jūsu publiskajā retorikā. Jūs runājat par to, ka mēs tagad pārejam no vecās ekonomiskās politikas uz jaunu politiku. Tas, kas ir, - protams, tas ir milzīgs, milzīgs izaicinājums. Tas prasa izpildījumu. Tas prasa neordināru komandu, kas to izpildīs.

Jūs šodien nākat uz Saeimu, jūs stāstāt par to, ka... jūs pozicionējat kā savas valdības restartu, tādu jaunu sākumu, tādu restaurāciju. Būtu loģiski no jums dzirdēt, ka... lūk, jūs sakāt - mēs sākam viedo reindustrializāciju, un te ir tas cilvēks, ekonomikas ministrs ar lielo burtu, par kuru

man ir pilna pārliecība, ka viņš šo viedo reindustrializāciju... viņš ir īstais cilvēks, kurš varētu to paveikt. Mans jautājums jums, Ministru prezident, ir sekojošs: kurā brīdī, Ministru prezident, jūs esat sapratis, ka tiešām Jānis Vitenbergs ir šīs viedās reindustrializācijas arhitekts un publiskā seja? Kādi ir bijuši tie kritēriji, pēc kuriem jūs meklējāt šo kandidātu? Vai jums bija citi kandidāti? Kādi? Kas jums vieš pārliecību, ka šī viedā reindustrializācija notiks - tā, lai mēs varam tiešām noticēt, nevis tam, ka tie vienkārši ir kārtējie vārdi? Es ļoti ceru uz jūsu atbildi par šo. Ja es to nesagaidīšu... tad konkrēti par šo kandidātu - par ekonomiku.

Lūk, ja mēs paskatīsimies objektīvi datus par iekšzemes kopprodukta dinamiku pēdējo piecu sešu gadu laikā, pat pēdējo divu gadu laikā - pēdējo divu gadu laikā, kas ir kopīgi gan Jāņa Vitenberga, gan viņa KPV LV kolēģu laiks, tad mēs redzam, ka šo divu gadu laikā būtiski pieaugusi mūsu atpalicība no Lietuvas un Igaunijas. Tātad vēlreiz. Mums tā un tā bija nozīmīga atpalicība no Lietuvas un Igaunijas, bet pēdējo divu gadu laikā šī atpalicība, šī plaisa, ir izaugusi vēl lielāka. Vai tas nav tai skaitā Jāņa Vitenberga vai nu darba, vai bezdarbības rezultāts?

Punkts otrais - par OIK. Kolēģis Zariņa kungs ir tik daudz par to stāstījis, varbūt vispār nevajag tālāk attīstīt šo tēmu, bet tas, uz ko es vēlos norādīt, ir tas, ka mēs no Jāņa Vitenberga šodien neesam dzirdējuši nevienu vārdu par OIK. Bet atcerēsimies, ka Jāni Vitenbergu ievēlēja šajā Saeimā ar šo solījumu. Viņš pats balsoja "par" Saeimas lēmumu izbeigt OIK. Kā es jau teicu, es nevēlos tālāk attīstīt šo tēmu, bet tas, manuprāt, kaut ko saka par Jāņa Vitenberga kā politiķa godaprātu.

Trešais. Par darbu un par šodienu. Mēs visi atceramies, ka cīņu ar pandēmiju... Mēs visi ļoti labi atceramies, ka kādreiz uz deputātu jautājumiem no Ekonomikas ministrijas esam saņēmuši atbildi, no kuras sekoja, ka tad, kad valdība nogulēja otro vilni, tad, kad bija kārtējais pārsteigums rudenī (tāpat kā, starp citu, arī tagad valdībai ir pārsteigums, valdība nebija gaidījusi, ka vasarā saslimstība samazināsies... Mēs visi labi atceramies, ka valdība gatavojās tam, ka iestāsies vēl viens vilnis un pastiprināti ierobežojumi)... Tātad tad... rudenī... mēs atceramies, kad mēs saņēmām atbildi uz deputātu jautājumiem par to, kas notika, kā tika gatavoti tie noteikumi atbalsta programmai, mēs redzam, ka Ekonomikas ministrija tos sagatavoja vienas brīvdienas laikā... piektdien, sestdien, svētdien. Tas ir par darba kvalitāti, tas ir par sagatavotību.

Ja mēs runājam par šodienu, tad šodien daudzi uzņēmumi saņem vēstules no Valsts ieņēmumu dienesta. Tātad Vitenberga kungs mums te lielījies par atbalsta programmām, ka, piemēram... tai skaitā apgrozāmajiem līdzekļiem... Tad tās vēstules, ko uzņēmēji saņem par to atbalstu, kas ir apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai... viņi saņem vēstules, es jums citēju, kas rakstīts tajās vēstulēs, ko saņem vairāki uzņēmumi... tur ir rakstīts: "atbalsta pasākumu ietvaros pieejamais finansējums šobrīd nav pietiekams turpmākai atbalstam pieprasītās summas atmaksai". Finansējums nav pieejams. Te runa ir par atbalstu apgrozāmajiem līdzekļiem, kuriem uzņēmēji pieteikušies par aprīļa mēnesi... par aprīļa mēnesi. Ja, kolēģi, jūs saprotat kaut ko par apgrozāmajiem līdzekļiem, - tas ir tas, kas ir nepieciešams, nu, vakardien, šodien. Tātad, ja uzņēmumam tas atbalsts apgrozāmajiem līdzekļiem bija nepieciešams aprīlī, viņi saņem vēstules šodien - jūnijā, jūnija sākumā. Par to, ka viņiem nav iespējams izmaksāt to atbalstu, tāpēc ka nav finansējuma. Un finansējuma nav kāpēc? Tāpēc, ka tajās pašās vēstulēs rakstīts - būs pieejams, kad saskaņojumu no Eiropas Komisijas dabūs jaunajiem MK noteikumiem.

Nu tātad kāds atkal nav laikus sagatavojis tos pašus Ministru kabineta noteikumus. Joprojām notiek saskaņošana. Tie paši apgrozāmie līdzekļi, ko vajadzēja izmaksāt par aprīli, es domāju, ka maija sākumā... saņem vēstules par to, ka - gaidiet, nezinām, kad būs tas saskaņojums.

Tas ir tikai viens piemērs. Tikai viens piemērs. Tāpēc nav nekāda pārsteiguma, kāpēc mūsu atpalicība pēdējos divos gados no Lietuvas un Igaunijas tikai palielinājusies.

Tāpēc, kolēģi, šī valdība var, cik vien vēlas, mums šeit stāstīt par kaut kādu jauno rekonstrukciju, bet mēs jau sapratām, kas īsti notiek. Tā ir tā pati koalīcija, faktiski ar tiem pašiem KPV LV deputātiem, tikai mums te šodien stāsta par kaut kādu jaunu sākumu un par kaut kādu restaurāciju.

Tāpēc es šo atbalstīt nekādi nevaru, tikai atšķirībā no sava kolēģa es savu pozīciju paudīšu arī ar balsojumu, nevis bez balsojuma.

Paldies par uzmanību.

Vārds deputātam Ralfam Nemiro.

R. Nemiro (KPV LV).

Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Godātais Ministru prezidenta kungs! Kolēģi! Ja atskatās uz Ekonomikas ministrijas izdarīto, tad, manuprāt, var paskatīties uz "veco" Vitenbergu, tad uz Nemiro, uz citiem ministriem, bet ļoti būtiski ir saprast to, ka faktiski ļoti lielā mērā tie darbi, kas ir darīti pat gadu desmitiem, dod kaut kādu iespaidu jeb mēs to ieraugām *Excel* tabulās tikai pēc ļoti nopietna laika sprīža.

Ekonomikas ministrija, kolēģi, sastāv no tādiem, varētu teikt, trīs lieliem blokiem, kurus es varētu tā vienkāršoti... tātad izteikties... tā ir enerģētika, būvniecība un uzņēmējdarbības atbalsts. Pie būvniecības, protams, ļoti liels segments ir arī mājokļi.

Ja mēs skatāmies tieši uz šiem segmentiem, tad jāsaka, ka enerģētikā mūsu atpalicība salīdzinājumā ar mūsu kaimiņvalstīm ir vienkārši fantastiski liela. Pieņemsim, tādas tehnoloģijas, kas spēj sevi, teiksim, atpelnīt bez virskompensācijām, kā saule, vējš Latvijā neattīstās... neattīstījās šo gadu laikā, un, ja mēs skatāmies skaitļos, kas ir megavatos, tad mēs no Lietuvas un Igaunijas atpaliekam vairākas reizes.

Protams, tas nenozīmē, ka šim jautājumam mums nebūtu jāpievērš liela uzmanība, un īpaši ekonomikas ministram ir pienākums ar šo jautājumu nodarboties. Līdz ar to jāskatās ir uz nākotni un jāskatās, kas tieši ir tie aspekti, kas traucē mūsu uzņēmējiem jeb uzņēmējiem šeit, Latvijā, runāt tieši par šo segmentu attīstību.

Mūsu Nacionālajā enerģētikas un klimata plānā ir uzstādīti ārkārtīgi ambiciozi mērķi. Ar to mēs varam aizskriet un palielīties daudz kur - ka mēs esam apņēmušies ļoti daudz ko, bet tam pagaidām neseko, protams, nekādas reālas darbības, tomēr cerība ir uz nākotni. Līdz ar to arī, protams, šobrīd es tomēr kaut kādā veidā gribētu redzēt šo uzdevumu izpildi saskaņā ar Nacionālo enerģētikas un klimata plānu.

Mājoklis un būvniecība. Nu, Būvniecības likums bija nonācis Saeimā, to bija iesniedzis iepriekšējais ekonomikas ministrs Ralfs Nemiro. Savukārt Saeimā pēc daudziem diskusiju raundiem mēs tomēr to pieņēmām un virzījāmies uz priekšu.

Arī Dzīvojamo telpu īres likums ir iesniegts jau iepriekš. Jāsaka, ka mājokļu politika... ja mēs apskatām, tad Valsts kontrole bija norādījusi uz ārkārtīgi ilgstošu šīs problēmas nerisināšanu. Saņemot arī Ministru prezidenta rezolūciju, atbilde jau ir ļoti vienkārša - iedodiet Ekonomikas ministrijai divus trīs valsts budžetus, un šī problēma, kas ilgstoši, no deviņdesmitajiem gadiem, vispār nav risināta, tiks kaut kādā veidā arī atbalstīta, jo faktiski kopš 1999. gada Latvijā ir uzbūvēti tikai četri procenti jaunu mājokļu. Viss pārējais ir būvēts iepriekšējos periodos. Tā ka, protams, šim jautājumam arī ir jāpievērš liela uzmanība.

Un trešais bloks ir uzņēmējdarbība. Pie uzņēmējdarbības atbalsta Ekonomikas ministrijai, skatoties uz nākotni, bieži vien ir nepieciešams gan premjerministra atbalsts, gan arī finanšu ministra atbalsts. Jāsaka godīgi, ka iepriekšējos periodos īpaši sarežģīts šis process ir bijis tieši ar Finanšu ministriju. Finanšu ministrija skatās savās *Excel* tabulās un līdz ar to neredz pozitīvo ietekmi, skatoties uz nākotni, piemēram, pēc pieciem vai varbūt 10 gadiem.

Jāsaka, ka sadarbība ar dažādām ministrijām ir vitāli nepieciešama, bet ir jāpaskatās arī savā saimniecībā. Ja mēs izejam ārā no šiem blokiem un ieejam arī padotības iestādēs, tad, manuprāt, liels darba uzdevums ir Centrālās statistikas pārvaldes reorganizācija, tas ir ļoti svarīgs jautājums. Tur strādā apmēram 500-520 cilvēki, kas nodarbojas ar statistikas uzkrāšanu un vākšanu, kas ir ļoti svētīgs darbs, protams, bet šobrīd mēs dzīvojam digitālā laikmetā un šim jautājumam varētu pievērsties, izmantojot modernas IT tehnoloģijas un to risinājumus. Tas būtu arī tāds ļoti svarīgs darbs, lai parādītu sabiedrībai, ka mēs spējam samazināt ierēdņu skaitu un efektivizēt valsts pārvaldi, šobrīd tas ir tikai uz papīra. Valsts kancelejai, manuprāt, ir izteikta pamatota kritika no visām pusēm, ka šis darbiņš uz priekšu īsti neiet, tieši pretēji - ierēdņu skaits atsevišķos segmentos palielinās.

Ja mēs runājam par Patērētāju tiesību aizsardzības centru, tad, jāsaka godīgi, cilvēki raksta, ka ne vienmēr tiek savlaicīgi atbildēts uz iesniegtajiem iesniegumiem. Pavisam nesen arī blogeri tika "svinīgi" aplikti ar sodu par to, ka viņi reklamēja savus produktus, ar kuriem viņi pelna iztiku. Tāda ir tā situācija arī padotības iestādēs, un tam noteikti arī būtu jāpievērš uzmanība, jo šobrīd cilvēki cenšas nopelnīt savu dienišķo iztiku jebkādā veidā. Daudzus šī pandēmija tiešām ir ļoti nopietni ietekmējusi.

Manuprāt, pātagas princips šobrīd nav īsti pareizs. Šobrīd ir pareizs burkāna princips. Ja kaut kur tiešām ir bijusi pārkompensācija kādam no uzņēmējdarbības veidiem, lielajiem lobijiem, tad to var pārskatīt un kaut kādā veidā izlīdzināt, bet valdībai, protams, ir jāstrādā, jāpieņem lēmumi pietiekoši ātrā laika periodā.

Ja mēs raugāmies uz paveiktajiem darbiem, tad, manuprāt, vislielāko tādu, nu, nepatiku izraisa tas, ka kāds pieraksta sev cita, teiksim, citas personas, izdarītos darbus. Tas veido tādas nepatīkamas emocijas. Šajā brīdī es neminu nevienu konkrētu piemēru, es domāju, ka jāstrādā nevis pagātnē, bet jāskatās uz nākotni un arī emocijas jānoliek malā, bet jāskatās pragmatiski uz tām iespējām, kādas var veidoties sadarbības ietvaros, tāpēc ļoti daudz atsevišķu jautājumu, protams, parādīsies, kuros būs nepieciešama sadarbība - gan valdībā, gan starp valdību un Saeimu.

Ja mēs skatāmies uz tiem daudzajiem procesiem, kas ir bijuši valdības ietvaros, tad laikam no daudzām politiskajām partijām, frakciju deputātiem dzirdētais par riska vadību, kas ir zem katras kritikas, es domāju, ir pamatots, jo lai arī, pieņemsim, veselības ministrs, labi strādājot, cenšas pēc iespējas nodrošināt šī vīrusa izplatības ierobežošanu, tomēr neloģiski, savstarpēji pretrunīgi valdības lēmumi, nonākot līdz Saeimai, raisa ne tikai sašutumu sabiedrībā, bet arī Saeimas deputātos, kas komunicē ikdienā ar sabiedrību, un līdz ar to, protams, uzklausot iedzīvotājus, nonāk pie secinājuma, ka šie lēmumi ir jāmaina.

Pie tādiem lēmumiem es vēlos pieminēt to, ka, faktiski pateicoties Saeimas deputātiem, šobrīd hokeja skatītāji var atrasties tribīnēs, protams, gan kontrolējot plūsmas, gan ierobežojot pārvietošanos.

Arī skaistumkopšanas nozare šobrīd var strādāt. Protams, daudzi saka, un es arī piekrītu tam argumentam, ka skaistumkopšanas nozari, nu, *Excel* tabulā atrast ir ļoti grūti... Mūsu tautsaimniecības tādā nozarē - cik tad ir tas kopējais pienesums mūsu IKP. Nu, tas, protams, ir

ļoti maziņš. Bet tādās kategorijās mēs arī īsti nevaram šo jautājumu skatīt, jo faktiski tie ir arī cilvēku likteņi. Šajā nozarē strādā daudz... pārsvarā sievietes, kas varbūt audzina vienas pašas bērnus un līdz ar to, protams, šis lēmums - septiņus ar pusi mēnešus liegt strādāt - ir bijis ļoti nepamatots kontekstā ar to, ko arī ir norādījusi Konkurences padome, ka lobijs lielajām ārstniecības iestādēm tomēr ir bijis. Un ir jāuzdod jautājums - kā tad tā tas ir gadījies?

Tāpēc ļoti daudz tādi jautājumi, kas ir Ekonomikas ministrijai jārisina... Tā ir ļoti sarežģīta ministrija, manuprāt, pēc to darbu apjoma, kas ir jādara. Protams, tas nav līdzīgi kā varbūt kādās ministrijās, kur ir milzu budžeti un līdz ar to ir daudz vieglāk realizēt kādas politikas. Šeit ir jāplēšas, jāstumdās, kabinetā jāpamēģina... Ministru kabinetā jāmēģina pierādīt savus argumentus, savu taisnību, un tad var nonākt pie atbalsta mehānisma finansējuma.

Ja skatās uz tādu nākotnes kursu, par kuru ir daudz kas runāts, tas ir, viedo rekonstrukciju vai svarīgo reindustrializāciju, vai kādu no šiem terminiem... tas ir brīnišķīgi, un par to jau faktiski gadu desmitiem ir runājušas arī dažādas uzņēmēju organizācijas. Īpaši pēdējā laikā šo terminu mēs varam aizstāt ar citiem terminiem, bet faktiski tā ir, protams, produktivitātes celšana uzņēmējdarbībā un uzņēmumos, par ko ir runājušas praktiski visas uzņēmēju organizācijas ilgstošu laika periodu. Līdz ar to, protams, tam pievērst uzmanību šodien ir tikpat svarīgi, cik tam bija pievērsta uzmanība arī pirms viena gada, diviem gadiem, pieciem gadiem, desmit gadiem un tā tālāk. Labi, ka šis uzsvars šobrīd tiek uzlikts.

Tāpat ļoti būtiski ir saprast, ka šodien šis lēmums par uzticības izteikšanu ir faktiski uzticības mandāts tajā ziņā, ka var novērtēt nedaudz arī iepriekš padarīto. Šajā gadījumā - starp "jauno" un "veco" Vitenbergu. Citiem ministriem, par kuriem šodien mēs arī lemsim, jautājums ir nedaudz grūtāk vērtējams, jo daudziem no viņiem vispār nav bijis pieredzes tieši ministra amatā.

Bet šajā kontekstā es gribu teikt, ka, skatoties uz nākotni, neņemot vērā emocijas, skatoties uz to laiku, kuram mēs ejam cauri šobrīd Latvijā un tajā skaitā tautsaimniecībā, šis uzticības mandāts, kolēģi, ir jādod. Vai visiem šodienas ministriem? Domāju, ka noteikti ne. Bet, ja skatās uz pieredzi, darāmajiem darbiem, to kritiku, ko mēs kā deputāti pamatoti izsakām... Un tas ir mūsu pienākums - kritizēt valdību. Nevis apsaukāt, bet kritizēt valdību, lai skubinātu valdību izdarīt vienu vai otru darbu, par ko mūs, piemēram, informē mūsu sabiedrība, iedzīvotāji. Mēs esam 100 deputāti, līdz ar to mums raksta cilvēki, zvana, sociālajos medijos... tos izmantojot, arī izsakās. Mēs nonākam pie daudz plašākas informācijas, iespējams, nekā 14 Ministru kabineta locekļi. Tāpēc, protams, kritika ir ļoti, ļoti pamatota, tā ir noteikti jāizdara, bet vienlaicīgi uz šīs kritikas pamata... Mēs to varam izteikt un aicināt attiecīgi rīkoties Ministru kabinetu.

Līdz ar to es izteikšu atbalstu, bet neizteikšu visiem ministriem atbalstu, bet par katru ministru es tomēr izteikšos.

Šodien... šobrīd es vēlos teikt paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Evijai Papulei.

E. Papule (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Premjera kungs! Nu, jāsaka, ka šobrīd, nomainot gandrīz trešo daļu savu ministru un īpaši smagajās jomās, jūs atzīstat, ka esat strādājuši kļūdaini un īpaši smagajās jomās, lai arī ir bijusi kovida situācija. Kā šobrīd cilvēki jūtas šajās smagajās jomās, kā jūtas ekonomikas jomā? Nedrošība. Gan katrs indivīds jūtas nedroši par to, kas notiks ar viņa ienākumiem, gan uzņēmēji vēl joprojām nezina, kas sagaida tuvākajā nākotnē un kas sagaida varbūt mazliet tālākā, ar to es domāju rudeni. Kādi būs nosacījumi, kādi būs atvieglojumi

vai tieši pretēji - atkal ierobežojumi. Un ne jau laika ziņu nenoteiktība šobrīd cilvēkus apbēdina ekonomikas ziņā, bet tas, ka nav pārliecības par savu ienākumu iegūšanas iespēju vai tieši pretēji - neiespēju.

Šajā brīdī droši vien es novēlētu skaidru plānu jau tagad, skaidras darbības, lai cilvēkiem mazinātos nedrošības sajūta un, iespējams, arī neticības sajūta ne jau jums, cienījamie kolēģi, bet sev. Cik ilgi nedrošībā cilvēki var dzīvot? Kā cilvēki šobrīd jūtas? Labsajūtā? Nu, ne tikai nedrošība, zināmā mērā - arī bailes par iespēju, kā dzīvot tālāk.

Šobrīd novēlētu gādību par cilvēkiem. Ieklausieties, ko cilvēkiem vajag, ko cilvēki lūdz un par ko cilvēki runā. Atbalsts bērniem, senioriem un bērnu vecākiem šobrīd ir īpaši svarīgs. Un ne jau vienreizējs 500 eiro pabalsts ir tas, ko cilvēki sagaida nākotnē. Cilvēki gaida turpmāku skaidrību, turpmāku saprašanu, kā dzīvot, pieņemsim, rudenī, jo vasarā arī, gaidot skaidras atbildes, varbūt vairāk debatēsim par laikapstākļiem, bet neceriet - nedrošība, neskaidrība un bailes par savu un bērnu nākotni šobrīd Latvijā dominē.

Neskaidrība vēl smagā jomā - izglītībā. Vasarā, lūdzu, dodiet atbalstu bērniem, lai viņi var nometnēs pie dabas uzņemt saules spēku un būt spēcīgi, dodiet atbalstu vecākiem, lai var šādu iespēju saviem bērniem nodrošināt. Un nemokiet skolotājus ar kursiem, ļaujiet arī skolotājiem atpūsties, bet tajā pašā laikā, lūdzu, skaidru plānu, kas notiks rudenī, kas notiks septembrī, oktobrī, novembrī un tā tālāk, lai cilvēki zina, kādas darbības... kā plānot savu mājsaimniecību un savu cilvēku dzīvi. Skaidrību, precizitāti, iejūtību un gādību arī izglītībā! Cilvēki sagaida, ka jūs viņus dzirdēsiet un rūpēsieties par viņiem, jo tāds ir jūsu Ministru kabineta uzdevums.

Vēlu veiksmi jums smagajos darbos un smagajās jomās. Vēlu skaidrību un skaidru darbību ne tikai ierobežojumu un atvieglojumu vai naudas sadalē un reformu nosaukšanā, bet skaidrā darbībā un cilvēku uzmanībā. Un lai cilvēki zina, ka nedrošība, haoss, neprofesionalitāte lēmumos šajā pasludinātajā reindustrializācijas gadā beigsies.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram.

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Godātie kolēģi! Ja mēs runājam par Latvijas faktiski mugurkaulu, tā ir tautsaimniecība, tā ir ekonomika, un, ja mēs vērtējam Krišjāņa Kariņa valdības sniegumu, ļoti uzskatāmi mēs to varam skatīt Baltijas valstu iekšzemes kopprodukta salīdzinājumos, rādītājos. Sākot no 2018. gada, Latvija būtiski iepaliek, bet, ja mēs skatāmies šī, 2021. gada, pirmo kvartālu... faktiski pirmo ceturksni, tad, salīdzinot ar citām Baltijas valstīm, Latvija ir vienīgā, kurai šis IKP kritums ir negatīvs. Gan Igaunijai, gan Lietuvai tas ir pozitīvs. Un šis ir tieši Jāņa Vitenberga laiks.

Par obligātā iepirkuma komponentes mazināšanu. Arī viens no valdības uzdevumiem, par ko esam runājuši neskaitāmas reizes. Ir bijušas spilgtas un kaislīgas publiskas apņemšanās elektrības rēķinu sabiedrībai mazināt, bet tas viss ir pārvērties nevis par OIK likvidēšanu, bet par OIK nosargāšanu. Un diemžēl tas arī ir Jāņa Vitenberga laiks.

Absolūti neloģiski un haotiski Covid-19 pandēmijas pārvarēšanas laikā ieviestie ekonomikas ierobežojumi, vieniem veikalniekiem ļaujot strādāt, citiem, mazajiem, neļaujot strādāt. Absolūti haotiski un nesaprotami ierobežojumi uz kvadrātmetru, kur cilvēki sabiedriskajā transportā var pulcēties viens uz puskvadrātmetru, uz kalna ziemā vajadzēja būt vienam uz 70 kvadrātmetriem.

Ja mēs raugāmies uz mazajiem veikalniekiem, mazajiem pašmāju ražotājiem, pārsvarā tie ir Latvijas vietējie komersanti, vietējie uzņēmēji, darba devēji. Šie ierobežojumi, kas viņus skāra, daudziem izrādījās liktenīgi. Ja tagad mēs paziņojam, ka šos neloģiskos ierobežojumus, ko mēs paši bijām ar skrūvspīlēm piegriezuši, mēs nedaudz atlaižam vaļā... paziņojot, ka tā ir milzīga uzvara. Kolēģi, tā nav uzvara. Sekas tam mēs redzēsim vēl ilgstoši.

Līdzīgi ir arī pašlaik, krīzes laikā, veikt izmaiņas, kas saistās ar sociālā nodokļa iemaksām. Laiks, kad ļoti daudzi cilvēki ir palikuši bez darba, kad daudzi meklē iespējas pārprofilēties... Laiks, kad vēl daudzi nevarēja pilnvērtīgi strādāt... Mēs faktiski... ne tikai runājot par šī sociālā nodokļa izmaiņām, bet vispār par nodokļu izmaiņām kopumā - mēs vēl faktiski likvidējam mikrouzņēmējus. Mēs faktiski autoratlīdzību un dažādos citos nodokļu režīmos... mazajos nodokļu režīmos strādājošos cilvēkus, patentmaksātājus - arī viņus mēs *de facto* likvidējam laikā, kad viņiem visgrūtāk ir atrast darbu.

Mēs esam runājuši ar... un uzklausījuši daudz dažādu nozaru pārstāvjus. Tie ir tūkstošiem mazo uzņēmēju, kurus šī joma skar. Alternatīvu, ko mēs viņiem piedāvātu vietā... nevaram.

Tranzīts. Tā nav tikai Satiksmes ministrijas kompetence, tā ir arī ekonomika, tas ir arī iekšzemes kopprodukts, tās ir arī darbavietas. Un tranzīts Krišjāņa Kariņa valdības laikā un taisni arī ekonomikas ministra Vitenberga laikā faktiski tiek iznīcināts līdz galam - absolūti. Kolēģi, mēs zinām, cik lielu daļu tas sastāda no Latvijas iekšzemes kopprodukta. Jā, mēs varam no ļoti daudz kravām atteikties ar nosacījumu, ka mums ir alternatīva, ko piedāvāt vietā. Alternatīvas nav, ir tikai skaisti vārdi par viedo reindustrializāciju.

Un, kolēģi, mēs varam runāt par daudzām, daudzām lietām, ko ir nepieciešams darīt, lai mūsu tautsaimniecība attīstītos, bet pirmais, kas ir nepieciešams, kolēģi, - ir jāpārstāj postīt mūsu tautsaimniecību un jādomā, kā mēs attīstām ekonomiku, nevis to graujam.

Es noteikti nevaru diemžēl, lai cik man simpātisks un koleģiāls, un cilvēcīgs liktos Jānis Vitenbergs... Bet šeit es nebalsoju par labu un sirsnīgu cilvēku, šeit es balsoju par krīzes laika menedžeri, par spēcīgu ekonomikas ministru. Šie ir mani iepriekš nosauktie punkti, faktiski arī mana argumentācija un, domāju, arī manu kolēģu argumentācija, kāpēc mēs nevarēsim atbalstīt Vitenberga kandidatūru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam.

Ē. Pucens (KPV LV).

Labdien, cienījamie kolēģi! Labdien, Saeimas priekšsēdētāja! Nu, šodien mēs redzējām: Jānis kāpa tribīnē un stāstīja, cik viņš ir labs (Jānis vienmēr ir runājis par vērtībām) un kā viņu iepriekšējo reizi atbalstīja Saeima.

Bet, Jāni, tajā laikā tev vēl bija vērtības. Tev bija vērtības. Un tu stāsti, ka tu esi iestājies partijā, kuras vērtības ir vienas no augstākajām. Toreiz, Jāni, tu vēl nebiji... Nu, es teiktu tā, armijā viņu sauktu par dezertieri - dezertieri, kas pagriež muguru savējiem un aiziet pie pretinieka.

Nu, tad, cik es saprotu, tādā retoriskā jautājumā, Raivi Dzintar, jūsu partijas jaunās vērtības ir nodevība, liekulība, vienošanās aiz muguras. Nu jā, politikā tā notiek.

Nu, Jāni, tu domā, ka kaut ko tu sasniegsi, bet tu būsi bandinieks... tu būsi bandinieks, es teiktu, diezgan senā partijā, kas arī apspēlēs tevi. Tu būsi varas kalps. Un varbūt... tā tur būs labāk.

Pa lielam, nu, šajās dienās... Vakardien krita Artura Krišjāņa Kariņa valdība un diezgan veikli, ar savām rokām un ar visādu vienošanos zem galdiem tika izveidota, teiktu tā, Artura Krišjāņa Kariņa otrā valdība. Tas tā kā... ir filmas - "Terminators", "Terminators 2". Nu, redzēsim, vai būs arī Artura Krišjāņa Kariņa trešā valdība, jo mēs redzam, cik daudzi ministri ir nomainīti. Nu, es nezinu... nu, par dažiem ministriem man būtu diskusijas patiešām ļoti lielas, bet es kaut kā neredzu Jāņa Bordāna nomaiņu. Nu, tik daudz negatīvu darbu par šo cilvēku... Protams, Jānis jau gudri apspēlēja, viņš jaunajiem deputātiem piedāvāja amatus, un, protams, jaunie deputāti piekrita.

Nu, es, Jāni, ceru, ka tev tavas vērtības... un tev izdosies, bet es teikšu tā, kolēģi, Ivara Zariņa vārdiem - mēs, Jāni, tev palīdzēsim. Mēs tev patiešām palīdzēsim.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim.

V. Valainis (ZZS).

Ļoti cienītā Saeimas priekšsēdētāja! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Godātie kolēģi! Šis tāds ļoti interesants brīdis, kurā mēs esam ļoti straujā laikā nostādīti, bet es gribētu iesākt ar to, ka gribētu atskatīties uz laika periodu aptuveni pirms gada, kad mēs balsojām par Jāni Vitenbergu kā ekonomikas ministru.

Arī es pirms gada, balsojot par Jāni Vitenbergu, atbalstīju Vitenberga kunga apstiprināšanu. Ja es sev godīgi šodien uzdotu jautājumu - vai es esmu vai neesmu vīlies -, es domāju, tāpat kā daudzi no tiem kolēģiem, kas tajā laikā balsoja "par" Jāni Vitenbergu, es teiktu, ka, nē, es neesmu vīlies par savu izdarīto izvēli toreiz. Un varu arī paskaidrot - kāpēc.

Es redzu to, ka Vitenberga kungs savas darbības laikā tomēr iedeva... un panāca to, ka ir tāds labs atspēriens industriālajiem parkiem, ir labs atspēriens mājokļu programmas uzsākšanai reģionos, kas man... Man šie jautājumi ir ļoti svarīgi. Tāpat ieklausīšanās biznesā, kas saistījās ar mazajiem veikaliem... mazo veikalu atvēršanu. Man un daudziem maniem frakcijas kolēģiem šie jautājumi bija svarīgi, ka ekonomikas ministrs par to iestājas. Sadarbība ar uzņēmēju organizācijām.... Tas viss man liek domāt, ka mana izvēle pirms gada nebija kļūdaina. Un es šodien par to nekādā veidā nejūtos atbildīgs, ka tas raisīja kaut kādas negatīvas sekas.

Bet, skatoties uz šodienas balsojumu... Šodienas balsojums, ja arī formāli mēs balsojam par uzticības izteikšanu Jānim Vitenbergam, mēs visi apzināmies to, ka šis ir balsojums ne jau par ekonomikas ministru Jāni Vitenbergu, bet tā ir uzticības vai neuzticības izteikšana jaunajai vecajai valdībai, kas, man jāpiekrīt, diezgan ciniskā veidā ir izveidota. Izveidota pagrīdē, un, es domāju, to jau ikviens politikas vērotājs un Saeimas deputāts... Un es esmu pilnīgi pārliecināts, ka liela daļa Saeimas deputātu šo jautājumu, ka vispār šāds formāts šodien mums būs jābalso, uzzināja tikai no medijiem vairāk nekā no saviem frakciju kolēģiem, kas par šiem jautājumiem vienojās. Un vienojās tādā ļoti, manuprāt, necaurspīdīgā veidā. Tas ir lielākais pārmetums šai valdībai un vispār šiem politikas veidotājiem, tas arī simbolizē šīs valdības darbu. Patiesībā visas lielās lietas tiek sarunātas kaut kur - vai kādā no atvērtajām terasēm, vai kādā pagrabā, vai kādā klusākā vietā, bet tas nenotiek caurspīdīgā, visai sabiedrībai pieejamā veidā. Šis process šobrīd pat ir trakāks nekā savulaik kritizētās koalīcijas padomes. Koalīcijas padomēs vismaz cilvēki

nāca kopā, un visi zināja, ka tur cilvēki sanāk, visi redz, kas tur atnāk, un saprot, par ko viņi tur ir izrunājuši.

Šobrīd tāda formāta vairs nav un ir liels jautājums, kur tad šīs sarunas notiek. Tas, manuprāt, nenāk par labu nedz demokrātijai, nedz sabiedrībai kopumā. Mēs redzam tikai varaskāri amatu dalīšanā. Bet tas ir par procesu kopumā, tas nav par šobrīd skatāmo jautājumu par Jāni Vitenbergu.

Bet attiecībā uz Jāni Vitenbergu - šīs lietas, ko Jānis Vitenberga kungs uzskaitīja savā uzrunā, - protams, tās ir neapšaubāmi svarīgas. Bet man gribētos tomēr, ka šī sadarbība ar uzņēmēju organizācijām tiktu stiprināta. Es uzskaitīšu dažādas organizācijas, piemēram, Ādažu uzņēmēju biedrība. Ir tāda uzņēmēju biedrība. Es domāju, ne viens vien no Saeimas deputātiem tur ir paviesojies. Ķekavas novada uzņēmēju biedrība, arī tā. Es domāju, arī tur ne viens vien... un, protams, Jelgavas ražotāju un tirgotāju asociācija, Ozolnieku novada uzņēmēju biedrība, Cēsu uzņēmēju klubs.

Šīs ir ļoti pazīstamas organizācijas ikvienam deputātam, kas aktīvi dodas tikties ar vēlētājiem, dodas tikties ar nevalstiskajām organizācijām. Es to daru un zinu, ka daudzi mani kolēģi to dara. Tāpat Tukuma uzņēmēju klubs, Talsu komersantu klubs, Salaspils uzņēmēju biedrība, Ogres novada uzņēmēju biedrība. Vitenberga kungs, īpašu uzmanību es jums vēršu uz šo. Jūsu partijas biedrs vada šo pašvaldību, un gan jau tur ir sadarbība ar šo uzņēmēju biedrību.

Tāpat no Ventspils. Arī citām Latvijas pašvaldībām... Ikšķiles un tā tālāk. Var turpināt šādā pašā veidā. Visas šīs uzņēmēju biedrības aicina Latvijas valdību un Latvijas parlamentu atvērt acis, un arī es to aicinu darīt.

Manuprāt, šobrīd Ekonomikas ministrijai nav neviena svarīgāka uzdevuma kā glābt mazo biznesu. Visi šie atbalsta mehānismi, par kuriem jūs šobrīd runājat un kas līdz galam nestrādā, ko minēja Vjačeslavs Dombrovska kungs, tas viss ir kaķim zem astes. Mums šobrīd ir jāglābj mazais bizness. Un mazajam biznesam obligātās sociālās iemaksas, likvidētais mikrouzņēmumu nodokļu režīms - tās ir svarīgākās lietas.

Šobrīd visas šīs minētās organizācijas, kuras es tikko nosaucu, ir vērsušās pie visiem Saeimas deputātiem, pie valdošajām partijām... pie visiem vēršas ar vienu aicinājumu - atlieciet minimālās sociālās iemaksas! Tas ir galvenais uzdevums, par ko šobrīd ir jādomā ekonomikas ministram. Nekas cits, viss pārējais var pagaidīt. Mazais bizness ir jāglābj šajā brīdī, un tas ir tas, par ko ir jādomā. Tas ir tas, kam ir jābūt galvenajai prioritātei ne tikai Ekonomikas ministrijai, bet visai valdībai kopumā. Mēs nedrīkstam pieļaut to, ka mazais bizness bankrotē un ka mazie uzņēmēji pamet valsti. Tur nebūs citas iespējas šobrīd šajos apstākļos.

Tas man ir nesaprotami, kā var nedzirdēt šos sāpju kliedzienus, kas šobrīd ir... šis slogs, kas tiek uzlikts! Atbalsta mehānismi - tie nenonāk līdz mazajam uzņēmējam. Mazajam uzņēmējam, kurš pats rosās savā mazajā uzņēmējdarbībā, no 1. jūlija tiks uzlikts tāds slogs, kas viņam nebūs panesams. Viņi gluži vienkārši pārtrauks maksāt nodokļus, aizies ēnu ekonomikā, ko jau daudzi ir izdarījuši. Domājam mazliet arī par šo ļoti svarīgo tautsaimniecības sastāvdaļu, kas šobrīd ir atstāta novārtā. Industriālie parki, reindustrializācija, jaunie īres nami - tas viss... tas ir jādara, un tas notiks... tas jau ir izdarīts, varētu teikt... ir pieņemti lēmumi, tas viss būs, lai ierēdņi strādā, bet politiski mums jādomā par to, kā saglābt mazo biznesu, un tai ir jābūt Ekonomikas ministrijas galvenajai prioritātei. Par šīm lietām es vispār nedzirdu nevienā... jūsu parakstītajā papīrā. Tikko... JKP pāris nedēļas atpakaļ teica, ka nu tik viņi cīnīsies par minimālajām sociālajām iemaksām. Kur tad ir... kur tad ir šis jautājums jaunajā vienošanās... par jauno valdību, kur tas ir? Vispār aizmirsts! 1. jūlijs - pat mēnesis nav palicis. Visas šīs organizācijas to vien prasa: lūdzu,

atlieciet šo lēmumu, valstī valda krīze! Mazajam biznesam ir krīze - kafejnīcas, mazie uzņēmēji... domājat, viņi ir attapušies šobrīd? Nekas nav attapies! Viņiem šobrīd ir krīze, neviens par viņiem nedomā, un tai jābūt galvenajai šīs valdības un - galvenais - ekonomikas ministra prioritātei.

Kolēģi, šodien jautājums nav par Jāni Vitenbergu, jautājums ir par valdību kopumā. Neraugoties uz to, ka šobrīd valdību veidojošo partiju deputātu skaits samazinās (neapšaubāmi tas nozīmēs arī to, ka Zaļo un Zemnieku savienības ietekme tikai palielināsies parlamentā)... bet, neraugoties uz to, mēs redzam šo kā vienu no primārajiem jautājumiem, kas šobrīd būtu jārisina.

Lai būtu veiksmīga sadarbība nākotnē, es aicinu jau šobrīd sākt par to domāt, jo šī ir, manuprāt, viena no galvenajām prioritātēm, kas šobrīd ekonomikas jomā būtu jāatrisina. Aicinu runāt ar šīm uzņēmēju organizācijām. Es nosaucu mazās, bet arī lielās - Latvijas Darba devēju konfederācija, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera - māj ar šiem karogiem, jau vairāk nekā mēnesi runā par to. Kāpēc to nedzird? Kāpēc to nedzird, kolēģi?

Jūs sakāt, ka jūs ieklausāties biznesā, domājat par attīstību. Aizmirstiet šos vārdus, ko jūs te stāstāt, par kaut kādām lielām matērijām. Mazais bizness šobrīd jau ir zem ūdens, un mums tas ir jāvelk ārā. Mēs to neizvilksim ar lieliem biznesa parkiem, mazajam biznesam vajag konkrētu palīdzību, un nodokļu mehānismi ir tie, kas var dot šo palīdzību, tikai tā vietā, lai dotu palīdzību, mēs viņiem savelkam vēl lielāku cilpu kaklā. Un tas nav pareizi, kolēģi.

Tāpēc, kolēģi, šodien mēs neatbalstīsim nevienu no šiem ministriem, jo to, kam ir jābūt šajos dokumentos pie darāmajiem darbiem, mēs neredzam. Un pie citiem ministriem es turpināšu, bet, kolēģi, šodien es aicinu aizdomāties par to, ka jūs esat sadalījuši tikai amatus, bet par darbiem esat piemirsuši, un tas, ko es minēju, manā ieskatā, ir galvenā prioritāte, kurai vajag tūlītēju risinājumu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Paldies. Kolēģi, labrīt! Man liekas, ka neviens no ministriem vai vecajā Kariņa valdībā, vai jaunajā Kariņa valdībā nevar uztaisīt revolūciju savā vadītajā nozarē un savā ministrijā, un varbūt tas ir lietām par labu, jo jebkura revolūcija sākas ar graušanu un tikai pēc tam sākas evolūcijas process attīstībai. Tas attiecas arī uz Ekonomikas ministriju un ekonomikas ministru.

Man šķiet, ka šodien var jau runāt un... kritizēt Ekonomikas ministriju par neizdarīto vairākās jomās. Es gribētu tikai minēt mājokļu saimniecību, kas, godīgi sakot, ir viena no visas tautsaimniecības pamatiem ne tikai no ekonomiskā viedokļa, bet arī no sociālā viedokļa.

"Jaunais" Vitenbergs ir minējis, ka, lūk, tagad tiks attīstīta mājokļu celtniecība reģionālajos centros. Tas ir apsveicami, bet, kā tas tiks risināts, ir diezgan grūti saskatīt. Bet ar ko var lepoties "vecais" Vitenbergs? Ar to, ka ir pieņemts jaunais Dzīvojamo telpu īres likums, kurš, godīgi sakot, nav par labu lietotājiem, bet ir par labu tiem, kas plāno atsākt uzņēmējdarbību šinī jomā... un arī ar zināmiem ierobežojumiem, tā nopietni runājot par to.

Mājokļu politika vispār ir tāds pabērns Ekonomikas ministrijā, to regulē vairāki likumi, vairāki simti Ministru kabineta noteikumu, bet saregulēts tas ir ļoti slikti, un atbalsts mājokļu saimniecības attīstībai un sakārtošanai ir pietiekami vājš, un vēlreiz saku: tas ir visas ekonomikas... sociāli ekonomiskais pamats.

Bet varbūt "jaunais" Vitenbergs mēģinās pārskatīt visas šīs lietas un sākt visu no baltās lapas. Cerība mirst pēdējā, kā zināms.

Daudz sarežģītāks un daudz smagāks ir otrs jautājums, par ko es gribēju runāt. Tas ir jautājums par politisko atbildību, kura ir vienīgā atbildība, kas ir katram no valdības ministriem. Kas ir politiskā atbildība? Labā nozīmē tā būtu atbildība visas sabiedrības un visas tautas priekšā, bet - ministri pārstāv attiecīgu politisko spēku, kurš ir gājis uz vēlēšanām ar konkrētu politisko programmu un uzstādījumiem, un aizstāv valdībā kompromisu politikas veidošanā savas pozīcijas, tās politiskās grupas pozīcijas, kas ir ievēlēta... ar vēlētāju daļas uzticības izteikšanu.

Šeit, ņemot vērā, ka tā ir vienīgā atbildība, kas ir ministriem, man ļoti gribētos uzzināt, kā priekšā tā atbildība ir "jaunajam" Jānim Vitenbergam - vai tai vecajai grupai, kas bija ievēlēta no KPV LV, vai tai jaunajai grupai, pie kuras viņš ir pievienojies, godīgi sakot, nesaņemot attiecīgo vēlētāju mandātu šim solim? Kāda ir vispār...? Kā viņš saprot politiskās atbildības jēdzienu, un kas tas ir vispār... vai tā ir vai nav? Izrādās, ka tomēr tā ir. Un tā ir ļoti svarīga, jo tieši šis Vitenberga kunga solis, pārejot no vienas partijas citā partijā, ļoti sašūpoja un izšūpoja to pirmo Kariņa vadību. Tagad parādās tā otrā valdība, kuras izveidošanas principi vēl vairāk ir izsijāti un izsmalcināti.

Tāpēc man šķiet, ka atbalstīt valdību, kura nenes politisko atbildību vēlētāju priekšā, ir diezgan riskants solis ne tikai no tagadnes, bet arī no nākotnes principiem. Man personīgi tieši šis apsvērums ir galvenais, pieņemot lēmumu par to, kā balsot par piedāvātajām kandidatūrām.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Agešina kungs, vai jums pietiktu debatēm... līdz pārtraukumam... ar deviņām minūtēm?

V. Agešins (SASKAŅA).

Jā.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Valērijam Agešinam.

V. Agešins. Paldies. Godātie kolēģi! Mūsu frakcija nevar atbalstīt šo kandidātu, jo mums pēc būtības gandrīz nekas nav zināms par viņa ekonomisko programmu, par viņa redzējumu un problēmu iespējamiem risinājumiem. Mums nav daudz informācijas arī par kandidāta zināšanām, iemaņām un prasmēm tieši ekonomikas jomā. Es, piemēram, gribētu no Jāņa Vitenberga dzirdēt izklāstu, redzējumu, vīziju par ekonomikas sakārtošanu, par tiem svarīgākajiem darbiem, kas jāveic tieši Ekonomikas ministrijai, nevis citām ministrijām.

Runājot par darba uzdevumiem ekonomikas ministram tuvākajā laikā, domāju, ka šīs amatpersonas pienākums kopā ar Finanšu ministriju - izvērtēt valsts līdzekļu ieguldījumu, cik tas pareizi un lietderīgi tika un tiek darīts, tai skaitā valsts kapitālsabiedrībās.

Vēl viena nozare, par kuru ekonomikas ministram jāatbild un jāsniedz konkrēti risinājumi, un jāinformē Saeima, ir enerģētika. Par to ir runāts par maz. Protams, Saeimā nav mazums deputātu, kuri neļaus jums, Vitenberga kungs, aizmirst par jūsu iepriekšējās partijas solījumu, no kuras rindām esat ievēlēts, atcelt obligātā iepirkuma komponenti. Tas ir bijis līdz šim kā karsts kartupelis, kuru jūs valdībā esat mētājuši no rokas rokā, bet risinājuma nav vēl joprojām.

Vēl viens jautājums. Man nav zināms jūsu plāns ekonomikas atveseļošanai, kādā veidā jūs palīdzēsiet uzņēmējiem (un tieši kādiem uzņēmējiem, kādām nozarēm... vai tikai atsevišķām nozarēm) un visai sabiedrībai kopumā.

Es domāju, ka Jānis Vitenbergs šodien diemžēl tiks apstiprināts ministra amatā, lielā mērā pateicoties tam, ka viņš ir mainījis politisko piederību un šobrīd ir Nacionālās apvienības biedrs.

Godātie kolēģi! Es vēlos visiem atgādināt, ka ir tāda tautas gudrība: kas nodod vienreiz, nodos vēl. Uz tādiem grūtā brīdī paļauties nevar. Domāju, ka sabiedrība tomēr gribētu redzēt šajā amatā profesionāli ar dziļu izpratni ekonomikā - gan kopumā, gan arī Latvijas ekonomikā. Cilvēku ar izglītību un pieredzi. Manuprāt, profesionāļu ekonomikas jomā un uzņēmējdarbībā mums Latvijā netrūkst. Balsot "par" nozīmē uzņemties atbildību par kandidātu. Uzņemties atbildību par Jāni Vitenbergu mēs nevaram, bet vienlaikus varu apliecināt, ka SASKAŅA domā valstiski un tos likumprojektus, kuri risina dažādas problēmas mūsu valstī krīzes apstākļos, mēs atbalstām.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, vai jums pietiktu ar sešām minūtēm?

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Nē, man nepietiks.

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Tātad debates turpināsim pēc pārtraukuma.

Vēl deputātu reģistrācija. Reģistrācija noslēgusies.

Pārtraukums līdz pulksten 11.00.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētāja
Ināra Mūrniece.

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Turpināsim Saeimas sēdi pēc pārtraukuma.

Tātad darba kārtībā ir lēmuma projekts "Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam".

Turpinām debates.

Vārds deputātam Aldim Gobzemam.

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, Latvijas tauta! Labdien, Saeimas kolēģi! Mana runa par faktiski jaunas valdības apstiprināšanu... Visticamāk, es runāšu tikai vienu reizi šoreiz. Es jums gribu izstāstīt trīs asociācijas, kas man rodas saistībā ar valdības apstiprināšanu.

Pirmā. Latvijas Republikas Valsts prezidents Levits arvien vairāk sāk atgādināt Albertu Kviesi... jeb jau ievēlēšanas brīdī ar to bija jārēķinās. To es nezinu. Tāda asociācija rodas, raugoties uz to, cik vienkārši šis prezidents vai prezidenta izstrādājums pieļauj vienu pēc otra atkāpšanos no

valsts galvenā pamatdokumenta Satversmes, un vispār demokrātisma principu nonivelēšana ir šī prezidenta vizītkarte.

Jauno ministru nominēšana bija faktiski autoritārisma renesanse. Trimdas latviešiem, tajā skaitā arī Kariņam, vēsturiski ir bijusi nostalģija pēc Ulmaņpapusa un autoritārisma. Tagad Kariņš apzināti vai ne - to es arī nezinu - , bet pierādījis, ka ir gatavs izmantot to pašu veidu. Ministrus nominē bez sabiedriskās apspriešanas, šaurā lokā, Siguldā, starp citu, Siguldā Zakatistovam un Raivim Dzintaram tiekoties. Un ne tikai tiekoties. Nepieaicinot opozīciju. Tāda vadonisma utopija. Bet tā sanāk.

Otrā asociācija ir sekojoša. Mūsdienu Latvijas politiķu vairums tomēr ir (un šeit prasītos daudzpunkts)... nu kā lai to tā zolīdi pasaka? Bet principā gribētos lietot "personas ar pazemінātu sociālo atbildību". Cik viegli savējos var upurēt, lai varētu palikt pie varas.

Nu nav tā, ka man būtu žēl Šuplinskas kundzes, jo kā ministre viņa bija katastrofa, bet kopumā liekas, ka viegli jo viegli tika upurēta Ilga, nemaz nerunājot par Sandi Ģirģenu un Ramonu Petraviču. Bez jebkādas elegances. Bez politiskās motivācijas. Bez šarma. Kā vecas kurpes vai kā atkritumu maisus - pavalkāja, sāka spiest un... izmest miskastē! Nekopjot, nenesot pie kurpnieka, nu tā viegli izmetot miskastē. Savējos. Un tas ir bez elegances un bez smalkuma. Tāds ir mūsdienu Latvijas politiķu, pie varas esošo politiķu, vairākums.

Un trešā. Un trešā ir par Saeimu. Šī asociācija vai nu šodien apstiprināsies, vai ne. Visticamāk, tā apstiprināsies, tāpat kā vienmēr ir apstiprinājies tas, ko esmu teicis no Saeimas tribīnes. Tas ir atkarīgs no jums, Saeimas kolēģi. Ja šo valdību, šo faktiski jauno valdību, šodien apstiprinās, tad es uzskatu, ka vairākums šeit klātesošo deputātu šajā attālinātajā Saeimas sēdē ir marionetes. Nu tādas diedziņos raustāmas lellītes, kuras var izmantot, lai izklaidētu cilvēkus vai kādām citām performancēm, bet bez lemtspējas. Roku cilātāji, podziņu spiedēji un ekrānos tupētāji. Es pat nezinu, vai lielākā daļa kolēģu vēl joprojām ir dzīvi, vai daļa tomēr ir tāds *deepfake* jeb dziļa viltus hologramma.

Šīs valdības apstiprināšana ļoti atgādina PSKP kongresu... Padomju Sociālistisko Republiku... kongresu. Rociņas nocilā un aizbrauc uz savu kolhozu. Marionešu Saeima. Neesiet tādi, kolēģi. Neļaujiet cilvēkiem nozagt tiesības līdzdarboties politiskajos procesos. Esiet godprātīgi un dodiet laiku izsijāt, izvētīt un izvēlēties labākos kandidātus, nevis iestūķēt Izglītības un zinātnes ministrijā nākamo Tukšumas kundzi vai kungu vai apstiprināt par ekonomikas ministru "garšīgākā ledus sūkātāju", nemaz nerunājot par iekšlietu ministres kandidāti, kurai, starp citu, gribētu uzzināt, vai vispār ir jau pielaide valsts noslēpumiem un kā viņa iegūs autoritāti šajā ļoti vīrišķajā sistēmā.

Nu tā. Tikai, lai painteresētos. Mans balsojums pēc šīs runas ir skaidrs. Es neatbalstu Krišjāni Kariņu, un es neatbalstu politisko karteli, kas šaurā lokā Siguldā vienojas par savējiem, uzmetot citus savējos.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārim Možvillo.

M. Možvillo (KPV LV).

Labdien, cienītā Saeimas sēdes vadītāja! Labdien, cienītie kolēģi! Ministru prezident! Vēlos sākt ar dažiem pateicības vārdiem.

Pirmais un svarīgākais - es vēlos pateikt lielu paldies mūsu ministriem, kuri savā laukā, savā atbildības sfērā, ir panākuši ļoti daudz, tai skaitā daudzas izmaiņas, kas nekad, nekad nav tikušas rosinātas, vai noliktas tālākā plauktā politiskās gribas trūkuma pēc.

Nākošais paldies, ko es gribu teikt, ir Kariņa kungam. Paldies par to, ka viņš uzdāvināja mums ļoti brīnišķīgu dāvanu pirms pašvaldību vēlēšanām. Šī dāvana mums tiešām noderēja, lai mēs uzskatāmi varētu parādīt, cik tālu ir nogrimusi valsts augstākā vara savos izgājienos, īpaši tas skar līgumsaistības un to ievērošanu.

Nē, pēc šī paziņojuma par to, ka mēs vairs nebūsim valdības sastāvā, mēs naktīs neraudājām spilvenos, mēs negājām, nebēram sev pelnus uz galvas, mēs sapratām, ka šis ir jauna ceļa sākums. Mēs šobrīd varam pilnīgi un pilnvērtīgi izpildīt savu deputāta zvērestu un darboties atbilstoši savam deputāta statusam.

Ja līdz šim mūsu izslēgšanas pamatojums, kuru, arī vakar noklausoties Dombura kunga raidījumu, kurā piedalījās jaunā, stabilā valdība, potenciāli stabilā valdība, ar pārstāvjiem... tika minēts, ka mūsu frakcija vienmēr ir bijusi neprognozējama, mūsu balsojumi vienmēr bijuši dažādi, un beigu beigās kā galvenais arguments tika minēts tas, ka valdību atbalstīja tikai viens no frakcijas. Un te vietā būtu atgādinājums, ka kaut kādu argumentu trūkums vienmēr noved pie ļoti elementāras muļķības, un šajā gadījumā tā muļķība bija ļoti skaidri redzama, jo arguments par to, ka balsojums nav bijis kādam pa prātam, var būt par iemeslu, teiksim, šīs nestabilitātes radīšanai valstī un valdībā.

Ņemot to vērā, mēs sapratām, ka, rīkojoties valstiski un zināmā mērā noņemot politisko spriedzi no it kā sava kandidāta, kas varētu nākt no partijas rindām, apzinoties un sperot... izrādot arī zināmu pretimnākšanu, mēs izvirzījām savu neatkarīgo kandidātu. Diemžēl nākas atzīt, ka šeit gan parādījās sadarbības partneru nevēlēšanās ielaist savā "burbulī" cilvēku, kas mazlietiņ saprot gan ekonomiku, gan ir pierādījis, ko viņš savā dzīvē var iespēt.

Tas, kā jau es saviem kolēģiem tanī brīdī teicu, - ka mēs varam runāt daudz par to, ka valdības darbā vajadzētu iesaistīt profesionāļus... Šis atklāti pierādīja to, ka nevienam profesionāļi nav vajadzīgi. Svarīgākais ir partijas piederība, skaisti izskatīties, mācēt skaisti runāt, vēlēšanās solīt visu iespējamo labumu klāstu un, tiekot pie varas, tiekot pie amatiem, aizmirst visu solīto.

Nākošais, ko es gribētu pateikt. Šobrīd mēs izskatām jaunā ekonomikas ministra, "jaunā"-"vecā" ekonomikas ministra amatu. Te ļoti bieži tiek popularizēts tas, ka cilvēki, kas ieņem vadošus amatus, vienmēr saka: es izdarīju to, es izdarīju to, aizmirstot par komandu, kas stāvēja aiz muguras, kas palīdzēja to paveikt.

Jā, es arī vakar dzirdēju jau pieminētajā Dombura raidījumā, ka "vecais" Vitenberga kungs pārvērtās par "jauno" Vitenberga kungu un izdomāja startēt no Nacionālās apvienības ar argumentāciju, ka Nacionālajai apvienībai ir lielākas caursišanas spējas. Jā, varbūt tās tādas ir, bet savās interesēs. Un šeit mēs redzam jau pirmo un būtiskāko caursišanas spēju zudumu. Un konkrēti šis ir OIK gadījums. Ministru kabinetā jau bija izstrādāti... Ministrijā jau bija izstrādāti noteikumi, kuri bija vienkārši jāpalaiž tālāk uz Ministru kabinetu. Jau ir paskrējis kāds laiks, un šie noteikumi joprojām, ielikti lādītē, guļ. Bija kaut kāds stāsts par to, ka nekvalitatīvi izstrādāti, vēl jāpārstrādā. Nu tad izrādās, ka ir nepieciešams pārstrādāt. Acīmredzot jaunā caursitēja mērķis, kas jācaursit, ir mainījies... ne vairs negodīgās OIK sistēmas demontāža.

Tāpēc mēs arī tik asi uzstājāmies par ministrijas saglabāšanu mūsu pārziņā vēl tā saucamajā pirmajā Kariņa valdībā, kad mēs uzņēmāmies politisko atbildību par tām jomām, kuras mēs pārstāvējām. Tāpēc mūs arī ļoti bieži sita, mūsu ministrus visādos veidos ķengāja. Kaut vai

Petravičas kundzi vainoja visos grēkos... ka pansionātos mirst ļaužu pūļi, jo, redz, Labklājības ministrija nevakcinējot. Būtu jau labi, ja tās vakcīnas būtu tanī brīdī sapirktas un varētu to atļauties. Bet, to ieminoties, kaut kā viss noklusa, un mums stundām tika stāstīts no Pavļuta kunga par kārtējām shēmām, par kārtējiem darba procesiem, par kārtējiem birojiem, par kārtējiem nepieciešamajiem izdevumiem.

Atgriežoties pie izskatāmā jautājuma. Manuprāt, šobrīd viens no galvenajiem caursitēju mērķiem ir panākt savās rokās pēc iespējas lielāku finanšu bloku, kuru pārvaldīt. Tie ir, pēc mūsu aprēķiniem, aptuveni septiņi miljardi eiro, kas tuvākajā laikā ienāks Latvijas ekonomikā.

Vai šībrīža caursitēji ir tie, kas to spēj izdarīt iedzīvotāju un ekonomikas labā, es stipri šaubos, jo mēs redzam, ka, "pateicoties" šīm caursišanas spējām, mūsu lauksaimniekiem ir zemākie tiešmaksājumi no Eiropas Savienības, mūsu mežu bagātības joprojām tiek vestas ārā bez pievienotās, īpaši pievienotās, vērtības. Un šie fakti ir zināmi, to ir konstatējusi arī Valsts kontrole.

Ir ļoti daudz lietu, kas līdz šim tika aprunātas bijušās koalīcijas ietvaros, un mēs kā paklausīgi līgumsubjekti bijām spiesti daudz kur piekāpties un reizēm balsot pret savu sirdsapziņu tikai tāpēc vien, ka mums tika stāstīts, ka no tā ir atkarīga valdības stabilitāte, no tā ir atkarīgs, no kovida mirs vai nemirs vairāk ļaužu, no tā ir atkarīgi ļoti daudzi procesi, un no tā ir atkarīgs, vai preču sarakstus paturēt spēkā tikai vienu mēnesi vai atcelt pēc kaut kāda ļoti gara brīža, kad tauta ir satrakojusies un vairs... ir gatava nemieriem.

Tā ka ir ļoti daudz lēmumu, kas bija jāpieņem ar smagu sirdi, un es tiešām vēlreiz gribētu pateikt paldies Kariņa kungam par dāvāto iespēju atbrīvoties no šī sloga, no šīm līgumsaistībām. Beidzot mēs varam parādīt to, kāpēc mēs esam šeit, un mēs to noteikti darīsim gan pēdējās dienās pirms pašvaldību vēlēšanām, pārliecinot ļaudis izvērtēt politisko spēku centienus un solījumus, gan mēģinot saprast, kā mums strādāt tālāk, jo šī bija ļoti liela nodevība no koalīcijas partneru puses - ka neviens nebija gatavs pasaukt, vienalga, mani, manus kolēģus uz tiešu sarunu un pateikt: zināt, ko - jūs esat mazie brāļi, jūs neko nejēdzat no politikas, jūs neesat spējīgi darīt lielas lietas, varbūt jūs paši pateiksiet, ka, nu, piedošanu, turpiniet, lielie puikas, tālāk dzīvoties, mēs pastāvēsim maliņā.

Diemžēl neviens no cilvēkiem, kurus es zināmā mērā sāku jau iepazīt kā solīdus kungus un dāmas, kuri iekaroja manās acīs zināmu tā kā lojalitāti un uzticamību, faktiski īsā brīdī spēja sagraut šo manu pārliecību. Un paldies viņiem par to. Varbūt īstais brīdis bija to arī redzēt.

Noslēgumā vēlos pateikt to, ka šobrīd mēs tiešām strādāsim, kā normāli pienākas deputātiem. Un viena sīka lieta - jaunā... izveidotā valdības koalīcija faktiski ir... un koalīcijas stabilitāte ir ļoti un tieši atkarīga no tiesu varas darbības ātruma. To jebkurš no skatītājiem, klausītājiem var pats pavērtēt, kas sastāda šo stabilitātes valdību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Kasparam Ģirģenam.

K. Ģirģens (KPV LV).

Labdien, cienījamie kolēģi! Šo visu klausoties, šīs žēlabainās runas no... arī no "jaunā" un "vecā" Vitenberga, kā viņš pats arī minēja... tomēr cilvēkiem nepaliek skaidrs, kā viņiem vajadzētu tālāk dzīvot.

Kaut vai par piemēru mēs varam ņemt šobrīd dīkstāves pabalstus vai subsīdijas. Tad šobrīd jau ir 3. jūnijs un cilvēkiem joprojām nav izmaksāti pat dīkstāves pabalsti par aprīli.

Es gribētu redzēt, kā pats ministrs justos, ja viņam, piemēram, divus mēnešus nemaksātu algu. Protams, mēs redzam šos uzkrājumus, kuri īpaši nesamazinās un to izcelsmi vajadzētu apspriest, bet šobrīd mums vairāk vajadzētu runāt par to, ko cilvēki no šī visa iegūst pēc šīm Siguldas sarunām, kurās piedalījās Nacionālā apvienība un arī Vitenberga kungs un Zakatistova kungs. Tā arī mēs neesam no viņiem saņēmuši atbildi, kas ir bijis apspriests un kādi ir tie turpmākie soļi. Es ļoti ceru, ka šajās runās tika spriests par to, kā virzīt tālāko ekonomisko attīstību, kur ieguvēji būtu tikai iedzīvotāji. Bet šīs šaubas par to, kas varētu būt šajās runās runāts... Es domāju, ka šis nebija primārais, bet, kā redzam, jau šobrīd piepildās plāns par amatu pārbīdēm. Un, protams, Vitenbergam noteikti varētu jau būt piesolīts starts Zemgales reģionā nākamajās vēlēšanās ar pirmajiem numuriem. Kādam, protams, ir svarīgi šie amati un krēsli, kamēr citiem tomēr interesē pārstāvēt iedzīvotāju intereses.

Personīgi es vēlos pateikt Ašeradena kungam pēc vakardienas viņa runām par šiem krēsliem un brīdinājumiem par komisijas priekšsēdētāja amatiem, taču vēlos minēt, ka ne visi cilvēki turas pie saviem krēsliem un ne visiem ir nepieciešama vara. Bet, kā noprotu, tā stratēģija, ko jūs visi esat izstrādājuši, ne vienmēr piepildās. Vispirms saskaitiet to deputātu skaitu, kuri atbalsta jūs.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Es saprotu, ka Kariņa kungs, prezentējot "jauno"-"veco" Vitenberga kungu, aizmirsa pateikt vien to, ka viņš vienkārši grib atgriezt atpakaļ Nacionālās apvienības nozagto ministru. Un te nav runa par kaut kādu attīstību vai reindustrializāciju, vai kaut ko tālāk.

Komentējot mazliet šīs atklāsmes, kuras šodien skan diezgan plašā lokā, es gribētu Možvillo kungam nolasīt Saeimas deputātu ētikas kodeksu. Ir tāds 6. pants ētikas kodeksā, kas nosaka: "Deputāts ir morāli atbildīgs par savu rīcību (runām, balsojumiem u. c.). Deputāts nevar aizbildināties ar valdības pārstāvju, partiju vai citu personu spiedienu, lai attaisnotu balsojumu pret savu sirdsapziņu."

Tas, ko mēs dzirdējām no Možvillo kunga, nepārprotami liecina par to, ka Možvillo kungs ar saviem kolēģiem acīmredzot nav pildījis deputāta zvērestu, jo tikai tad, kad vairs nebūs šī atbalsta Kariņa valdībai, deputāta zvērests tomēr tiks sākts pildīt. Un tas ir skaidrs... Es saprotu, ka tie Saeimas deputāti, kuri turpina atbalstīt valdību, nevar pildīt deputāta zvērestu, jo viņiem visu laiku būs jābalso pret tautas gribu un viņu balsojumi būs tikai un vienīgi, kā mēs dzirdējām no Možvillo kunga, balstīti maldos, varbūt spaidos no valdošās koalīcijas cerībā, ka tie solījumi varbūt novedīs pie kaut kā laba.

Bet tajā pašā ētikas kodeksa 6. punktā ir arī pēdējais teikums, kas nosaka: "Deputāts atzīst savas kļūdas un cenšas labot tās." Ir dota iespēja labot kļūdas tiem, kuri faktiski ar smagu sirdi, kā mēs dzirdējām, ir piedalījušies visā šīs tautas iznīcības pasākumā, gan diemžēl balsojot "par" to, ka mums cilvēkiem ir jādara pāri attiecībā uz dažādu pabalstu samazināšanu, gan balsojot "par" to, kā sašķirot preces, gan balsojot "par" to, kā sašķirot arī cilvēkus. Mēs redzēsim, kā šie kolēģi, kuri šobrīd nostājas opozīcijas pusē, varēs labot savas kļūdas. Ja tas būs nepieciešams, mēs to varam palīdzēt, bet ļoti skumji ir klausīties to, ka cilvēki, it kā pieauguši cilvēki, balstīja savus balsojumus maldos un kaut kādā naivā cerībā, ka šie lēmumi novedīs pie kaut kā laba.

Bet, ja mēs mazliet vēl paturpinātu par Vitenberga kunga sasniegumiem, tad man patiešām ir ļoti skumji redzēt to, ka Vitenberga kungs, kā jau mana kolēģe norādīja, nevienu brīdi neieminējās par to, ka OIK tomēr varētu beidzot sākt likvidēt. Tātad nekas neliecina par to, ka tanī virzienā kaut kas varētu tikt virzīts, un nu tas ir pilnīgi skaidrs, ka, Vitenberga kungam šobrīd pievienojoties jaunam politiskam spēkam, nekas netiks darīts.

Izbrīna vien tas, ka Vitenberga kungs, kurš ir pievienojies Nacionālajai apvienībai, kura it kā atbalsta ģimenes, it kā strādā pie ģimenes atbalsta politikas un īpaši - īpaši! - ceļ godā daudzbērnu ģimenes, vismaz tā tas līdz šim varbūt izskatījās... šobrīd Vitenberga kungs ir nācis klajā ar jaunu paziņojumu, ka no 1. septembra tiks samazināts atbalsts daudzbērnu ģimenēm par elektrības rēķiniem.

Mēs atceramies, kā mēs strādājām 12. Saeimā pie aizsargāto lietotāju loka paplašināšanas. Tā bija sociāli atbildīga politika pret elektroenerģijas lietotājiem, pārdodot konkrēto elektroenerģijas daudzumu par samazināto cenu aizsargātām personām, tātad tie bija gan I grupas invalīdi, ko mēs panācām, gan bērni ar invaliditāti, daudzbērnu ģimenes, un šis atlaides apmērs daudzbērnu ģimenēm summējās pie 15 eiro. Šobrīd Vitenberga kungs lepni paziņo, ka viņš ir panācis visus šos atbalsta pasākumus un viņš ir panācis to, ka daudzbērnu ģimenes pasākumos tagad saņems atlaides nevis 15 eiro, bet 10 eiro. Nu, tiešām tā ir fantastiska politika, un tā tiešām ir apsveicama rīcība no Vitenberga kunga, no jauna stājoties šajā amatā, īpaši ņemot vērā, ka viņš stājas amatā no Nacionālās apvienības.

Paldies, es, protams, apzinos to, ka pirms gada Vitenberga kungs, stājoties amatā, viesa ļoti lielas cerības, ka beidzot Ekonomikas ministrija varēs sakārtot dīkstāves pabalstu jautājumus. Mēs atceramies, dīkstāves pabalsti tikai sāka kustēties vismaz uzņēmēju virzienā, bet šobrīd mēs redzam, ka visa dīkstāves pabalstu politika ir izgāzusies. Cilvēkiem šobrīd ir lielas problēmas, un tas, ko mēs dzirdējām gan ziemā, gan rudenī attiecībā uz dažādiem ierobežojumiem, tas, ko mēs dzirdējām attiecībā uz ierobežojumu pamatojumu, neiztur kritiku, ja mēs runājam par ekonomikas ministra un ekonomikas ministra parlamentārā sekretāra retoriku.

Tāpēc mēs ar kolēģiem balsosim... jā, mēs balsosim "pret" ministra kandidatūru. Viņš nav diemžēl attaisnojis šīs cerības.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam otro reizi.

Ē. Pucens (KPV LV).

Labdien, kolēģi! Vēlreiz gribēju nedaudz arī papildināt par šo caursišanas spēju, kas tātad piemīt, kā pieminēts, Nacionālajai apvienībai, bet es domāju, tie ir tikai vārdi, jo mēs zinām - reģionos un arī visā Latvijā bija Eiroparlamenta vēlēšanas un Roberts Zīle... cik viņš dedzīgi stāstīja, kā viņš ies Latvijas lauksaimniekus aizstāvēt, aizstāvēt Latvijas ekonomiku, un mēs redzam, kur viņš nonācis. Viņš nenonāca ne attiecīgā komisijā, lai mūs pārstāvētu, kā bija solījis, jo viņiem jau esot Zemkopības ministrija ar Gerharda kungu un viņi varēs aizstāvēt.

Šie solījumi bija tukši, šie darbi netika izdarīti, un mēs esam nonākuši tur, kur mēs esam nonākuši, - Eiropas Savienībā pēdējā vietā tiešmaksājumos. Un tad mums nav jābrīnās, ka mēs redzam mūsu veikalos "Maxima", "Rimi", ka tomāti tiek atvesti no Holandes un tie vēl joprojām ir lētāki, jo tā tiešām ir mūsu ekonomika, - ka mūsu atbalsta maksājumi ir daudz mazāki, un cilvēkiem un uzņēmējiem no Eiropas Savienības valstīm ir iespējas atvest, viņi atved lētāk, un tas arī kopumā iztukšo mūsu laukus.

Jānis pats ir nācis no laukiem, viņš ir redzējis un ir strādājis šajā jomā - ar augļiem, ar dārzeņiem. Jāni, tev vajadzētu to saprast, un es ceru, ka šis būs viens no taviem pirmajiem darbiem, ko tu runāsi ar Kasparu Gerhardu, ja tu viņu varēsi atrast... vienīgais, un ar Robertu Zīli - par mūsu lauksaimniekiem, par mūsu reģioniem. Aiz šiem reģioniem stāv mūsu ģimenes, un jūsu partijas vērtība ir ģimenes. Nu tad redzēsim, Jāni, kā tev veiksies. Tā ka šis ir viens no pirmajiem uzdevumiem, Jāni, kam tev būtu jāķeras klāt. Vēlu veiksmi tev!

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam otro reizi.

I. Zariņš (SASKAŅA).

Klausoties to visu - kā valdošā koalīcija mēģina pamatot savu ministru izvēli, viņu atbilstību amatam - man atmiņā nāk anekdote par to, kā kāds students mēģināja kārtot eksāmenu. Viņš pienāk pie galda, izvelk biļeti, paskatās uz eksaminējošo komisiju, uz komisijas priekšsēdētāju un vaicā: "Drīkst, es vilkšu vēl vienu biļeti?" Komisijas priekšsēdētājs saka: "Nu, labi, drīkst." Students skatās uzmanīgi uz galdu, pēta, pēta galdu ar biļetēm, izvelk nākošo biļeti, paskatās biļetē, paskatās uz komisijas priekšsēdētāju un vaicā: "Drīkst, es vilkšu vēl vienu biļeti?" Komisijas priekšsēdētājs saka: "Labi, velc vēl vienu biļeti." Students izvelk vēl vienu biļeti, paskatās uz komisijas priekšsēdētāju un saka: "Varbūt es varu vilkt vēl vienu biļeti?", uz ko komisijas priekšsēdētājs saka: "Nē, nevajag. Dod šurp savu ieskaišu grāmatiņu!" Visiem par izbrīnu viņš ieskaišu grāmatiņā ieraksta, ka ir ieskaitīts, eksāmens nolikts, uz ko, protams, kolēģi pēc tam viņam jautā: "Kāpēc? Kāpēc viņam ieskaitīts? Kāpēc viņam ir ieskaitīts?" Uz to komisijas vadītājs atbild: "Nu kā, jūs redzējāt, kā viņš mēģināja izvilkt biļeti, meklēja pareizo biļeti, tātad kaut ko zināja. Tātad kaut ko viņš zināja!"

Pēc tāda paša principa šī valdība izvēlas savus ministrus. Rezultāts, protams... Rezultāts, protams, ir katastrofāls. Tāpēc, lai nebūtu pārpratumu, SASKAŅAS frakcija balsos "pret" šiem ministriem, jo mēs uzskatām, ka šī valdība, šī Krišjāņa Kariņa valdība, ir katastrofa Latvijai. Viņi nepilda nevienu savu solījumu, vienkārši melo, turpina melot, turpina solīt, jo diemžēl politiskā situācija, kāda tā pašlaik ir izveidojusies, dod iespēju tiem, kas ir pie varas, nepildīt savus solījumus, darīt, ko vien viņi vēlas, jo viņi zina, ka par to nevajadzēs atbildēt. Varas nomaiņa nav iespējama, pateicoties šīm sarkanajām novilktajām līnijām, kas normālā demokrātiskā valstī nebūtu iespējams.

Rezultātā Latvija pēc būtības nefunkcionē kā demokrātiska valsts, jo demokrātiskā valstī pats svarīgākais, lai tā būtu efektīva, lai demokrātija būtu efektīvs valsts pārvaldes instruments, ir jābūt varas nomaiņai, proti, politiskajai atbildībai. Ja tu esi pie varas un nepildi to, ko esi solījis, vai nespēj to izpildīt, tad tevi vienkārši nomaina. Tavā vietā nāk kāds cits un atrodas pie varas tik ilgi, kamēr viņš spēs pildīt to, ko ir solījis. Tādā veidā sāk griezties politiskās konkurences ritenis, kas padara varu aizvien atbildīgāku un aizvien spējīgāku. Mums šis ritenis ir iesērējis, tas ir iegrimis dziļi, dziļi dubļos un turpina tālāk grimt.

Tas arī ir tas galvenais iemesls, kāpēc Latvija turpina atpalikt nu jau arī no saviem kaimiņiem Lietuvas un Igaunijas. Diemžēl nekas nemainīsies, vienkārši vieni nīkuļi un nelgas nomainīs citus nīkuļus un nelgas un domās nevis par to, kā jūs redzējāt... par to, kas būtu labāk valstij, bet kas būtu labāk viņiem, lai viņi varētu noturēties kopīgi pie varas, jo viņi saprot, ka tādi nelgas un nīkuļi, kādi viņi ir... vienīgā vieta, kur viņi var atrast sev darbu... ir šādā veidā, pretējā gadījumā viņus vienkārši aizslaucīs politiskajā mēslainē.

Tiem, kas vēlas turpināt mūsu valsts iznīcības ceļu, - atbalstiet šādus ministrus, atbalstiet šādu lietu kārtību! Mēs to neatbalstīsim.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Kariņa kungs, vai vēlaties kaut ko piebilst?

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, kolēģi, par debatēm. Bet te gan viena lieta ir jāsaka. Pirmām kārtām man tiešām sāp sirds, ka no Saeimas tribīnes deputāti var runāt faktiski slikti par mūsu valsti, vislaik ceļot faktiski nepareizo... un nepatiesās ziņas, ka tiešām viss ir slikti. Nav mums viss slikti, un vienreiz šo sevis noliegšanu mūsu valstī vienkārši būtu jābeidz.

Mēs salīdzinām, protams, sevi ar kaimiņvalstīm, un tik tiešām ir tā, ka šajā krīzē kaimiņvalstu ekonomikas ir bijušas izturīgākas un ar mazāku kritumu šobrīd nekā mūsu valsts. Bet iemesls ir dziļi strukturāls un ilglaicīgi izveidots, proti, mēs mūsu valstī ar šo ilggadīgo piecpadsmit... divdesmitgadīgo politiku, ka lētais tranzīts cels mūs saulītē, šobrīd ciešam. Tāpēc mums ir nepieciešams mainīt visu mūsu politiku, ieviest reindustrializāciju, attīstīt mūsu eksportspējīgos uzņēmumus - tā ir tā atslēga, kā mēs ne tikai, kā saka, nokļūsim tajā līmenī, kur mūsu kaimiņvalstis, bet, esmu pārliecināts, mūsu valstī ir lielāks potenciāls nekā abos mūsu tiešajos kaimiņos ziemeļos un dienvidos.

Kāpēc? Jo mūsu valsts iedzīvotājos ir tāds spīts un tāda enerģija! Ja mēs pareizi veicam darbus, veidojot augsni šīm investīcijām, mūsu cilvēki ir pierādījuši visās jomās, ka mēs ārkārtīgi spējīgi esam. Un, ejot saucamo viedo reindustrializācijas vai eksportspējīgo uzņēmumu... atbalstīšanā un veicināšanā, - šis ir tas, kas mūs tiešām cels saulītē.

Un tas ir, protams, tas pamatuzdevums, kas ekonomikas ministram arī ir. Ar viņu mēs esam par šo runājuši. Mēs meklēsim arī, kā mēs varēsim 2022. gadā, skatoties uz budžeta veidošanas procesu, nodrošināt šo virzības attīstību. Mēs jau esam pieņēmuši lēmumu, kas atbilst, nu, kas ir saistīts ar Eiropas atveseļošanas fondu, ka vairāk nekā 1,3 miljardi eiro ir tieši plānoti, lai šo politiku attīstītu. Tātad kopīgiem soļiem, kolēģi, ar valdības ministriem un, protams, ar Saeimas deputātiem mēs ceļam un celsim mūsu valsti saulītē, bet es aicinu mūs beigt sevi noliegt... atzīt to, ka mēs esam faktiski ļoti spējīga valsts, un īstenot visi kopīgiem spēkiem savu pozitīvo potenciālu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies, kolēģi. Balsosim!

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam"! Lūdzu, balsosim! Par - 56, pret - 35, atturas - nav. Lēmums pieņemts. Apsveicam ekonomikas ministru Jāni Vitenbergu.

Darba kārtībā - lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai"**.

Vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, paldies, kolēģi, par iepriekšējo balsojumu. Cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Cienījamās deputātes! Godājamie deputāti! Kolēģi ministri! Nākamais mums ir iekšlietu ministra kandidāts.

Iekšlietu sistēma kā viena no trim, varētu teikt, lielām sistēmām - mums ir izglītības bloks, mums ir veselības bloks, mums ir iekšlietu bloks - nenoliedzami ir milzu izaicinājums mums visiem. Līdz šim Iekšlietu ministrija un ministrs ir izstrādājuši, mēs esam pieņēmuši un jau ieguldām naudu tieši infrastruktūras uzlabošanai, veidojot jaunus depo arī Rīgas policijas iecirkņu pārkārtošanai. Es domāju, ka šis ir ļoti labi uzsākts darbs, un paldies, protams, līdzšinējam ministram par šo darbu.

Bet mums jāskatās tagad tālāk, kā mēs varam turpināt uzlabot policijas darbu. Un viens no pamatu pamatiem ir kvalifikācijas celšana vai izglītības nodrošināšana. Mums šobrīd valstī ir nedaudz sadrumstalota šī policistu sagatavošana. Ļoti svarīgs darbs, kas ir veicams un arī sakārtojams līdz nākamajām Saeimas vēlēšanām, ir konkrēti kvalifikācijas celšana un izglītības sakārtošana policistu sagatavošanas jomā.

Mums arī ir izaicinājums, kas aizvien biežāk izskan mūsu valsts presē, diemžēl par pastāvīgu grūtību un problēmu, kas mūsu valstī ir, - par vardarbību ģimenēs, vardarbību pret sievietēm. Un arī man liekas ļoti svarīgi, ka valdība pievērš šim lielāku uzmanību, jo šāda situācija ir vispirms jāizprot, jāatzīst un tad jāizlabo.

Kā kandidāti es piedāvāju Mariju Golubevu, ko jūs, kolēģi, labi pazīstat kā Saeimas kolēģi. Viņa šobrīd vada frakciju. Manuprāt, tas labi parāda to, ka viņa spēj vadīt un veidot dialogu. Tas nav nesvarīgi jebkuram politiķim, īpaši jebkuram ministram. Viņa arī paralēli strādā Nacionālajā drošības komisijā. Tātad viņai nav sveša drošības jautājumu tematika un aktualitātes kā tādas, viņa seko līdzi ļoti šaurā Saeimas deputātu lokā visiem svarīgākajiem šīs jomas jautājumiem, kas mūsu valstī ir. Un viņai arī, protams, ir profesionāla pieredze tieši cīņā pret vardarbību ģimenē un pret vardarbību pret sievietēm.

Es, kolēģi, aicinu jūs atbalstīt iekšlietu ministra kandidāti Mariju Golubevu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Sākam debates.

Vārds deputātei Marijai Golubevai.

M. Golubeva (AP!).

Ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze! Ministru prezidenta kungs! Kolēģi deputāti! Pateicos Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam par aicinājumu uzņemties iekšlietu ministra pienākumus un kolēģiem frakcijā "Attīstībai/Par!" - par izvirzīšanu šim darbam.

Mana darba atslēgvārdi būs: cilvēcīgums, reformas un sadarbība.

Cilvēcīgums. Mans galvenais uzdevums šajā darbā būs vairot cieņu, uzticēšanos un sadarbību starp iekšlietu sistēmu un sabiedrību kopumā. Veidot modernus un labus darba un izaugsmes apstākļus visiem tiem 13 tūkstošiem cilvēku, kas kalpo savai valstij iekšlietu dienestos.

Tikai labi izglītoti un apmācīti, pienācīgi atalgoti un ekipēti profesionāļi dienestos var veidot drošu valsti. Labs atbalsts profesionāļiem palīdz veidot cilvēcīgāku attieksmi. Piemēram, pret

bērniem un jauniešiem, kurus vajadzētu pasargāt no noziedzības, pirms sodīt. Tas nozīmē apkarot cilvēktirdzniecību un rūpēties par vardarbības ģimenē un naida noziegumu upuriem. Izturēties cilvēcīgi arī pret patvēruma meklētājiem, kuri, bēgot no nāves vai represijām, ir nonākuši mūsu valstī.

Reformas. Es turpināšu strukturālās reformas iekšlietu sistēmā, kuras tiek izstrādātas sadarbībā ar Eiropas Komisiju. Valsts policijas struktūru ir nepieciešams racionalizēt gan centrā, gan reģionos. Jāmazina sadrumstalotība un policijai neraksturīgi uzdevumi.

Īstenojot reformas, aprīkojot dienestus ar modernām tehnoloģijām un palielinot darba prestižu un pievilcību, ir jāpiesaista, jāapmāca un jānotur labi darbinieki. Tad palielināsies gan policijas reaģēšanas spējas, gan tās klātesamība un redzamība sabiedrībā. Lai iekšlietu sistēmā strādātu labākie, jāsakārto policistu izglītības un apmācības sistēma un pakāpeniski jānodrošina atalgojuma konkurētspēja ar darbu valsts pārvaldes un aizsardzības jomā.

Ļaujiet man minēt vēl dažus uzdevumus: pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāte un ātrums, dienesta darbinieku izglītības un apmācību reforma, civilās aizsardzības sistēmas reaģētspēja, vides, ekonomisko un kibernoziegumu apkarošanas spējas.

Pēc Iekšlietu ministrijas pasūtījuma nesen veiktajā aptaujā noskaidrots, ka cilvēki, kas pēdējā laikā nav saskārušies ar Valsts policijas darbu, uzticas tai vairāk nekā cilvēki, kuri ir ar to praktiski saskārušies. Šai sakarībai jābūt tieši pretējai - mūsu kopējais uzdevums ir palielināt visu iekšlietu dienestu un pilsoņu saskarsmes kvalitāti. Tas ir gan apmācības, gan personāla politikas un organizācijas kultūras jautājums. Šādu pārmaiņu es uzskatu par vienu no svarīgākajiem iekšlietu sistēmas darba uzdevumiem.

Sadarbība. Viens ļoti svarīgs mūsu darba princips būs sadarbība ar citām ministrijām un nozarēm, konkrēti - sadarbība ar Tieslietu ministriju, lai celtu pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti un īstenotu e-lietas risinājumu. Sadarbība ar Aizsardzības ministriju, pilnveidojot policijas spēju novērst un apkarot kibernoziegumus. Sadarbība ar pašvaldībām, īstenojot iestāžu infrastruktūras sakārtošanu, un pēc jauna pašvaldību likuma pieņemšanas - arī labāku sadarbību sabiedriskās kārtības, ugunsdrošības un civilo krīžu risināšanā. Sadarbība ar NVO kopienām, apkaimēm, draudzēm iekšlietu uzdevumu risināšanā - no noziegumu prevencijas un drošām apkaimēm līdz humānai attieksmei pret patvēruma meklētājiem. Sadarbība ar kolēģiem Eiropā, lai kopīgi veidotu risinājumus lielajām pārrobežu problēmām - no kibernoziedzības un hibrīdapdraudējumiem līdz sadarbspējīgām datubāzēm un mākslīgā intelekta pielietojumiem tiesību aizsardzībā.

Sadarbībā ar partneriem kritiski svarīga loma ir arī Valsts robežsardzei īpašajā uzdevumā - Eiropas Savienības ārējās robežas apsardzē. Latvijas austrumu robeža ir ne tikai starptautiskās organizētās noziedzības apkarošanas un migrācijas kontroles, bet arī nacionālās drošības priekšpostenis. Bez sadarbspējīgas Eiropas iekšlietu informācijas sistēmas Eiropā nebūs iespējama efektīva migrācijas kontrole un efektīva pārrobežu noziedzības novēršana.

Eiropas Savienības kopējā iekšpolitika mums ir nevis ārpolitika, bet integrāla mūsu valsts iekšpolitikas daļa, un tam ir jāatspoguļojas arī ministrijas darba organizācijā un, protams, sadarbībā ar Saeimu.

Es ticu parlamentārajai demokrātijai, būšu atvērta dialogam ar Saeimu un ar jums, kolēģi, par visiem svarīgākajiem jautājumiem, un tādu jau pārskatāmā nākotnē būs ne mazums - grozījumi likumā “Par policiju”, Patvēruma likumā, Operatīvās darbības likumā un citi.

Esmu gatava strādāt Krišjāņa Kariņa valdībā. Lūdzu atbalstīt manu kandidatūru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Vārds deputātei Andai Čakšai.

A. Čakša (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Cienījamie kolēģi! Latvijā katra trešā sieviete cieš no vardarbības, secināms no Eiropas Savienības pētījuma datiem. Latvijā šobrīd reģistrētā vardarbība nebūt neatspoguļo šādu situāciju. Vardarbības gadījumā ir ļoti skaidra korelācija, ka vardarbībā cietušie vēršas pēc palīdzības tikai tad, ja uzticas sistēmai. Diemžēl mani novērojumi liecina, ka mums arvien ir ļoti augsta tolerance pret varmākām un vienlaikus pastāv upuru vainošana, vai tā būtu seksuālā ekspluatācija vai emocionālā vardarbība, vai jebkurš cits vardarbības veids. Tas prasa mērķtiecīgu pievēršanos šim jautājumam. Svarīgs ir iekšlietu sistēmas kultūras pagrieziens šajā virzienā.

Marija Golubeva ir pierādījusi sevi, iestājoties par sabiedrības neaizsargātākajām daļām. Es aicinātu Mariju Golubevu nopietni pievērst uzmanību vardarbības mazināšanai.

Ne mazāk svarīgs jautājums ir par dzimumu aizspriedumiem, ko šajā īsajā brīdī kopš ministru nominācijas piedzīvojam. Šī ir Saeima, kurā gandrīz 30 procenti no ievēlētajiem deputātiem ir sievietes. Diemžēl politika joprojām Latvijā ir vīriešu klubiņš, un katrs amats, kurā tiek nominēta sieviete, tiek pakļauts daudz nežēlīgākai apspriešanai nekā līdzvērtīga vīrieša kandidāta gadījumā. Bieži vien šajā apspriešanā iesaistās arī sievietes un solidaritāte kaut kur pazūd.

Jaunās VIENOTĪBAS vārdā vēlos paust pilnu atbalstu Marijai par uzdrīkstēšanos doties nezināmajā. Ar cieņu raugos uz politisko spēku, kas atļāvās tādu aušību kā izvirzīt iekšlietu ministres amatam Mariju Golubevu. Tā ir tikai otrā reize Latvijas politikā, kad par iekšlietu ministri kļūtu sieviete. Tas ir drosmīgi un dod ļoti daudzām sievietēm Latvijā pārliecību, ka dzimumu līdztiesības jautājums, lai arī ļoti lēnām, tomēr virzās uz priekšu.

Mana ceļamaize Marijai Golubevai - ieraudzīt to labo, kas ir līdz šim paveikts Iekšlietu ministrijā, un ienest dzimumu līdztiesību atbalstošu pretvardarbības kultūru visā iekšlietu sistēmā, integrēt un nostiprināt to, stiprināt, izglītot un vairot iekšlietu sistēmas prestižu. Brīdī, kad jebkurš bez aizspriedumiem pirmo palīdzību meklēs iekšlietu sistēmā, būsim spēruši milzīgu soli sabiedrības drošības labā.

Lai izdodas, Marija!

Paldies visiem.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Nikolajam Kabanovam.

N. Kabanovs (SASKAŅA).

Cienījamā Saeimas vadītāja! Cienījamie kolēģi! Ievērojamais krievu literāts, fabulists Ivans Krilovs, kas 19. gadsimtā strādāja arī Rīgā valsts pārvaldē, ir uzrakstījis vienu teiku par vilku un jēriņu. Kad vilks pieķer jēru, pēdējais sāk žēloties: "Kāpēc tu mani pieķēri, ar ko es esmu vainīgs?" Un vilks atbild šim jēriņam: "Tu esi vainīgs tikai ar to, ka man ir ēstgriba."

Faktiski 13. Saeimā ievēlētā otrā lielākā partija bija "KPV LV", kur bija 16 deputāti, bet ar laiku tā kļuva vājāka. Un kolēģi izdomāja to apēst un faktiski sāka nodarboties ar politisku marodierismu. Diemžēl tajā procesā viņiem deva izpalīdzīgu roku arī valsts konstitūcijas garants.

Man ir ļoti žēl, ka esošā politiskā situācija Latvijā atgādina nevis Ulmaņlaikus, bet vājāko Latvijas parlamentārisma posmu, proti, 13. Saeima ir tikpat sadrumstalota kā, piemēram, 4. Saeima. Mums ir visādi sīkgruntnieki, mazinieki, cionisti, reformisti un tā tālāk, un tā joprojām. Faktiski Saeimā strādā ap duci dažādu frakciju un parafrakciju, tāpat kā ir psihologi un parapsihologi.

Es strādāju politikā, tāpat kā Arturs Krišjānis Kariņš un Jānis Reirs, kopš 2002. gada. Varbūt kolēģi arī atceras, ka Saeimā bija tāda tradīcija dibināt partijas jau viena sasaukuma laikā... dibināt jaunas frakcijas, piemēram, "Pilsoniskā savienība", - viņi diezgan solīdi stājās uz "Jaunā laika" drupām, pēc tam pārformatējās un iedibināja VIENOTĪBU, pēc tam - Jauno VIENOTĪBU, bet Saeimā bija pieņemts jaunas redakcijas Kārtības rullis, kas aizliedz vienas Saeimas ietvaros dibināt jaunas frakcijas.

Bet ko mēs redzam tagad? Mēs faktiski redzam tādu parafrakciju, ko vada Atis Zakatistovs. Šai frakcijai nav ne nosaukuma, ne savas... teiksim tā, ne savas telpas, ne telefona numura, bet viņi strādā kā politiskais spēks. Tas strādā nelegāli, faktiski pārkāpjot Saeimas kārtības rulli attiecībā uz frakciju darbu.

Man ir ļoti interesanti, kas apvieno tagad "KPV LV" un Jauno VIENOTĪBU. Abām šīm partijām Saeimā ir diezgan līdzīgs deputātu skaits - pieci seši deputāti, bet nezin kāpēc Jaunajai VIENOTĪBAI ir trīs posteņi Ministru kabinetā (un viens no tiem ir Ministru prezidenta postenis), bet minoritārajiem akcionāriem, "KPV LV", atņem divus esošos posteņus.

Konkrēti runājot par iekšlietu nozari, varu teikt, ka diemžēl atstāja ne ļoti labu mantojumu nākošajai ministrei. Nav izskaidroti procesi par skaļām noziedzībām, diemžēl parādās jauni figuranti skandālos Iekšlietu ministrijā. Runa ir par iespējamu korupciju un naudas atmazgāšanu policijas rindās. Ar to netika galā bijušais ministrs Ģirģena kungs.

Bet es gribētu uzdot jautājumu - vai ministra kandidātei, Golubevas kundzei, ir politiskais svars, lai vadītu tik lielu un sarežģītu ministriju, kas ir faktiski lielākais spēka struktūru resors mūsu valstī?

Man šķiet, ka Latvijā mūsu Iekšlietu ministrijas vadītājam jābūt pēc iespējas politiski neitrālam, bet Marija Golubeva pārstāv vienu zināmu politisku nostāju, ļoti aktīvi pozicionē sevi kā atsevišķu grupu aizstāvi un aktīvisti. Diez vai tas var vairot viņas autoritāti kolēģu starpā Iekšlietu ministrijā.

Vēl viens faktors. Ar jauno ministru uzreiz sāksies kadru nomaiņa iekšlietu struktūrās. Diez vai saglabās savu amatu esošais Valsts policijas priekšnieks Ruka kungs, kuru tieši motivēja stāties uz šo amatu bijušais ministrs Sandis Ģirģens. Un pārējie struktūru vadītāji, visdrīzāk, būs nomainīti. Ar ko var beigties šāds jampadracis Iekšlietu ministrijā? Ar to, ka faktiski visas struktūrvienības nodarbosies tikai ar kadru rotāciju un pārējo, aizmirstot par saviem tiešajiem pienākumiem. Ļoti žēl, ka esošajā sarežģītajā koronavīrusa situācijā mūsu Iekšlietu ministrija tiek novājināta ar politisku komisāru... nosaukšanu ministra vietā.

Bet, atgriežoties pie kopējās politiskās ainas Latvijā, es varu teikt, ka diemžēl mūsu politiskā sistēma izrāda savu nekompetenci šajā pagriezienā. Protams, ka vajag mainīt ministrus, bet, manuprāt, ministru vietā jābūt profesionāļiem, nevis politiskiem komisāriem. Un, ja mēs esam

par demokrātiju, drīzāk mums jāvirzās nevis uz prātiem, kas sašķeļas un maina savu piederību viena sasaukuma laikā, bet uz mažoritāro sistēmu, kur katram deputātam ir personīga atbildība par savu nostāju un par darbu un ka vēlētāji var atsaukt politiķus, kuri pieviļ viņus un piesmej Latvijas demokrātiju, kas diemžēl šobrīd notiek.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Kasparam Ģirģenam.

K. Ģirģens (KPV LV).

Sveicināti, kolēģi! Tātad personīgi pats varu noteikti apgalvot to, ka Sandis Ģirģens ir bijis labākais iekšlietu ministrs, vismaz ko es atceros, kādi bijuši mums iekšlietu ministri, jo šo divu gadu laikā ir paveikts daudz vairāk... ko citi nav spējuši pat ne četru, pat ne astoņu gadu laikā. Kaut vai par piemēru mēs varam ņemt šo finansējumu, kurš šobrīd būs no Eiropas Savienības fondiem... kas būs vairāk nekā 200 miljoni eiro.

Tāpat arī noteikti jau ir sākts darbs pie konkurētspējīga atalgojuma, kas ir ļoti spēcīgs motivējošs pasākums tieši iekšlietu sistēmā, jo redzams, kā šo gadu laikā tieši atalgojuma sistēma ir novājināta attiecībā kaut vai pret to pašu Aizsardzības ministriju.

Tāpat arī ir sākti ļoti vērienīgi projekti, kaut vai par piemēru - depo būvniecība tieši reģionos: astoņi gabali, neskaitot to, ka vēl būs papildu depo. Un jaunajam ministram vajadzēs tikai pārgriezt lentīti.

Ir arī notikusi, teiksim tā, reforma ar policijas jauno ēku izveidošanu, jo esam mēs visi redzējuši "Aizliegtajā paņēmienā", cik drausmīgi šobrīd tas viss izskatās. Un šo gadu laikā, kad nekas netika veikts...

Tāpat arī ir sākti darbi pie digitalizācijas un drošības akadēmijas izveides. Bet katrs no mums... Mēs noteikti esam... lasām arī ziņās par Valsts policijas reorganizāciju un negodprātīgu amatpersonu izķeršanu, kas ir ļoti liels panākums, šobrīd jau bijušā iekšlietu ministra panākums.

Es uzskatu, ka tiešām Sandis Ģirģens ir bijis viens no labākajiem iekšlietu ministriem. Es noteikti vēlētos arī tālāk viņu redzēt šajā amatā, ja būs tā iespēja.

Bet šobrīd noteikti novēlu jaunajai iekšlietu ministrei turpināt iesāktās reformas un motivēt darbiniekus neatstāt, teiksim, Iekšlietu ministrijas sistēmu. Izaicinājumi būs ļoti lieli. Bet, protams, es saskatu šobrīd ļoti lielu risku, ka šādas politiskas personas bez pieredzes un zināšanām šajā jomā tiek virzītas šādam atbildīgam amatam.

Pārmaiņas bija saredzamas, bet, vai tās turpināsies, man diemžēl grūti to šobrīd spriest.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ralfam Nemiro.

R. Nemiro (KPV LV).

Cienījamā Saeimas priekšsēdētāja! Ministru prezidenta kungs! Vēlreiz labdien! Nu, jāsaka, Iekšlietu ministrija ir ļoti specifiska ministrija. Faktiski šī ministrija ir tieši atbildīga par mūsu

iekšējo drošību. Visi dienesti, kas ir tieši saistīti ar Iekšlietu ministriju, tās padotības iestādes un tā tālāk šajā gadījumā ir vitāli svarīgi mūsu ikdienai... domājot tieši par mūsu ikdienas drošību.

Sadarbība, dažādas citas vīzijas ir, protams, svarīgas pirmām kārtām, bet ne pirmšķirīgas kā pats galvenais, teiksim, lozungs un uzstādījums.

Sadarbība Ministru kabinetā notiek pati par sevi. Līdz ar to topošajam ministram jeb ministra amata kandidātam vispār ir jāsaprot šāda sistēma, ka iekšlietu ministrs nāk uz Ministru kabinetu dažādos formātos, informē Ministru kabineta locekļus, nāk ar normatīvo aktu izmaiņām un, protams, Ministru kabinets šajā gadījumā pieņem koleģiālus lēmumus.

Es jau teicu, ka es šoreiz izteikšos par katru ministru, kas ir šobrīd piedāvāts no Ministru prezidenta puses, un izteikšu arī savu vērtējumu. Jāsaka, šajā gadījumā es ministra amata kandidāti nekādi neatbalstīšu. Tas moments un aspekts kontekstā ar izpratni par šo institūciju acīmredzami vēl ir jāuzlabo.

Ministra amata kandidātei liels paldies par ieskicēto vīziju. Un jāsaka, arī tāda profesionālā sadarbība Saeimas kontekstā nav mums īsti pārklājusies, tāpēc es kritiku nevaru izteikt. Tie ir vairāki jautājumi, kuros es esmu dzirdējis kandidātes izteikšanos publiskās debatēs, tie vairāk ir bijuši saistīti ar izglītības jautājumiem, viendzimuma pāru tiesībām un bērnu tiesībām, bet nekādi nebija saistīti tieši ar iekšlietu sistēmas jautājumiem.

Šobrīd es arī nedzirdēju neko, kas būtu saistīts tieši ar darba analīzi Valsts policijā, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā, Valsts drošības dienestā, informācijas centrā, Valsts robežsardzē, Finanšu izlūkošanas dienestā, Iekšējās drošības birojā un citās struktūrās.

Es domāju, ka šis tomēr ir ļoti, ļoti specifisks amats. Mani pārsteidz, protams, Ministru prezidenta šajā gadījumā tāda kandidāta virzīšana, kas acīmredzami šoreiz ir saistīta tikai un vienīgi ar politisko vienošanos, bet nav saistīta ar profesionālajām kvalitātēm un kaut vai iepriekšējo pieredzi.

Jā, protams, pieredzi var "pievilkt", un es arī, noskatoties publiskās intervijas, redzu, ka cilvēks ir strādājis un ir ieguvis labu izglītību, tomēr nav ieguvis izglītību tieši kontekstā vai nu ar jurisprudenci, vai... kur nu vēl ar iekšlietu jautājumiem. Tāpēc tāda kandidāta atbalstīšana, manuprāt, ir pārsteidzīga.

Ja skatāmies uz to, ko ir paveicis iepriekš iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens... Un man ir bijis tas gods un, godīgi sakot, arī prieks sadarboties ar šo cilvēku iepriekš manā profesionālā karjerā un tajā skaitā arī pēc tam, kad mums ir nācies komisijā, piemēram, izskatīt vairākus priekšlikumus, kas tieši nākuši no Iekšlietu ministrijas... Jāsaka, tādas izmaiņas, kuras bija sācis veikt iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens, nu, godīgi sakot, nav bijušas iepriekš varbūt pat vispār. To arī ļoti atzinīgi novērtē, pats galvenais... Pirmām kārtām tas ir Iekšlietu ministrijas darbinieks, valsts policists, ugunsdzēsējs, glābšanas dienesta darbinieks un citi cilvēki, kas tiešām strādā šajā sistēmā un atzinīgus vārdus ir teikuši.

Otra būtiska lieta ir, ka arī sabiedrības drošība dažādos masu pasākumos, kas šobrīd ir notikuši, tajā skaitā arī 9. maija pasākums, kur pulcēšanās potenciāls bija pietiekami liels... Gan 2019., gan 2020., gan 2021. gadā šie riski visi tika analizēti, un cilvēki tika pasargāti no epidemioloģisko risku drošības puses. Līdz ar to jāsaka, ka šis darbs bija veikts izcili.

Ja mēs runājam par sāktajām reformām, tad es gribu teikt, ka tās ir fundamentālas. Liels paldies Sandim Ģirģenam. Ja viņš šobrīd klausās - paldies tev, ka ir sākta Valsts ugunsdzēsības un

glābšanas dienesta depo modernizācija, kas nu, godīgi sakot, atsevišķos novados un pilsētās ir ļoti bēdīgā stāvoklī. Policijas iecirkņi Rīgā, reformas... Līdz ar to šis darbs arī ir izkustējies no vietas - kur varētu apvienot vairākus iecirkņus. Policistiem ir jaunas formas, iepriekš viņi skrandaini staigāja diemžēl, un to mēs redzējām, kolēģi, paši uz ielām. Iepriekšējie ministri līdz jaunām formām tā arī nebija tikuši. Ļoti, ļoti liels izrāviens ir noticis.

Papildus tam es gribu teikt, ka tajā brīdī, kad notiek Centrālās zemes komisijas likvidēšana, mēs, pie tā šobrīd strādājot, esam nonākuši pie saimnieciska lēmuma - nodot gan mēbeles, gan tehniku, kas ir ļoti, ļoti labā stāvoklī... Šajā gadījumā pat tad iekšlietu ministrs Sandis Ģirģens izrādīja iniciatīvu un vēlējās kaut vai ar šādu labas gribas žestu ātrāk parūpēties par Iekšlietu ministrijas darbinieku, konkrēti - Valsts policijas iecirkņu, darba vides uzlabošanu. Līdz ar to gan lielās vīzijās, gan mazos darba plānos šis cilvēks tiešām ir strādājis ar sirdi un dvēseli un atradies tieši savā vietā - Iekšlietu ministrijā kā iekšlietu ministrs.

Šīs politiskās pārbīdes liek uzdot jautājumu par to, kādā vēlēšanu sistēmā mēs atrodamies, kad pēc politiskās piederības tiek nomainīts cits politiski piederīgs cilvēks, bet neapšaubāmi daudz labāks profesionālis savā amatā. Līdz ar to mēs paši esam savas vēlēšanu sistēmas tādās kā sprukās un lamatās. Tāpēc, protams, atskatoties uz jau izdarīto, sāktajām reformām, tajā skaitā, starp citu, ļoti būtisku reformu - iekšējās drošības akadēmijas atjaunošanu... Man kā juristam, kas ir beidzis Latvijas Universitāti, par ko es arī ļoti lepojos, iegūstot labas kvalitātes izglītību... Tomēr Iekšlietu ministrijas... teiksim, iekšlietu sistēmas darbiniekiem ir nepieciešamas specifiskas zināšanas. Un Latvijas Universitāte šajā gadījumā varbūt nav tik daudz ar praktiska pielietojuma zināšanu treniņu apveltīta iestāde, kā tas varētu būt iekšējās drošības akadēmijai, kuras atjaunošanu iekšlietu ministrs bija uzlicis kā savu prioritāti dienaskārtībā.

Lai vai kas būtu nākamais ministrs, viņš noteikti staigās apkārt, graizīs lentītes un varēs lepoties ar iepriekšējā ministra padarītajiem darbiem. To mēs visi redzēsim - neviens no Iekšlietu ministrijas darbiniekiem un struktūrās strādājošajiem nav muļķis un līdz ar to ļoti labi sapratīs, kas ir reformas sācis un kas tās tikai, iespējams, vēlēsies noslēgt. Tāpēc šajā gadījumā, salīdzinot kandidātus un nedomājot emocionāli vai... skatoties uz šo politisko procesu, viennozīmīgi ir jāsaprot, ka ļoti labs kandidāts tiek nomainīts ar cita spēka pārstāvi, nu, faktiski tikai tamdēļ, ka, lūk, tāda ir vienošanās, turklāt patiešām ļoti labi saprotot, ar kādiem jautājumiem iekšlietu ministrs nāk uz Ministru kabinetu, kādā iestādē viņš strādā, cik sarežģīti ir darba apstākļi.

Mēs jau to sistēmu esam mantojuši, arī tajā skaitā lielu daļu... no PSRS laikiem. Un izmaiņas ļoti grūti veikt... Kadri... kadru rotācija, kā mēs zinām, nu, augstākajām amatpersonām nav tik liela, cik tā ir, piemēram, zemākās... cilvēkiem ar zemākām dienesta pakāpēm, jo faktiski atalgojuma jautājums arī nav ilgstoši risināts, pie kura noteikti būtu jāatgriežas. Tāpēc katrā ziņā daudzi darbi ir sākti. Liels paldies iekšlietu ministram par izdarīto.

Lai arī es vēlētos novēlēt veiksmi jaunajam ministram, lai vai kurš tas būtu, turpināt iesākto, es domāju, ka šajā gadījumā es nevaru atbalstīt tieši šo kandidātu tikai tamdēļ... tas nav politiskas piederības jautājums, bet - es nesaredzu profesionālo kvalitāti.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim.

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātais Ministru prezident! Kolēģi!

Cienījamā kolēģe Marija Golubeva! Saeimā es jūs pazīstu kā konstruktīvu un izsvērtu kolēģi, un man ir patiess prieks, ka šodien jūs dodaties jaunajos izaicinājumos un uz jaunu līmeni.

Bet tomēr es nevaru nenorādīt uz to, ka es jūs pazīstu kā zinošu cilvēku tieši izglītības jomā. Es runāju gan par jūsu ievērojamo pieredzi pirms šīs Saeimas darba, gan arī 13. Saeimā jūsu pamatdarbs ir bijis tieši Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā, un tā bija, es sapratu, jūsu izvēle.

Tāpēc, Marija, ja jūs šodien kandidētu uz izglītības un zinātnes ministres amatu, es atbalstītu jūs ar abām rokām, neskatoties uz to, ka šajā, 13., Saeimā es atrodos opozīcijā. Ņemot to visu vērā, es diemžēl šodien nevaru atbalstīt jūs, bet arī nebalsošu "pret".

Par iepriekšējo ministru Sandi Ģirģenu. Man bija iespēja viņu vērot darbā budžeta pieņemšanas laikā Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijā. Varu teikt, ka šis bija viens no šajā valdībā salīdzinoši retajiem, nedaudziem... nu jā, tiešām retajiem ministriem, kas runāja par savas jomas problēmām pats, nevis virzīja runāt savus ierēdņus. Bija redzams, ka viņš ļoti labi orientējas savas jomas specifikā, izaicinājumos, problēmās, piedāvāja risinājumus, spēja paskaidrot un pamatot, kāpēc piedāvātie risinājumi ir labāki.

Tas, ka Sandis Ģirģens nevar turpināt strādāt par iekšlietu ministru, protams, ir pilnībā viņa partijas biedru, frakcijas biedru, KPV LV deputātu, atbildība. Tas, kolēģi, ir pilnībā uz jums.

Es vēlētos arī atkārtoti uzdot jautājumu premjeram Kariņam. Premjera kungs - jūs, piesakot Mariju Golubevu kā labāko kandidātu uz iekšlietu ministra amatu... No jūsu vārdiem izrietēja, ka iekšlietu sistēmas, nu, teju galvenā prioritāte... un šīs jomas... ir - vardarbība pret sievieti... Tā nenoliedzami ir nopietna problēma, bet - vai tā tiešām ir galvenā prioritāte, galvenā problēma, runājot par to, kas mums notiek iekšlietu jomā?

Mums pēdējos mēnešos, gados valsti satricinājuši skaļi noziegumi, kas liecina par to, ka ārvalstu killeri acīmredzot jūtas Latvijā, nu, kā šautuvē - bez jebkādām sekām... pilnībā pārliecināti, ka mūsu tiesībsargājošās iestādes nekādi nespēs viņus ne noķert, ne atrisināt tos noziegumus. Tādu skaļu un neatrisinātu noziegumu kļūst arvien vairāk un vairāk. Arī citās - korupcijas - jomās ir vairākas skaļas lietas, kuras bija izbeigtas, un prokuratūras prokurori jau diezgan atklāti runā par tiesībsargājošo iestāžu kapacitāti un kompetenci strādāt. Tāpēc laikā, kad vairāki policisti (man tas ir noteikti zināms) pie sava pamatdarba piestrādā arī par instruktoriem autoskolās, es domāju, jums, premjera kungs, ir diezgan neatbilstošs priekšstats par to, kas ir tās visaktuālākās problēmas un izaicinājumi iekšlietu sistēmā.

Premjera kungs, ja šodien notiek četru ministru maiņa un te ir daži kandidāti... Marija Golubeva ir eksperte izglītības jomā - vai viņas profesionālās zināšanas... tām nebūtu vieta Izglītības un zinātnes ministrijā? Kādēļ jūs izvēlējāties veidot savu komandu, nevis liekot profesionāli, izglītības profesionāli, Izglītības un zinātnes ministrijā, bet izvēloties viņu likt Iekšlietu ministrijā? Kur te ir loģika, premjera kungs?

Savukārt Gatis Eglītis ir pazīstams kā, nu, diezgan labs ekonomists. Vai viņš nebūtu labs ekonomikas ministrs? Esmu pārliecināts, ka viņš būtu 100 reizes... viņam būtu 100 reizes lielākas izredzes no viņa pieredzes un no viņa izglītības īstenot to viedo industrializāciju, kura, es tā sapratu, jums ir tik svarīga, ka jūs to paziņojāt, - ka tā ir jūsu valdības galvenā prioritāte... nekā Jānim Vitenbergam, kuram... Ja es nemaldos, Jāņa Vitenberga pieredze... vai izglītība... pirms Saeimas ir saistīta ar... vai tūrisma gids, vai kaut kas tāds...

Kāpēc, premjera kungs, jūs neveidojat profesionālu valdību, profesionālu komandu? Kāpēc tas Saeimas deputāts, kam ir pieredze un zināšanas izglītībā, nekļūst par izglītības un zinātnes ministru un tas, kam ir ekonomista pieredze, darbojas labklājības jomā, nevis ekonomikas jomā?

Jūsu izvēle, premjera kungs, liek domāt, ka tas nav par darbu, nav par valsti, nav par attīstību. Ka tas, kas notiek, tas ir par amatu sadali. Es ļoti ceru, ka es kļūdos, premjera kungs.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Stepaņenko kundze, vai jums pietiktu debatēm ar astoņām minūtēm?

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Jā.

Sēdes vadītāja. Tātad vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko. Godātie kolēģi! Es vēlos vērsties atkārtoti pie Možvillo kunga, viņš tiešām... viņa runa šodien ļoti rezonēja. Par sirdsapziņas balsojumu es vēlētos vēlreiz atgādināt.

Tātad Možvillo kungs droši vien arī šajā balsojumā par ekonomikas ministru redzēja, ka viņa bijušie kolēģi... kolēģi no frakcijas acīmredzami balso pret savu sirdsapziņu. Un kāpēc viņi to dara? Tagad mēs redzēsim, ka... Golubevas kundze, kā mēs redzam, pagaidām vēl, līdz balsojumam, ir Prezidija locekle. Lai kādu no jūsu bijušajiem kolēģiem, Možvillo kungs (es runāju par frakcijas kolēģiem), varētu mazliet tā kā nomierināt un motivēt viņu atbalstīt visus šos tālākos virzienus, balsojumus, viņam noteikti ir jāpiedāvā amats Prezidijā.

Tas arī izskaidro to, kāpēc šobrīd notiek ministru nomaiņa, kāpēc bija jāiet prom Ģirģena kungam. Nevis tāpēc, ka viņam ir kaut kādas problēmas ar ministrēšanu, bet tieši tāpēc, ka mums ir vienkārši... tagad ir viens blēdis piesēdies pie šaha galda un bīda figūras. Bet jūs nevarējāt sagaidīt godīgu spēli, sēžoties spēlēt pie viena galda ar šādiem cilvēkiem. Tas tiešām bija ļoti liels naivums.

Ja mēs runājam par to, ko mēs... nu, teiksim, par to segumu, ko mēģina šobrīd nodrošināt šim dīvainajam lēmumam gan Kariņa kungs, gan arī Čakšas kundze, gan arī pati Golubevas kundze, tad tas mazliet atgādina eksāmenu, kurā students ir iemācījies tikai vienu lietu - viņš ir iemācījies par blusu, visu blusas uzbūvi un tās īpatnības -, bet viņš izvelk biļeti par ziloni. Un tad viņš stāsta, ka... nu, Golubevas kundze stāsta, ka viņa tagad būs ministre, tagad viņa ministrēs, tagad viņa vadīs iekšlietu nozari, bet viņa zina tikai vienu mazu sfēru, viņa zina tikai par blusu, tas ir, par vardarbību. Un tad mums to blusu tagad būs ļoti daudz, jo Golubevas kundze zina stāstīt tikai par blusu. Par ziloni viņa nezina neko. Un tas arī ir skaidrs.

Bet, par pašu vardarbību runājot, es domāju, ka Golubevas kundzei vajadzētu sākumā tikt galā pašai ar saviem partijas biedriem un frakcijas biedriem, ja jau viņa bija frakcijas vadītāja. Jo Dūrīša kungs ļoti labi jums var izstāstīt gan par emocionālo vardarbību pret sievieti, gan par seksistisku naida runu. Viņš jūs ļoti labi var pakonsultēt un pastāstīt, kā būtu patiesībā pret to jācīnās. Sākumā droši vien pie... nu, savā, teiksim, tajā lielajā ģimenē, ko sauc par frakciju. Tāpat arī Čakšas kundze, kura runāja par upura vainošanu, bet pati nekādā veidā neatsaucās uz nevalstisko organizāciju aicinājumu reaģēt uz naida runu no deputātu puses.

Līdz ar to es domāju, ka tas viss, protams, ir tāds liekulības teātris, ko mēs esam šodien spiesti noklausīties. Ja mēs runājam par to, ka cilvēks nav, nebūs savā vietā, - tā diemžēl ir. Un šis

cilvēks vienkārši nav savā vietā tikai tāpēc, ka šī matemātika ir jānodrošina, kā mēs redzam, teiksim, tas balsu vairākums, lai attiecīgais grupējums, ko sauc par Zakatistova grupējumu, varētu balstīt šo šausmīgo Frankenšteinu tālāk. Mēs redzam Saeimas darba kārtībā, ka arī Pieprasījumu komisijā briest izmaiņas.

Tā ka... Es domāju... vienkārši ziniet, kolēģi no valdošās koalīcijas, - varbūt jūs tomēr beigsiet izlikties un stāstīt mums, un lasīt tos tekstus no lapiņas. Es nezinu, vai Golubevas kundze pati to tekstu rakstīja vai kāds viņai uzrakstīja pa nakti. Bet nevajag izlikties, vienkārši sakiet, kā ir, - mums vajag sabīdīt matemātiku, nevis, ka, lūk, tagad šis būs superspeciālists kaut kādā vienā konkrētajā jomā. Tā tas nebūs, un Golubevas kundze nekad netiks galā ar tām problēmām, kuras jau ilgus gadus pastāv gan drošības ziņā, gan iekšlietu sistēmā. Un es piekrītu arī kolēģiem, ka Golubevas kundzei šobrīd, protams, būs ļoti liels kārdinājums sev svešus ordeņus piekarināt gan par finansējuma palielināšanu, gan par depo būvi un tā tālāk.

To mēs redzēsim, kā tas viss tiks izdarīts. Bet es ļoti ceru... un mēs ļoti sekosim līdzi tam, lai Golubevas kundzes vadībā šī izmeklēšanas lieta par vakcīnu iepirkumu, kurā varētu būt interešu konflikts... jo mēs jau redzam, ka politiskie spēki ir viens un tas pats politiskais spēks pēc būtības... lai šis vakcīnu iepirkums tiktu izmeklēts pēc vislabākās sirdsapziņas - ļoti, ļoti rūpīgi -, lai nevienā brīdī nerastos nevienam nekāds kārdinājums šo vakcīnu iepirkuma izmeklēšanu novest līdz kaut kādam... strupceļā.

Mēs sekosim līdzi. Un mēs balsosim "pret", tāpēc ka šis nav tas kandidāts, kas varētu atrisināt problēmas.

Paldies jums.

Sēdes vadītāja. Kolēģi, debates turpināsim pēc pārtraukuma.

Vēl deputātu reģistrācija. Reģistrācija noslēgusies.

Pārtraukums līdz pulksten 13.30.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes vadītāja. Labdien, godātie sēdes dalībnieki! Ministru prezident Artur Krišjāni Kariņ! Un godātie kolēģi deputāti! Turpinām 3. jūnija pirmo attālināto ārkārtas sēdi.

Pēc pārtraukuma turpinām debates par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai".

Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā sēdes vadītāja! Ministru prezidenta kungs! Kolēģi! Ja runājam par Mariju Golubevu kā iespējamo iekšlietu ministri - un daļēji jau kolēģi iepriekšējās debatēs... runāja par to, cik katrs kolēģis ir piemērots konkrētajam amatam -, šoreiz es gribētu akcentēt un norādīt to, ka vēstures... filoloģe Marija Golubeva kā iekšlietu ministre... Es viņas motivācijas runā dzirdēju trīs saukļus jeb pīlārus, ko viņa minēja, - cilvēcīgums, reformas, sadarbība. Es neko nedzirdēju par policijas

darbu, par šīm skaļajām kriminālliet̄am, par slepkavībām, kas notiek gaišā dienas laikā. Kā mēs tās novērsīsim, lai tādas vairs nekad neatkārtotos?

Ko mēs darīsim, lai stiprinātu policijas darbu kopumā; lai tiktu izremontēti iecirkņi; lai policistu algas tiktu palielinātas; lai uz vienu policistu nebūtu vairs tik milzīgs skaits lietu, kā tas ir šobrīd, un lai tās tiktu pēc iespējas ātrāk un operatīvāk izmeklētas, vainīgie saukti pie atbildības?

Nedzirdēju nevienu argumentu vai frāzi, kā tiks netraucēts iekšējās drošības dienesta darbs, lai varētu izmeklēt un pēc iespējas ātrāk atklāt iekšējā struktūrā negodprātīgos darbiniekus.

Nedzirdēju nevienu frāzi par to, kā tiks noņemta ēna pār Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi (PMLP), par šiem nesen arī sabiedriskajos medijos izskanējušajiem neglaimojošajiem faktiem par iespējamo korupciju. Tur citstarp ir izskanējuši uzvārdi, kas ir saistīti ar Marijas Golubevas pārstāvēto partiju.

Es pat neprasīšu nosaukt Valsts policijas dienesta pakāpes.

Es vienkārši daudzas šīs lietas šajā uzstāšanās reizē nedzirdēju. Mans balsojums nevar būt kā uzticības kredīts, es nejūtu uzticēšanos... šajā gadījumā - kā profesionālim.

Šoreiz mēs redzam ļoti skaidri, ka mēs esam piemeklējuši amatu cilvēkam, nevis piemeklējuši konkrētajam amatam profesionāli, kurš varētu šos jautājumus risināt. Esam piemeklējuši - koalīcijas stabilitātes vārdā - amatu cilvēkam, lai mēs saglabātu Krišjāņa Kariņa valdību, lai visi būtu apmierināti, nevis lai iekšlietu struktūras un iekšlietu nozare kopumā attīstītos, lai mazinātu noziedzīgos nodarījumus.

Kolēģi! Es noteikti aicinu neatbalstīt Mariju Golubevu, lai kāds arī cilvēks viņa būtu - vēstures, filoloģijas eksperts. Šoreiz mēs runājam par ļoti nopietnu jomu - par iekšlietām. Un es... tiešām tas, ko es gaidītu... Iespējams, es šo savu lēmumu pēc dažiem mēnešiem varēšu mainīt, ja es redzēšu acīmredzamus uzlabojumus - ka policijas iecirkņi būs izremontēti un policistiem algas būs būtiski palielinātas; ka būs tikts skaidrībā ar šo PMLP skandālu, iespējamo korupciju; ka uz vienu policistu nebūs vairs simtiem lietu vai vismaz būs būtisks samazinājums.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam. Lūdzu!

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Paldies. Cienījamie kolēģi! Es gribu runāt par divām lietām.

Pirmā. Par kandidātu. Pazīstot Golubevas kundzi pietiekami sen, es varu pateikt, ka viņa tiešām ir labs cilvēks, ar labām dotībām, ar labu izglītību, ļoti disciplinēts cilvēks. Es domāju, ka disciplīnas sajūta bija tas galvenais mudinājums piekrist priekšlikumam ienirt straujā upē, nezinot, iznirs vai nogrims. Bet! Tas dara godu kandidātam, bet nedara godu tam, kurš veido... kurš veic šāda veida eksperimentus ar cilvēkiem, ar Ministru kabinetu, ar visu pārējo, - proti, Ministru prezidentam.

Jā, tiešām - mēs dzīvojam ārkārtas situācijas apstākļos, kaut arī neizsludinām ārkārtas situāciju. Mēs dzīvojam pastāvīgu reformu situācijā, nenosaucot, ka tie ir eksperimenti, eksperimentu virkne, un nezinot iznākumu un galarezultātus. Tas tiešām nedara godu tiem, kas ierosina šāda veida lietas, jo eksperimenti ir labi pie normāla dzīves ritma un pie normālas notikumu secības.

Šinī gadījumā eksperimenti nav atbalstāmi. Ja Golubevas kundze piekrīt piedalīties šādā eksperimentā... Es domāju, ka Saeimai gan to nevajadzētu atbalstīt. Tā ir viena lieta.

Otra lieta, manā skatījumā, ir daudz nopietnāka. Man liekas, ka šī nedēļa ieies Latvijas vēsturē kā nedēļa ar divām konstitucionālām krīzēm vai krīžu pazīmēm. Pirmā - tā bija Varakļānu krīze, ko mēs tikko mēģinājām risināt (veiksmīgi vai neveiksmīgi - dzīve rādīs). Otra - šī.

Es gribu atgādināt tās procedūras, kas bija saistītas ar Ministru kabineta izveidošanu. Ministru kabineta izveidošanas... Saskaņā ar Ministru kabineta iekārtas likumu galvenais dokuments, kā jūs atceraties, bija valdības deklarācija - deklarācija, ko parakstīja Ministru prezidents un visi tajā laikā saskaņā ar koalīcijas līgumu pārstāvētie... ministri, kuri pārstāvēja visas piecas frakcijas, kas savukārt darbojās saskaņā ar koalīcijas līgumu.

Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka, izstājoties vai izmetot no šīs koalīcijas vienu no frakcijām, būtu deklarācija jāpārstrādā un jāiesniedz pēc būtības jauna deklarācija, izmetot ārā tos parakstus, kuri tagad nav vēlami un nav nepieciešami, jo tā ir jauna deklarācija, kas varbūt ir ar to pašu tekstu. Tā ir saistīta ar koalīcijas līgumu, kas nav formāls dokuments, bet kurš arī pārstāj eksistēt, un būtu jābūt jaunam koalīcijas līgumam kā pamatam deklarācijas sastādīšanai. Tas, godīgi sakot, rada tādu pustiesisku situāciju, kur likums rupji nav pārkāpts, bet... pēc būtības tas neatbilst tam, ko gribēja likumdevēji, sastādot šāda veida prasības.

Man šķiet, ka tagad, runājot vispār par Ministru kabineta locekļu aizvietošanu, tas jāņem vērā, jo šī nav pirmā un pēdējā krīze Latvijas parlamentārajā darbībā un, man liekas, no šīs krīzes mums būtu jāizdara pareizi secinājumi.

Mēs neatbalstīsim nevienu no jaunajiem ministriem - cik es saprotu, arī šādu apsvērumu dēļ.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labdien, kolēģi! Iespējams, ka Sandis Ģirģens bija vienīgais Kariņa kunga Ministru kabineta ministrs, kurš bija tiešām savā vietā. Es varētu to apgalvot tāpēc, ka esmu runājusi ar Ģirģena kungu tad, kad viņš vēl bija ministrs, lūdzot palīdzēt konkrētiem policijas darbiniekiem, kuriem darba vietās apstākļi ir tādi, ka būtu kauns šīs darba vietas rādīt, piemēram, mūsu ārzemju viesiem.

Golubevas kundze, es no sirds jums iesaku: tad, kad jūs iesāksiet savas darba gaitas, jo valdošā koalīcija noteikti jūs šodien apstiprinās, neskatoties ne uz ko... ka jūsu pirmais solis varētu būt jūsu personīga ekskursija, piemēram, uz Valsts policijas iecirkni Rīgā, Alises ielā, it īpaši apmeklējot pagrabstāvu, kur strādā arī vairākas sievietes izmeklētājas.

Otra ekskursija varētu būt, piemēram, uz Tukumu, uz Valsts policijas ēku, it īpaši uz to daļu, kur strādā arī sievietes, kas izmeklē autoavārijas, ceļu satiksmes negadījumus. Es domāju, varbūt jums būs pārsteigums, un tā būs jums kaut kāda jauna realitāte, kura nav redzama skaistajā ēkā Gaujas ielā.

Es nezinu, kas jums ir izstāstījis un jūs ievadījis Iekšlietu ministrijas darbā, bet, spriežot pēc jūsu runas, jums nav absolūti nekāda priekšstata par šī darba specifiku un, pats galvenais, par šīs ministrijas prioritātēm.

Ja runājam par prioritātēm, nosaukšu tikai dažas, par kurām vispār netika pieminēts nevienā no jūsu vakardienas ekspresintervijām, ne arī šodienas runā.

Par aprīkojumu es tikko... nevis par aprīkojumu, bet... Par to, ka ļoti daudzas Valsts policijas iecirkņu ēkas un telpas joprojām stāv bez remonta kopš padomju laikiem, jūs nepieminējāt. Jūs neminējāt vispār neviena vārda par Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta aprīkojumu, autoparka stāvokli, depo stāvokli, par VUGD darbinieku atalgojumu. Pieauguši vīrieši, kuriem ir ģimenes, kuriem ir jāuztur savas ģimenes, ir spiesti strādāt vismaz divos darbos, lai savu ģimeni uzturētu vispār.

Un kāds haoss bija ar VUGD darbinieku darba maiņu grafikiem! Mēs ar Ģirģena kungu par to arī runājām, un viņš skaidroja. Viņš... es tagad varu atklāti teikt, ko tu, Sandi, teici. Tu teici: "Es visu zinu, visas šīs problēmas, es ļoti vēlos palīdzēt saviem padotajiem, bet tas nav manos spēkos, jo man nedod naudu, nedod finanses. Nepiešķir, un viss!"

Nākamais. Golubevas kundzes specializācija bez filozofijas ir izglītības politika. Ļoti dīvaini, ka jūs savā runā šodien, pieminot pirmstiesas izmeklēšanas kvalitātes celšanu, nepieminējāt, kas tam būtu nepieciešams. Proti, tam būtu nepieciešama Policijas akadēmijas atjaunošana, jo pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāte šobrīd ir atkarīga no diviem pamatfaktoriem: pirmais - izmeklētāju izglītība un profesionālā sagatavotība, otrais - krimināllietu skaits. Un krimināllietu skaits, kurš šodien sasniedz līdz 300 kriminālllietām uz vienu izmeklētāju, nevar tikt samazināts bez izmeklētāju skaita palielināšanas. Bet izmeklētāju skaits nevar tikt palielināts tāpēc, ka profesionāli, kvalitatīvi sagatavotu izmeklētāju mums vienkārši nav. Tā ir katastrofa. Tāpat mums ir katastrofa ar skolotāju sagatavošanu, ar ko saskarsies arī jaunā... topošā izglītības un zinātnes ministre, kurai, protams, ir zināma pieredze, strādājot skolā, bet, es domāju, absolūti nav pieredzes, kā sakārtot šo stratēģisko virzienu izglītības jomā.

Vēl. Runājot par Golubevas kundzi kā kandidāti uz iekšlietu ministra amatu, varu teikt sekojošo. Bija jums šodien runā sadaļa par sadarbību, bet dīvainā kārtā tur nebija prioritāras sadaļas - par sadarbību ar pašvaldībām. Jūs nevarat nezināt, ka pašlaik top jauna norma likumā "Par pašvaldībām", kura paredz, ka katras pašvaldības viena no autonomajām funkcijām būs municipālās policijas uzturēšana.

Kā jūs plānojat sakārtot policijas, Valsts policijas, visas Valsts policijas, specifisko... nodaļu sakārtot tā, lai beidzot visa Latvijas teritorija būtu tiešām "pārklāta" ar šiem cilvēkiem, kuriem var piezvanīt, kurus var sazvanīt jebkurā diennakts laikā? Tad nenāktos vis gaidīt Kurzemē... piemēram, Vaiņodē policistu no Liepājas, jo šodien, izrādās, sestdiena vai svētdiena un vienīgais dežurējošais policists atrodas Liepājā. Varbūt jūs vienkārši par to vēl nezināt, bet... jums, es domāju, būs daudz kas jauns un pārsteidzošs šajā jomā.

Un pēdējais, ko es gribētu teikt. Es neatbalstīšu šodien jūsu kandidatūru (tāpat arī visus pārējos ministrus) nevis politisku iemeslu dēļ, bet tāpēc, ka Iekšlietu ministrija tiešām ir ļoti specifiska ministrija, kur atšķirībā no citām jomām kompetence un profesionālā sagatavotība ir prioritāra. Jums tādas kompetences nav, un balsot par jūsu atrašanos šajā postenī - to es nevarētu.

Protams, varētu kritizēt arī Ģirģena kungu par kaut ko, bet no visiem ministriem, kuri bija Kariņa valdībā, viņš tiešām bija labākais.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Valērijam Agešinam. Lūdzu!

V. Agešins (SASKAŅA).

Godātie kolēģi! Valdībā notiek amatu pārdale. Par spīti zināšanu un pieredzes trūkumam iekšlietu jomā, iekšlietu ministra amatam tiek virzīta Saeimas deputāte Marija Golubeva. Golubevas kundze ir pētījusi izglītības un dzimumu līdztiesības jautājumus, ir speciāliste filoloģijā, bet ne iekšlietu sistēmas jautājumos.

Tāpēc rodas pirmais jautājums. Kur un ko tieši Golubevas kundze ir sasniegusi iekšlietu jomā, lai viņu varētu šodien uzskatīt par atbilstošu ministra amatam? Uzskatu, ka ar "Kustības "Par!"" paziņojumiem presei - ar to ir stipri par maz. Domāju, ka tas ir vienkārši kārtējais partiju apvienības Attīstībai/Par! izmisuma solis, kas liecina par lietpratēju trūkumu viņu rindās - tātad arī "Kustības "Par!"" rindās.

Es gribētu dzirdēt, ko tieši Marija Golubeva domā par tiem svarīgākajiem darbiem, kas jāveic Iekšlietu ministrijai, - piemēram, par kadru politiku un speciālistu sagatavošanas problēmām, par policistu un ugunsdzēsēju atalgojumu un darba apstākļiem. Ko kandidāte domā par izdienas pensiju jautājumu? Kādā veidā izpaudīsies atbalsts profesionāļiem? Kāds redzējums ir par Iekšējās drošības akadēmijas koncepciju, par dienestu infrastruktūras uzlabošanas jautājumiem?

Godātie kolēģi! Es nevēlos atbalstīt "Hameleonu rotaļas" parlamentā. Domāju, ka pareizi būtu atbalstīt profesionāli, kompetentu cilvēku, kam ir sajēga par to, kas ir Iekšlietu ministrija un kā šo nozari vadīt. Neesmu pārliecināts, ka Marija Golubeva būs autoritāte iekšlietu sistēmas darbiniekiem, tāpēc aicinu balsot "pret".

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Ļoti cienītā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Es vispirms gribētu reflektēt attiecībā uz iepriekšējo komentāru, ko izteica Ministru prezidenta kungs, runājot par iepriekšējo ministru, par to, ka valstī viss tomēr ir ļoti skaisti un ir kārtībā. Es nevarētu tam piekrist. Un šī jūsu kritika kolēģiem, kuri norādīja uz to, ka šobrīd mums ir gana daudz problēmu... Tā kritika ir vietā, un es aicinātu... vajag jums pašiem arī savu darbu vērtē kritiskāk, nevis dzīvot iedomās, ka viss ir skaisti. Varbūt Brīvības ielā ir viss skaisti... ap jūsu darbavietu... un cilvēku kustību... bet tas tā noteikti nav reģionos, un tas tā noteikti nav ļoti daudzās uzņēmējdarbības jomās.

Un jūsu pieminētā kritika... kāpēc Latvijā iet sliktāk nekā mūsu kaimiņvalstīs, neiztur kritiku, jo gluži vienkārši - ja mūsu kaimiņvalstis jūsu piesauktajās jomās turpina darboties daudz veiksmīgāk, nekā mums tas šobrīd sokas, tad par to ir liela atbildība... tieši par jūsu un jūsu valdības ministru publiski paustajiem komentāriem par veselām tautsaimniecības jomām, kurām šobrīd ir zudusi jebkāda politiskā aktualitāte, prioritāte. Un līdz ar to... mēs redzam rezultātus. Bet mūsu kaimiņvalstis to veiksmīgi izmanto! Es domāju, ka būtu tikai pareizi, ja mūsu kaimiņvalstis jums pasniegtu kaut kādus atzinības rakstus, ordeņus par jūsu ieguldījumu Lietuvas un Igaunijas tautsaimniecības attīstībā.

Taču šobrīd, runājot par Golubevas kundzi, man ļoti patīk, ka izveidojies šis formāts, ka šie cilvēki, kas startē uz amatiem, ir vēlēti Saeimas deputāti un piedalās šajās debatēs. Diemžēl tas, ko mēs redzam no šīm debatēm, - mēs redzam to, ka... tik tiešām šis bija kārtējais apliecinājums tam, ka šī valdība ir izveidota ļoti strauji un ir izveidota tā: izvēlēti ne tie cilvēki, kuriem varbūt vajadzētu būt šajā amatā.

Ja vērtējam iepriekšējo iekšlietu ministru Ģirģena kungu objektīvi - arī iedzīvotāju aptaujas viņu vērtēja kā vienu no vislabāk strādājušajiem ministriem Kariņa iepriekšējā valdībā. Un tas nu savā ziņā rosina jautājumus par šo nomaiņu. Bet politika ir politika. Kas jādara - jādara. Ja reiz tāda situācija ir, tad jāmeklē labākais no kandidātiem.

Šobrīd... pēc tā, ko minēja Golubevas kundze savā uzrunā... tas ir pilnīgi skaidrs apliecinājums tam, ka diemžēl kandidātei pietrūkst izpratnes par to, kādi ir izaicinājumi... galvenie izaicinājumi Valsts policijā, bet es pieņemu, ka kandidāte ļoti apķērīga un gan jau ar laiku iepazīs šos izaicinājumus, un sapratīs to, ka ne tikai šī izglītības sistēma... Šobrīd, manuprāt, tas ir diezgan aizvainojoši ikvienam iekšlietu struktūras darbiniekam - klausīties, ka viņam stāsta: redziet, jūs neesat pārāk gudri, lai varētu steidzami pildīt savus uzdevumus, mēs tagad sāksim jūs izglītot, un tad viss būs daudz labāk, atrisināsies visas problēmas.

Atrisināsies tās problēmas? Man reģionā stāsta... Kad aizbrauc uz tiešām lielākiem novadiem, tur iedzīvotāji klāsta šīs problēmas - ka vienīgā drošības sajūta, kas tiek radīta no valsts puses... Kad ierodas kāda policija, tā ir ceļu policija, bet, kā mēs visi saprotam, - ne jau ar iemeslu rūpēties par to, lai tur būtu kārtība, bet gan vairāk ar domu varbūt noķert kādu dzērājšoferi vai vēl kādu. Un cilvēkiem nākas paļauties pašiem uz saviem spēkiem, lai aizsargātu savu īpašumu, lai aizsargātu sevi un lai justos droši vidē, kas varbūt nav tuvu blīvi apdzīvotām vietām. Un tas ir jautājums, kuram pieskārās arī Ločmeles kundze, minot konkrētus piemērus.

Taču, kolēģi, kā jau minēju, es ļoti ceru, ka Golubevas kundze iestrādāsies un pēc kāda laika būs kaut kādi rezultāti. Šobrīd šī uzruna bija ļoti vāja. Tas tikai un vienīgi apstiprināja to, ka šī ministre... potenciālā ministre diemžēl ir ļoti necaurskatāmā veidā izvēlēta, tika aizpildīta vieta. Redz, partijai Attīstībai/Par! pienākas, nu tad kāds ir jāvirza. Nu tad lai tā būtu Golubevas kundze. Neskatoties uz to, kādas viņas spējas... un citi jautājumi.

Kolēģi! Tas, protams, nebūtu pareizi - runāt par ministriem un par jauno valdību, nerunājot par priekšvēlēšanu solījumiem. Šī ir tā reize, kad tas būtu vietā - atgādināt priekšvēlēšanu solījumus. Bija mums solījumi samazināt ministriju skaitu. Bija divas partijas, kas par to ļoti aktīvi iestājās, - tā bija "KPV LV", un tā bija JKP. Un tāpēc šobrīd man ir jautājums kolēģiem no JKP. Kur jūsu... Ja iepriekš, kā mēs redzējām publiskajā telpā, vienīgais iemesls, kāpēc nevarēja vienoties par Iekšlietu ministrijas un Tieslietu ministrijas apvienošanu, bija tas, ka divi ministri nevarēja vienoties, ko kurai pievieno (Tieslietu ministriju - Iekšlietu ministrijai vai Iekšlietu ministriju - Tieslietu ministrijai), un kā tādi riktīgi gaiļi stāvēja un viens otram ķērca virsū... un ne pie kāda rezultāta nenonācām, un te nu mēs palikām. Nu ir mums tā, ka priekšvēlēšanu solījumu neizdevās izpildīt.

Šobrīd, kad nu viens no tiem iemesliem ir prom, man ir jautājums kolēģiem no JKP: kur jūsu priekšvēlēšanu solījumi? Kur jūsu viens no galvenajiem priekšvēlēšanu solījumiem - par ministriju skaita samazināšanu? Kur tas palicis, kolēģi? Es aicinātu jūs tomēr pildīt priekšvēlēšanu solījumus, jo tas arguments, kāpēc iepriekšējā reizē neizdevās, šobrīd vairs nav aktuāls.

Tātad: kas ir jūsu prioritāte, veidojot jauno valdību, - izpildīt priekšvēlēšanu solījumus vai vienoties par amatu sadali? Acīmredzot amatu sadale jums ir svarīgāka, un šī varaskāre, kas valda šobrīd koalīcijas politiķos, ir lielāka par kāri pildīt priekšvēlēšanu solījumus.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Jānim Ādamsonam. Lūdzu!

J. Ādamsons (SASKAŅA).

Labdien, kolēģi! Daudz kā trūka ministra amata kandidātes uzrunā. Visvairāk mani "fascinē" tas, ka netika ne ar vārdu pieminēts tāds veidojums kā valstiskā organizētā noziedzība vai mafiozās struktūras, kuras ir cauraudušas visu mūsu valsts varu.

Atgādināšu - tiem kolēģiem, kuri piemirsuši -, ka mēs varam izveidot atsevišķu Saeimas frakciju no smagos noziegumos apsūdzētiem cilvēkiem. Mums te ir bijušais ministrs, kurš, manuprāt, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, ieguva caurlaides, tika sveikā ar vieglu izbīli, tikai ar administratīviem sodiem, un tas, manuprāt, ir nepareizi. Mēs varam runāt par, iespējams, tieslietu ministra... viņa parlamentārā sekretāra tikšanos ar smagos noziegumos apsūdzētu cilvēku jau nākamajā dienā pēc tam, kad viņu atbrīvoja no apcietinājuma.

Varbūt Kariņa kungs tagad kliedēs manas šaubas... Un hokeja čempionāta pirmā mača apmeklēšana, ko veica ārlietu ministrs... Tā bija nejaušība, ka viņš deleģēja veikt šīs funkcijas... pēc protokola... pārkāpjot gan likumu, gan visus ierobežojumus... kopā ar Kanādas vēstnieku apmeklēt maču... tāpat arī ar militārā kontingenta pārstāvi... un tur pavisam nejauši satikās ar diviem cilvēkiem, kuri tiek apsūdzēti smagos noziegumos. Varbūt tieši tur tika risināti jautājumi par nākošās... valdības izmaiņām.

Ir daudz jautājumu, mēs esam dziļā purvā. Man ir tāda sajūta, ka valdības pārstāvji nestaigā pa zemi, nerunā ar cilvēkiem. Būtu interesanti jums paklausīties, ko cilvēki par jums domā.

Taču, kad man saka, ka tālāk vairs nav, kur, es - pēc būtības vienmēr esmu bijis optimists - vienmēr saku: ir, kur. Dzīve rāda, ka tā bedre, kurā mēs krītam, ir arvien dziļāka un dziļāka.

Ārlietu ministrs neko labāku neizdomāja, kā novirzīt sabiedrības uzmanību no sava ne visai likumīgā hokeja čempionāta apmeklēšanas, - norauj karogu... Starp citu, jautājums: ko tur darīja arī ASV vēstniecības pārstāvis?

Sēdes vadītāja. Ādamsona kungs, es ļoti atvainojos! Mēs runājam patlaban par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai.

J. Ādamsons. Jūs nesapratāt, es runāju par organizēto noziedzību - valstisko organizēto noziedzību. Un tas skar tieši šo pamatjautājumu, kas ir arī mūsu valsts drošības un attīstības jautājums. Vajadzētu tomēr iemācīties arī klausīties.

Kolēģi, es neuzskatu, ka šī kandidāte... pie visām citām labām īpašībām... ir pats labākais kandidāts uz iekšlietu ministra amatu. Tur ir jābūt zināšanām, pieredzei un, pats galvenais, gribēšanai kaut ko izdarīt. Bez Ministru prezidenta atbalsta tas absolūti nav iespējams, bez finansēm - arī. Bez tā tas absolūti nav iespējams.

Man tātad ir jautājums Golubevas kundzei: kad jūs piekritāt kandidēt uz šo amatu, kādas prasības jūs izvirzījāt? Ko jums apsolīja - palielināt finansējumu, materiāltehnisko bāzi? Ko? Jums solīja atbalstu, vai jūs tikai šie organizētās noziedzības pārstāvji bīda šajos amatos? Un valdības pārstāvji ir tādas kā lellītes, kuras rausta aiz diegiem? Katrā ziņā man ir radies tāds iespaids par to, kas notiek mūsu valstī.

Nerunājam jau par tiem smukumiem un nesmukumiem, kas ir notikuši mūsu valstī kopumā. Es netaisos analizēt, ko ir labu vai sliktu padarījis Ģirģena kungs. Katrā ziņā tas tā starp iekšlietu ministriem ir pieņemts (neoficiāli) - nekritizēt esošos un bijušos ministrus. Ir tikai viens

gadījums, kad... tika veikts uzbrukums valsts nacionālajai drošībai - tika nolikvidēta vienīgā mācību iestāde, kura gatavoja policistus. Nu jautājums - kas tagad tiks likvidēts?

Čakšas kundze savas uzstāšanās laikā minēja... nobeigumā minēja, ka novēl veiksmi Golubevas kundzei nezināmajā. Ļoti slikti, ka mēs kādu sūtām nezināmajā: aizej tur - nezin kur, izdari to - nezin ko. Un kādi būs rezultāti? It kā ir krīze, it kā ir jāpieņem politiski lēmumi, bet kā šos darbus varēs organizēt cilvēks, kuram nav ne mazākās izpratnes par to, kas notiek? Vai arī tiešām man ir taisnība, ka organizētās noziedzības pārstāvji bīda šīs figūriņas uz galdiņa un jūs esat priecīgi tās... izpildīt?

Es nevaru atbalstīt. Es neredzu tās tendences uz pārmaiņām.

Ministru prezidents paziņo, ka tranzīts mums nav vajadzīgs, bankas mums nav vajadzīgas, mums būs jaunas tehnoloģijas. Šaubos, ka tas būs, tāpēc ka pēc tam atnāks vēl kāds cits cilvēks un pateiks: ziniet, jaunās tehnoloģijas mums arī nav vajadzīgas, mēs dzīvosim no tā, ko ražo mūsu zemnieki. Bet tie jau arī sāk putēt ārā.

Kolēģi, varbūt padomāsim par mūsu valsts attīstību, par mūsu valsts drošību un par to, uz kurieni mēs ejam, nevis visu laiku vārīsim ziepes kaut kādā trauciņā un pēc komandām riesim pa labi, pa kreisi, par savu valsti, par savu tautu, par savu sabiedrību, kurā mēs dzīvojam, nedomādami.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Armandam Krauzem. Lūdzu!

A. Krauze (ZZS).

Paldies, sēdes vadītājas kundze. Es faktiski pat... man pat nav, ko teikt mūsu kolēģei Marijai Golubevai, jo viņa tiešām dodas kaut kādā nezināmā...

Es saprotu, ka tāda ir Kariņa valdības taktika - izvēlēties cilvēkus, kuri nav profesionāļi konkrētajās jomās. Bet tāda jau ir ne tikai Kariņa valdības...! Mums šāda pieredze ir bijusi jau ļoti sen: cilvēki, kuri nav bijuši armijā, neko nesajēdz no armijas, ir aizsardzības ministri. Un cilvēki, kuri varbūt neatšķir Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieka formastērpu no policista vai muitnieka formastērpa, - jā, viņiem ir jābūt iekšlietu ministra amata kandidātiem un vēlāk - arī ministriem. Jā, tāda diemžēl ir kārtība, ka neprofesionāļi...

Es sapratu no jums, Golubevas kundze, ka jūs, protams, cīnīsieties par dzimumu līdztiesību, par dažādām minoritātēm policijā, lai viņiem būtu vienādas tiesības, bet es tiešām nesadzirdēju, ka kaut kas būs tāds, kas reāli ir vajadzīgs policistiem... un Latvijas sabiedrībai, jo policija kalpo Latvijas sabiedrībai.

Es teiktu tā: jums kā ministrei būs jāpieņem arī lēmumi, kas attiecas uz visu valdību. Ja jūs dzirdējāt, ko teica Kariņa kungs... Viņš runāja par reindustrializāciju, par to, ka tranzīts ir bijis slikts, ka tā ir kaut kāda nauda, kas nav bijusi laba...

Viena lieta, ko gribētu jums, Golubevas kundze, atgādināt - jūs ejat valdībā, ko vadīs VIENOTĪBAS izvirzīts premjers, un VIENOTĪBA kopš 2009. gada, aptuveni desmit gadus, ir vadījusi valdību; VIENOTIBAI, starp citu, ir bijuši arī iekšlietu ministri. Es varu atgādināt - VIENOTĪBA ir tā, kura ir atbildīga par šībrīža situāciju valstī. Ja jau kopš 2009. gada, aptuveni desmit gadus, kāda partija ir vadījusi valdību... Jūs sarēķiniet, cik procentuāli liela ir VIENOTĪBAS atbildība.

Te es varu teikt - jā, VIENOTĪBA... toreiz laikam vēl bija "Jaunais laiks"... Dombrovskis, kurš tagad ir Briselē, 2009. gada 12. martā sāka vadīt valdību un vadīja līdz 2014. gada 22. janvārim. Un tad no 22. janvāra līdz 2016. gada 11. februārim premjere bija Laimdota Straujuma no VIENOTĪBAS. Un kopš 2019. gada 23. janvāra līdz šim brīdim premjers ir Kariņš. Arī viņš ir no VIENOTĪBAS. Kā jūs domājat, - vai tas viss...

Starp citu, tas attiecas uz iekšlietām un uz jums, jo jums ir jākontrolē arī organizētā noziedzība, jāapkaro. Tajā pašā laikā tas ir saistīts arī ar dažādiem finanšu noziegumiem - vistiešākajā veidā. Un par to visu ir bijusi atbildīga VIENOTĪBA. VIENOTĪBA ir uzbūvējusi šo banku sistēmu, ko šobrīd pati kritizē. Mūsu partneri no citām valstīm saka: jā, mēs ieviesīsim sankcijas... to un to. Tā ir VIENOTĪBAS atbildība. Un jūs tagad ejat valdībā, Golubevas kundze? Kopā ar VIENOTĪBU uzņematies visu šo atbildību, kas ir kopš 2009. gada? Jā, tieši tā. Un, es domāju, tās beigas nebūs labas. Jo, ja paklausās premjeru, kurš stāsta par to, cik daudz nepareiza valstī... Taču premjers nepadomā, ka tā ir VIENOTĪBA, viņa paša partija, kas visas šīs ziepes ir savārījusi. Tad ko šī valdība izdarīs? Valdība faktiski kritizē visus savus... iepriekšējos premjerus. Kariņš šodien faktiski pateica - un jūs ejat Kariņa valdībā! - ka Dombrovskis ir visu salaidis dēlī; ka Laimdota Straujuma neko nav izdarījusi. Jā, to pateica Kariņš. Jo viss ir jābūvē no jauna. Tas kovids - tas ir tikai tāds sīkums, kas tagad ir parādījies, arī ar to šī valdība nespēj tikt galā.

Te nu es atgādināšu, ka nevis valdības nopelns ir tas, ka kovida izplatība tagad samazinās, bet gan pavasara nopelns. Latvijā ir iestājusies... pavasaris, tūlīt būs vasara. Tas ir tieši tāpat kā pagājušogad, un valdības nopelna tur nav nekāda.

Golubevas kundze! Es aicinu jūs, protams, iemācīties atšķirt dienesta pakāpes policistiem. Tas būs tāds labs darbs - atšķirt policistus no Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbiniekiem. Un gan jau jūs tiešām palīdzēsiet. Un šīm sievietēm, kuras minēja mūsu kolēģi, kuras strādā policijas iecirkņos, pagrabos, palīdzēsiet tomēr nodrošināt normālus darba apstākļus, lai viņas strādātu kabinetos, kur kādreiz iespīd arī saule. Jo es zinu - policijā tiešām ir briesmīgi darba apstākļi. Un par to ir atbildīga VIENOTĪBA, tā valdība, kurā jūs tagad ejat iekšā.

Ņemot visu to vērā, mēs, protams, nevaram balsot par šādu valdību un par šādiem ministriem.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam. Lūdzu!

Ē. Pucens (KPV LV).

Labdien, kolēģi, vēlreiz! Šodien mēs runājam par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai. Viņa runāja par lietām... Nu kādas tad būs tās reformas, ko viņa nu uzsāks? Viņa tā kā sāks startu no nulles. Taču es gribētu atgādināt, ko iepriekšējais iekšlietu ministrs ir darījis un kādi darbi būtu jāturpina.

Iepriekšējais ministrs Sandis ir ļoti aktīvi strādājis, lai valstī sakārtotu gan valsts ugunsdzēsēju depo - tie tiek atjaunoti reģionos -, gan arī policijas iecirkņus. Un tas tiek risināts jau ilgtermiņā, un darbs ir pietiekami apjomīgs, jo viss jāsaskaņo ar Finanšu ministriju. Taču es nedzirdēju, ka iekšlietu ministrei tas būs kā prioritāte. Nu tad... mēs saprotam, ka tomēr šie darbinieki paliks vecajās darba vietās, strādās necilvēcīgos apstākļos.

Otrs jautājums ir par Policijas akadēmijas atjaunošanu pēc divu gadu tādas aktīvas Sanda Ģirģena strādāšanas. Noziedzības novēršanas padomē, visticamāk, tas tiks apstiprināts, un es ceru, ka šī

virzība turpināsies; ka nebūs tā, ka mēs atkal atmetīsim šo lietu atpakaļ un nedosim iespēju mūsu policistiem, mūsu izmeklētājiem iegūt augstāku kvalifikāciju. Tad nu arī ļoti daudz ir jāstrādā.

Un Marijas Golubevas partijas biedrs varbūt varēs pastāstīt, kāda ir Aizsardzības ministrijā atalgojuma sistēma, jo, kā mēs zinām, mūsu ugunsdzēsēji katru dienu strādā kaujas apstākļos. Un atalgojuma sistēma ir netaisnīga arī policistiem, izmeklētājiem.

Būs vajadzīgs ļoti liels gribasspēks, lai to panāktu. Tie būtu trīs galvenie punkti.

Ir ļoti patīkami dzirdēt, ka mūsu ministrs ir daudz un ilgi strādājis, lai valstī noteiktu, ka mūsu iekšējā drošība arī ir drošība. Ir prieks, ka to ir sadzirdējis premjers, ka to ir sadzirdējis prezidents, bet skatīsimies, kā būs turpmāk un vai šīs prioritātes būs arī valdības prioritātes.

Tāpēc tas viss - tā ir tāda kā ceļamaize. Protams, es neloloju cerības, ka daudz kas tiks izdarīts. Sandis ir ļoti daudzus darbus iesācis. Es teiktu ministrei, kura tiks apstiprināta: varēs doties un griezt lentītes, bet nekas, mēs atgādināsim vēlētājiem, kas ir ko panācis.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ļubova Švecovai. Lūdzu!

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies. Labdien, kolēģi! Es gribu pateikt labus vārdus esošajam iekšlietu ministram Ģirģena kungam par uzsāktajiem darbiem un nopietnām reformām Iekšlietu ministrijā. Šī ministrija un šā resora padotībā esošās iestādes prasa un prasīja daudz uzmanības un pūļu un prasa arī ļoti daudz laika.

Patiesi - Ģirģena kungs bija viens no vis... teiksim tā, tautā atzītiem, pozitīvi novērtētiem ministriem Ministru kabinetā, jo viņš, neraugoties uz sarežģīto epidemioloģisko situāciju, mācēja līdzsvarot gan dažādus cilvēku viedokļus, pozīcijas un nostāju pret ierobežojumiem, gan arī tiesībaizsardzības bloka iestāžu pienākumu kontrolēt un ievērot... nodrošināt kontroli un likuma normu ievērošanu. Es uzskatu, ka mums ir par to viņam jāpateicas. Tas ir ļoti sarežģīti - atrast kompromisu un līdzsvaru starp pienākumu sodīt un izskaidrojošo darbu, izglītojošo darbu, un proaktīvo rīcību. Tas viss tika uzsākts Ģirģena kunga vadībā un notiek pašlaik.

Runājot par Golubevas kundzi, - nu, patiesi... te es pievienošos jau izteiktajam kolēģu viedoklim par blusu ķeršanu. Ja patiešām mūsu valstī problēma nav organizētā noziedzība, pasūtījuma slepkavības un ja vairs neparādās diskusija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu...

Par ko tagad tas ir svarīgi? Kaut kur pazuda tie 1000 kriminālprocesi un materiāli, kas iestrēga... no Finanšu izlūkošanas dienesta izmeklēšanas bloka Iekšlietu ministrijā. Un tā vairs nav prioritāte, vismaz... kā var spriest gan no premjerministra, gan arī no iekšlietu ministres kandidātes. Šīs lietas vairs nav prioritāte. Šīs lietas netiek definētas kā prioritāri risināmas, aktuālas un svarīgas gan sabiedrībai, gan arī starptautiskajā vidē Latvijai kā valstij.

Par ko tas liecina? Manuprāt, tas liecina par konsekvences trūkumu un sistēmiskas pieejas neesību, gan no šādā veidā atlasītiem ministriem veidojot valdību, gan arī nosakot prioritātes, ko šie ministri realizē savā darbā. Man ļoti žēl, ka patiesi svarīgākais jautājums ir vardarbība ģimenēs, nevis cilvēku dzīvība un pasūtījuma slepkavību izmeklēšana. Un man patiesi žēl, ka prioritāte vairāk nav... vai tas ir apzināti izdarīts un apzināti izvēlēts tieši tāds ministru kandidāts,

kas neko nesaprot no finanšu plūsmas, organizētās noziedzības un naudas atmazgāšanas. Iespējams, tas ir patiesais mērķis, un patiesībā tas nav nemaz izmisuma solis - Marijas Golubevas izvēle iekšlietu ministra amatam, bet tā ir apzināta rīcība no valdības, premjerministra puses, izvēloties tieši tādas prioritātes šai ministrijai.

Man patiesi žēl, un es balsošu "pret" Marijas Golubevas virzīšanu iekšlietu ministra amatam. Es pateicos no savas puses Ģirģena kungam kā ministram par profesionālu, kompetentu un sistēmisku pieeju noziegumu apkarošanas nodrošināšanā un arī attiecīgi attīrot un veidojot godīgu un caurspīdīgāku sistēmu Iekšlietu ministrijas resora padotībā esošajās iestādēs.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Kolēģi! Es bija domājis vienreiz runāt, bet šī runa nebūs, lai kritizētu Mariju Golubevu. Par valdības veidošanu jau es esmu visu pateicis. Es gribu pievērsties mazliet plašāk jautājumam, kā Latvijā tiek apstiprinātas valdības, un atgriezties 2019. gada janvārī. Jūs varat pameklēt manu runu, kad faktiski tika apstiprināta Kariņa pirmā valdība. Toreiz es saviem bijušajiem partijas biedriem no partijas, no kuras es tiku izmests ar aprēķinu, ka man ir, kā saka, mazāks... es esmu ar mazāku procentu punktu un mazāk populārs nekā Kaimiņš, no partijas "KPV LV"... Faktiski mani uzmeta KPV LV cilvēki, kurus es ievilku parlamentā. Jāatzīst, ka es viņus pirms tam gan nepazinu, un viņi nebija, kā saka, mana komanda. Šobrīd man ir iespēja veidot savu komandu.

Toreiz... Saeimas tribīnē... apstiprinot Kariņa valdību, es teicu, ka KPV LV šajā brīdī zaudēs, ejot Kariņa valdībā, es runāju par zaudētāju valdību. Un man bija taisnība - Kariņa valdība ir zaudētāji visās iespējamās jomās. Latvija atpaliek no Lietuvas un Igaunijas arvien vairāk - arvien vairāk pēc visiem rādītājiem ekonomiski un visādi citādi. Zaudētāji, protams, ir arī KPV LV. Ja KPV LV toreiz būtu mani klausījuši, nevis būtu rēķinājuši, kurš ir populārāks - Kaimiņš vai Gobzems uz to brīdi -, tad šodien KPV LV būtu lielākā un ietekmīgākā frakcija parlamentā un, ļoti iespējams, būtu nevis 16, bet 26 deputāti šajā frakcijā.

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, atļaujiet tomēr... Es atgādināšu, ka mēs patlaban apskatām lēmuma projektu par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei.

A. Gobzems. Jā, jā, jā. Bet es jau runāju par to... Jūs klausieties visu, tas ir tāds ievads.

Sēdes vadītāja. Aizrādīt sēdes vadītājai nedrīkst. Es varu jums arī liegt uzstāties debatēs.

A. Gobzems. Bet es runāju... es runāju...

Sēdes vadītāja. Lūdzu respektēt.

A. Gobzems. Man ir jānonāk līdz šim gala secinājumam ar ievadu. Es nevaru bez ievada nonākt līdz gala secinājumam. Es runāju par valdības veidošanu.

Un faktiski šodien mēs redzam, ka, nepaklausot manam tābrīža pareģojumam un manam ieteikumam, šodien KPV LV ir izjukuši un ir apstiprināta un tiks apstiprināta Kariņa otrā valdība. Un tāpēc es gribu ceļamaizi tagad dot nevis izjukušajai KPV LV, bet tiem deputātiem, kas apstiprina esošo Kariņa otro valdību.

Skaidrs, ka apstiprinās šodien arī Mariju Golubevu par iekšlietu ministri. Un skaidrs, ka šodien tiks atkorķēts šampanietis un būs tāda sajūta, tāda prieka sajūta, ka: redz, kā mēs esam tur tos jaunos un nepieredzējušos apspēlējuši, bet tā arī būs tāda Pirra uzvara. Un tā būs tāda ļoti īslaicīga uzvara, jo mana intuīcija saka, ka Kariņa valdība, otrā Kariņa valdība, diez ko ilgi nenoturēsies, ka šī gada budžeta sarunās šis viss pasākums juks un bruks, un arī sabruks. Un sabruks ļoti loģiska iemesla dēļ - tā iemesla dēļ, ka šis politiskais kartelis Latviju ved nabadzībā visās jomās.

Mēs ejam uz titulu - nabadzīgākā Eiropas valsts. Un ejam uz šo titulu...

Sēdes vadītāja. Gobzema kungs, es tomēr otrreiz jums atgādinu. Mēs runājam par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai". Lūdzu runāt par tēmu.

A. Gobzems. Saeimas sēdes vadītāja! Es jau tieši runāju par to, ka nevajag izteikt uzticību Marijai Golubevai, tāpat kā visai šai valdībai, jo tas ved uz nabadzīgākās valsts titulu Eiropas Savienībā. Es jau tieši par to arī runāju. Jāklausās ir uzmanīgi.

Un, lai mums nebūtu nabadzīgākā valsts Eiropas Savienībā, ir skaidrs, ka par iekšlietu ministru apstiprināt personu, kurai ir tikpat liels sakars ar iekšlietu struktūru kā mūsu veselības ministram ar veselības aprūpes sistēmu, ir vienkārši absurds.

Būt iekšlietu ministram ir patiesībā ļoti sarežģīts un smags darbs. Un smags darbs tādā ziņā, ka šī struktūra ir (un es nebaidīšos teikt arī to vārdu)... šī struktūra ir daļēji mafioza, jo Latvijā, kā mēs redzam, noziedzīgā pasaule faktiski ir saaugusi ar iekšlietu sistēmu. Tā ir saaugusi ar iekšlietu sistēmu, kuru ir vadījuši ilgstoši šīs pašas valdības, lielāko tiesu VIENOTĪBAS valdības, ministri. Kāpēc tā ir saaugusi? Tāpēc, ka tā ir tikusi nolaista, tāpēc, ka nav bijušas nekādas autoritātes, tāpēc, ka ministri vienmēr ir bijuši tādi, kas pēc savas būtības ir bijuši nekompetenti, un šī prakse tiek turpināta.

Mūsu valstī zog automašīnas daudz vairāk nekā Igaunijā. Bez valsts aparāta piesega tas nav iespējams. Mūsu valstī regulāri izdara pasūtījuma slepkavības. Bez nekompetentiem izmeklētājiem un jo īpaši bez nekompetentas vadības tas nav iespējams. Mūsu valstī atšķirībā no tās pašas Igaunijas soda parastos cilvēkus ar 26 vai cik tur tūkstošiem protokolu kovida laikā. Cilvēkiem jau tā ir grūti. Igaunijā - cik tur bija? - 50 protokoli, mums - 26 tūkstoši. Tas ir jautājums par domāšanas veidu. Tad būtu jānomaina iekšlietu sistēma.

Mūsu valstī (tas ir pilnīgi skaidrs) bez iekšlietu struktūru piesega nenotiek kontrabanda, proti, notiek kontrabanda ar Iekšlietu ministrijas struktūru piesegu lielos apjomos augstā līmenī. Bez šī piesega tas vienkārši nav iespējams. Un ļoti daudzas lietas. Ļoti, ļoti daudzas lietas. Neizremontētie policistu kabineti ir tikai tāds sīkums visā šajā jautājumā.

Šeit ir jāskatās plašāk. Ja mēs apstiprinām absolūti nepiemērotu kandidātu iekšlietu ministra postenī, tāpat kā visos citos posteņos, ir jāuzdod viens ļoti loģisks un parasts jautājums, ko es aicinātu uzdot katram Latvijas iedzīvotājam, kas klausās, skatās šo manu Saeimas attālināto runu. Nosauciet man tematu, nosauciet man nozari Latvijā, kurā pietiek, kurā viss ir kārtībā.

Vai iekšlietās pietiek un viss ir kārtībā? Nē. Vai veselības aprūpē pietiek un viss ir kārtībā? Nē. Vai izglītībā pietiek un viss ir kārtībā? Nē. Vai labklājībā pietiek un viss ir kārtībā? Nē. Vai ekonomikā ir tieši tāpat? Jā.

Šeit es vēlos vērst uzmanību to cilvēku virzienā, kas pārtiek no sabiedriskajiem medijiem un tic sabiedriskajiem medijiem. Es jums no sirds aicinu uzdot šo jautājumu - kāpēc Latvijā nepietiek

nevienā nozarē? Kāpēc mēs kļūstam par nabadzīgāko valsti Eiropā? Un vai kaut kas mainās, ja jūs dzirdat valdības slavinošās runas? Vai kaut kas no tā mainās, ja jūs dzirdat pareizas runas, ka tagad mums būs superlabāks Ministru kabinets? Vai jūs jūtat savas, savu bērnu un mazbērnu dzīves kvalitātes uzlabojumu, dzīvojot šeit, Latvijā? Ja šī atbilde ir nē, tad, es domāju, mums visiem godīgi ir jāpasaka, ka pienācis laiks mums pašiem kā sabiedrībai pārvērtēt, cik ilgi mēs ļausim mūsu valsti padarīt arvien nabadzīgāku.

Šodien opozīcijai nepietiek balsu, lai nobalsotu "pret" attiecīgā ministra apstiprināšanu amatā. Viņa tiks apstiprināta. Un tā skarbā dzīves patiesība ir, ka visas valdības parasti krīt ne jau tāpēc, ka opozīcija nobalso "pret", bet tāpēc, ka notiek kašķis pašā valdībā.

Es ceru, ka kašķis jaunajā Kariņa valdībā notiks pēc iespējas īsākā laikā, objektīvā realitāte, kā jau es teicu, ir budžeta apstiprināšana. Šodienas runas kontekstā atcerieties, ka tas iemesls kašķim būs JKP kašķis (vismaz publisks) ar VIENOTĪBU un Attīstībai/Par!. Kā tas sāksies, kā tas beigsies - to mēs redzēsim.

Dievs dod, lai šī valdība pēc iespējas ātrāk sakasās savā starpā. Lai mēs pret rudeni varam sākt jaunu procesu. Dievs dod, lai šoruden Valsts prezidents Egils Levits, kurš neatlaida parlamentu pēc balsojuma par Varakļāniem, kas ir pretējs Satversmes tiesas spriedumam, saņemtos un šo parlamentu... kas ir tik daudz reižu pārkāpusi Saeimas pieņemtos likumus un lēmumus... beidzot pret rudeni arī atlaistu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārim Možvillo. Lūdzu!

M. Možvillo (KPV LV).

Labdien vēlreiz, cienījamā sēdes vadītāja! Cienījamie kolēģi! Tas manā uzrunā laikam jau varētu kļūt par ieradumu un tradīciju, ka sākumā pateikšu paldies. Šoreiz trijiem cilvēkiem.

Pirmais un no sirds lielākais paldies Sandim Ģirģenam - mūsu iekšlietu ministram, kuru es tiešām apbrīnoju par to spēku un izveicību, kādu viņš pielietoja, lai tiktu galā ar iekšlietu sistēmas izaicinājumiem.

Otrs paldies aiziet Jūlijai Stepaņenko kundzei, kura man cenšas ieteikt tuvāko ceļu, kā tikt augšā pa karjeras kāpnēm. Šoreiz gan sarūgtināšu, paldies par ieteikumu, bet es šeit neesmu nācis pēc amatiem.

Un trešais paldies, kā jau pirmajā uzrunā, būs Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam par to, ka viņš man atvēra acis un ļāva redzēt īsto un patieso Latvijas politikas seju, īpaši to, kas šobrīd cenšas paņemt šo varu un turpināt valdīt Latvijā.

Tā kā Saeimā es esmu no pagājušā gada oktobra, tad man bija iespēja vērot šī procesa attīstību, kā Sanda vēlmes sakārtot savu dienestu un piesaistīt līdzekļus vienmēr atdūrās pret dažādiem argumentiem, kāpēc to nevar izdarīt. Apvienojot spēkus, organizējot tikšanos gan ar premjeru, gan ar premjera pārstāvēto partiju, gan pirmajā tikšanās reizē ar prezidentu, es visur centos uzsvērt to, ka ne jau Sanda personīgā iegriba ir sakārtot iekšlietu struktūru, bet gan reālā nepieciešamība.

Esot pašvaldības deputātam, man neskaitāmas reizes nācās saskarties ar to, ka ugunsdzēsējiem, arī policistiem, arī citiem iekšlietu dienestiem ir ļoti, ļoti vāji gan ar aprīkojumu, gan ar darba

samaksu, gan ar darba organizāciju, jo šī sistēma joprojām lielā mērā balstījās uz kaut kādām padomju laika atliekām. Ne viss, protams, kas bija padomju laikā iedibināts šajā sistēmā, bija slikts, jo padomju laikos ugunsdzēsības dienests zināmā mērā tomēr bija militārs dienests, kas iedibināja savu kārtību.

Sandis šobrīd ir panācis to, ka dienestā kārtība vairāk vai mazāk sāk atgriezties - vairs ne jau padomju stilā, bet atbilstoši tam, kā šim dienestam būtu jāizskatās, kur policists atbild par savu pieņemto lēmumu, kur policista attieksme pret iedzīvotājiem ir cieņpilna un ar savstarpēju sapratni. Jā, ne visur tas izdevās, jo, kā jau es teicu, - gan padomju mantojums, gan iepriekšējā iekšlietu ministrijas vadība, kura arī zināmu laiku, pirms mums uzticēja šo pārvaldību, bija šobrīd valdošās partijas un premjera partijas rokās. Tas nozīmē, ka šajā brīdī mums nākas pieņemt lēmumu nomainīt cilvēku, kas ar sirdi un dvēseli cīnījās, lai šis dienests tiešām kļūtu iedzīvotājiem pieejams, lai iedzīvotāji varētu justies droši savos mājokļos, pārvietojoties pa ielām... un justos neapdraudēti savā valstī.

Man nav nekas pret Marijas Golubevas zināšanām, izglītību, bet šajā gadījumā es tiešām domāju, ka viņa nav piemērota šim amatam. Un es aicināšu arī pārējos kolēģus tomēr stipri pārdomāt savu balsojumu - ne jau tāpēc, ka Sandis tiek noņemts un mēs tagad gribam atriebties, nē, tikai tāpēc, kā atzina pati Golubevas kundze, ka viņa... un kā uzrunā teica viņas kolēģe Čakšas kundze, ja nemaldos... ka novēlu veiksmi nezināmajā. Šis dienests ir ļoti smags dienests, tas prasa tomēr zināmu izturību un māku pateikt arī kādu stiprāku vārdu. Te ar maijpuķītēm un zaptes burku nepietiks.

Runājot par to, kas ir paveikts. Paveikts ir ļoti daudz, un, turpinot stāstu, ko es iesāku, par šo līdzekļu meklēšanu, pēc manām sarunām kopā ar Sandi un sarunām ar prezidentu... nezinu, kas mainījās, bet šajās sarunās jau parādījās izpratne un zināma pretimnākšana tam, ka Iekšlietu ministrijā ir nepieciešams ieguldīt līdzekļus, ir nepieciešams sakārtot sistēmu, ir nepieciešams uzlabot darba apstākļus. Lēni palēnām izdevās pārliecināt.

Man bija informācija... kamēr nebiju Saeimas deputāts... ka Sandis jau no pirmās dienas šos līdzekļus ir prasījis, taču pat viņa partijas biedri, kas šobrīd vairs nav partijas biedri, bet atbalsta valdību, bija pret līdzekļu piešķiršanu, lai arī apgalvoja, ka piešķirs, un beigās piemānīja. Acīmredzot šī mānīšanas mānija, varu tā teikt, turpinājās, un es domāju, ka tā turpināsies.

Tāpēc es vēlreiz saku lielu paldies Sandim, un aicinu kolēģus stipri pārdomāt, vai Marijas Golubevas kandidatūra šajā amatā ir īstā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam otro reizi. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Otro reizi runājot par šo jautājumu, man jāsaka, ka es klausos šodien Možvillo kungu, kurš ir iznācis ārā no pirts un sapratis, ka Kariņa kunga valdībā tagad strādā uzmetēji. Varētu padomāt, ka tas nebija zināms 2018. gadā vai 2019. gadā.

Mīļie draugi, beidziet raudāt! Tie, kas tur ir palikuši... tie daži, uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmie no KPV LV... beidziet raudāt! Tā ir jūsu apzināta izvēle. Jūs izvēlējāties iet valdībā, lai gan bija pilnīgi skaidrs, ka jūs uzmetīs. Katram loģiski domājošam cilvēkam tas bija skaidrs, tas tikai bija laika jautājums, ka jūs kā mazos muļķīšus lēnā garā, pa vienam... Tā arī bija. Un tagad jūs esat pie sasistas siles un nekad mūžā vairs nebūsiet varā. Viss! Pēdējais pusotrs gads!

Izbaudiet opozīciju ar kaifu - tā, kā es to esmu darījis no brīža, kad KPV LV uzmeta mani, - un izbaudiet savu pēdējo sasaukumu. Vienkārši izbaudiet to!

Ļaujiet Marijai Golubevai, par kuru arī es šodien nobalsošu ar balsojumu "pret", pavadīt Iekšlietu ministriju, parādīt, ka nekādi uzlabojumi Iekšlietu ministrijā nebūs, tāpat kā nav bijuši visu VIENOTĪBAS valdīšanas laiku, un ar baudu pieejiet tai situācijai. Beigt tur visu laiku pateikties par kaut ko. Par ko pateikties? Par neatklātajām pasūtījuma slepkavībām? Par ko tieši pateikties? Par auto zādzībām? Salīdziniet, cik automašīnu nozog Igaunijā un cik Latvijā... statistiski. Par noziedzību kā tādu, kas Latvijā ir salīdzinoši daudz augstākā apmērā nekā Igaunijā? Par ko pateikties? Par neizremontētajām telpām?

Aizbrauciet uz jebkuru policijas iecirkni, apskatieties, kā dzīvo ierindas policists. Viņš nezina, kā tas ir - krāsotas sienas... pēdējos 27 gadus, no kuriem pusi, ja ne vairāk, ir bijis "Jaunais laiks" un VIENOTĪBA pie varas. Un tad jūs, Možvillo kungs, iznākat no savas pirts un saprotat - 2021. gada 3. jūnijā -, ka jūs VIENOTĪBA ir uzmetusi, bet kartelim tas ir tāds stils - uzmest visus. Būtu bijis mugurkauls 2018. gada beigās, 2019. gada sākumā, būtu mazliet smadzenes bijušas, šodien būtu lielākā frakcija Saeimā. Nebija. Katra mācība kaut ko maksā. Jums tā visiem maksās politisko karjeru. Godīgi? Godīgi.

Marijai Golubevai iekšlietu ministra amats, ņemot vērā, ka viņa ir piekritusi, arī maksās politisko karjeru... pēc kāda laika. Viņa to šodien vēl nesaprot, pēc kāda laika to sapratīs. Un tas taču ir labi, vajag skatīties pozitīvi uz šiem notikumiem. Vajag skatīties, ka šī valdība, kurai tagad samazinās, salīdzinot ar Kariņa pirmo valdību, arī balsu skaits parlamentā, - viņi iet uz galu. Vajag izdarīt zināmas likumsakarības. Viss šis process ir tikai uz labu, un gala secinājumus mēs varēsim izdarīt mazliet vēlāk, jo cāļus skaita rudenī.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārim Možvillo otro reizi. Lūdzu!

M. Možvillo (KPV LV).

Paldies, sēdes vadītāja, par doto vārdu! Es mazliet reflektēšu uz Gobzema kunga tikko izteikto. Gobzema kungs, ievērosim tomēr kaut kādu pieklājību! Es nekomentēšu ne jūsu garu, ne fizisko stāvokli, ne jūsu domas vai atrašanās vietas eksterjeru vai interjeru. Tas man ir pilnīgi vienalga - kā zaķim stop signāls. Es runāju par to, ko mēs darām un ko mēs darīsim. Un nekādas personīgas aizskaršanas nenotiks, vismaz manā runā. Tā ka es ceru, jūs to sapratāt. Ja ne... paldies par uzmanību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ļubovai Švecovai otro reizi. Lūdzu!

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies, kolēģi! Es, reflektējot uz Možvillo kunga teikto un debatēm, gribu tikai pateikt, ka zaudēt arī vajag mācēt. Ja jūs kā cilvēks, kas pārstāv KPV LV... zaudējāt kā partija, kā politiskais spēks, to vajag arī pieņemt ar cieņu. Nevajag reflektēt, piesaucot citu cilvēku vārdus, uzvārdus vai kādas situācijas. Un nekādas karjeras kāpnes, Možvillo kungs, baidos, vairs nespīd nevienam no jūsu partijas biedriem, izņemot piecas nelegālas frakcijas... izveidoto... cilvēkiem, kas balsta šo valdību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko otro reizi.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Paldies par paldies Možvillo kungam, taču es gribētu nokomentēt Možvillo kunga pateicību.

Es redzu, ka Možvillo kungs šobrīd ir ļoti, ļoti stipri apmaldījies. Un arī diez vai... varbūt... es saprotu, šādā satraukumā, kad pārtraukumos ir jāiet filmēt video ar to, kā viņš plēš sadarbības līgumu tepat pie Saeimas... varbūt ir kaut kas pazudis kontekstā, bet es nekonsultēju jūs nekādā karjeras kāpumā, es tikai redzu, ka jūs, visticamāk, pretendējat uz kādu neoficiālu augstu amatu, kas ir vislielākais... kaut kas... Saeimā. Tā varētu būt, ka šis varētu būt jūsu amats, kurš jums varētu noderēt. Vislielākais... kas... tālāk tā ir jūsu izšķiršanās. Un šis varētu būt tiešām neoficiāls amats, un es nekādā veidā jums nevaru palīdzēt šī amata iegūšanā - to jūs šobrīd darāt pats ar savām rokām.

Paldies jums.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Atgriežoties pie debatēm pēc būtības, šeit daudz šķēpu tiek lauzts un debatēts par to, ko tad Kariņš ir domājis, izvēloties sev tādus ministrus, par to, kā tad viņš nonāca līdz šādai izvēlei.

Nu tiem, kas vēl nav sapratuši acīmredzamo, - Kariņš jau šinī amatā netika ielikts, lai domātu vai lai lemtu, viņš šajā amatā tika ielikts kā tukša burciņa, kā ietvars, kurā satilpināt iekšā kā zirnekļus visus VIENOTĪBAS konkurentus, lai viņi savā starpā plēstos, ēstos un tādējādi VIENOTĪBAS reitings augtu, kas arī veiksmīgi tiek darīts. Un šis vienkārši ir nākošais gājiens - nākošais gājiens, domājot par VIENOTĪBAS politisko izaugsmi, jo tā tiek nodrošināta ne jau ar labiem, konstruktīviem darbiem, bet... tas ir kā divi veidi, kā var panākt savu pārākumu - vai nu pašam kļūt labākam, kaut ko izdarot, vai arī nolaist zemāk citus. Un tas ir tas, kas pašlaik tiek darīts ļoti veiksmīgi. Šinī burciņā atkal tiek iemests vajadzīgais sastāvs, lai viņi turpinātu tur savā starpā plēsties.

Ja mēs runājam, teiksim... Te ļoti daudz tiek debatēts arī par to, pēc kādām īpašībām... par kompetenci, cik ir atbilstoši ministri vai nav atbilstoši ministri. Mēs taču jau sen zinām, ka šī valdība savus ministrus neizvēlas pēc kompetences. Kompetencei šeit vispār nav nekādas nozīmes. Tam, vai šis ministrs ir piemērots vai nav piemērots, vispār nav nozīmes. Tas, ka ministrs, iekšlietu ministrs, neatšķir formas vai dienesta pakāpes... Tas ir apmēram tāpat kā ekonomikas ministrs neatšķir voltu no vata vai slodzi no patēriņa, nesaprotot starpību tam visam. Tam šinī valdībā nav nozīmes. Un to, kāpēc nav nozīmes, es jau izskaidroju - jo šai valdībai, esot politiskā monopola situācijā, kad tā kā dogmu ir iestāstījusi visai Latvijas sabiedrībai, ka valdību mainīt nedrīkst, tas nozīmē, ka tā var atdoties visatļautībai. Tas ir līdzīgi kā ekonomikā. Ja tu esi monopolists, pakalpojuma sniedzējs, tad tu vari nerūpēties par savu monopola pakalpojumu kvalitāti, par izmaksām - tik un tā visi būs spiesti no tevis šo pakalpojumu pirkt. Tāpat pašlaik notiek arī politikā. Un šis izpildījums tikai turpināsies.

Ja mēs runājam par šo konkrēto kandidatūru, tad, visdrīzāk, kāpēc pati Attīstībai/Par!... Šeit ir daudz interesantāks stāsts, kāpēc šis konkrētais politiskais spēks ir izvirzījis šādu kandidātu, labi apzinoties, ka viņš absolūti nav piemērots šim amatam, vispār nav nekāda sakara ar šo amatu. Kā mēs redzam, tas netraucē viņiem to izvirzīt un netraucēs arī apstiprināt visiem pārējiem, jo visi saprot šo spēli burciņā... zirnekļu spēli burciņā un ir ieinteresēti, lai tā turpinātos... kā kazino - samesti ir šie čipi, un tad kurš paņems banku. Cerības vēl visi nav zaudējuši. Lai gan ļoti skaidrs, kāds būs scenārijs... tie, kuri spēj to novērtēt.

Nu, lūk! Un dotajā gadījumā runa nav par to, - kāds ir domājis, lai izvirzītu cilvēku ar atbilstošām kompetencēm. Nē, tiek virzīts cilvēks... Es domāju, tas galvenais iemesls, kāpēc tiek virzīta tieši Marija Golubeva, - tāpēc, ka viņai šeit ir vairāki amati un, aizvirzot šo cilvēku projām no Saeimas uz valdību, šeit atbrīvojas vairāki amati, kuriem citādāk nevarēja tikt klāt.

Pēc būtības cilvēki, kas virza šo nabaga jauno... Man viņas tiešām ir žēl, šīs jaunās ministra kandidātes. Viņi labi apzinās, ko dara, viņiem vienkārši ir vajadzīgs... Viņi labi apzinās, ka šis cilvēks nav spējīgs pildīt ministra pienākumus, bet tas viņus neuztrauc. Viņiem ir svarīgi, lai vismaz uz brīdi šis cilvēks būtu apstiprināts par ministru, jo uz to brīdi atbrīvojas amati. Tad šajos amatos varēs salikt citus vajadzīgos cilvēkus. Tas ir, manuprāt, galvenais, kāpēc viņi tādu kandidatūru ir izvēlējušies. Par to mēs varēsim pārliecināties.

Savukārt Golubevas kundzei es varu iedot trumpjus, kā jūs varat noturēties savā amatā, sagatavoties. Kad jūs par jūsu neatbilstību mēģinās atstādināt no amata, paskatieties jau laikus... paprasiet, kā tiek... kā ir ar virzību OIK kriminālllietās. Jau vairākus gadus policija izmeklē OIK afēras sastāvdaļas, un tur ir daudzas interesantas epizodes. Viena no tādām epizodēm ir saistīta ar konteineru shēmām. Atcerieties šo stāstu par to, kā pļavās darbojās neesošas stacijas, bet, pēc Ekonomikas ministrijas dokumentiem, tur stāvēja reālas stacijas ar uzstādītām milzīgām jaudām. Viss kārtībā - nodotas atbilstoši atļaujai, lai saglabātu iespēju tām vēlāk pelnīt. Mums to visu centās pasniegt, ka vainīga pie tā... ir dajebkas, tikai ne Ekonomikas ministrija. No sākuma mēģina vainot "Sadales tīklu", pēc tam - ka tie vienkārši ir bijuši krāpnieki, un tamlīdzīgi.

Patiesībā, iepazīstoties, izpētot šo epizodi, ko es esmu izdarījis precīzi līdz detaļām, atklājās, ka galvenais iemesls, kāpēc šādas shēmas bija iespējamas, - bija Ekonomikas ministrija. Tieši Ekonomikas ministrija ne tikai piesedza, bet arī režisēja visu šo pasākumu. Tieši Ekonomikas ministrija bija tā, kas sagatavoja vajadzīgās atbildes, vajadzīgo pamatojumu tam visam, vēl vairāk - tātad ir dokumenti, kuri apliecina, ka Ekonomikas ministrija ir pieņēmusi šīs stacijas, iepazinusies ar dokumentiem un atzinusi, ka viss ir kārtībā, un šīm neesošajām stacijām pagarinājusi atļaujas laikus, lai tās varētu turpināt gaidīt šo iespēju - kad tās varēs pelnīt.

Visi šie dokumenti, visi šie fakti ir zināmi Valsts policijai, taču nez kāpēc nekāda virzība šinī jomā nav notikusi. Varbūt tas tāpēc, ka tanī laikā Ekonomikas ministrijā visu šo rūpalu pārraudzīja pašlaik esošā premjerministra Kariņa biroja vadītājs... tāpēc nekas nenotiek.

Golubevas kundze, jūs to atcerieties, vienkārši šo faktu. Jebkurā variantā jums par to nāksies vēl painteresēties. Kam sekot līdzi, par to mēs parūpēsimies, bet jums tas var noderēt tanī brīdī, kad jums mēģinās stāstīt, ka jūs neko nevarat izdarīt. Tad būs viena lieta, kuru jūs varat tiešām reāli izdarīt. Šeit mēs runājam par nopietniem pārkāpumiem, mēs runājam par sistēmu, par, iespējams, šī gadsimta lielāko afēru... līdz šim. Nu, šai valdībai vēl ir iespēja izpildīties, iespējams, būs vēl lielākas afēras, bet šī tiešām ir nozīmīga afēra, kur ļoti daudzi fakti ir zināmi, tie jau ir pierādīti, ir savākti, viss, kas jāizdara, - policijai līdz galam kvalitatīvi jāizdara savs darbs, tai pat daudz nekas nav jāizmeklē, viss jau ir, kā saka, uzrakstīts, nolikts priekšā.

Tas ir tas, ko es aicinātu tad neaizmirst un saprast - ar kādu mērķi jūs uz turieni tiekat virzīta, varbūt tiešām tajā īsajā brīdī, kamēr jūs tur būsiet, pamēģiniet arī kaut ko izdarīt, jo, kā es saprotu, pavisam drīz, ne pārāk tālā nākotnē, mēs atkal būsim šeit kolēģi, tikai jūs vairs nebūsiet Saeimas Prezidijā un nevadīsiet vairs savu frakciju. Tās būs vienīgās pārmaiņas, ko būs panākusi šī valdības izmaiņa, un tieši tāpēc jūs tiekat virzīta uz šo ministra amatu, es tā uzskatu, un ne jau rūpēties par valsti, ne jau rūpēties par nozari. Par to, ka tur tiešām būtu vajadzīgs kompetents un spējīgs vadītājs, - tā diemžēl ir realitāte, bet mēs varēsim pārliecināties, vai man kārtējo reizi atkal būs bijusi taisnība. Atceramies šo brīdi!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Vārds Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam. Lūdzu!

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, cienījamā Saeimas sēdes vadītājas kundze! Aicinu, kolēģi, atbalstīt ministra kandidāti.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai"! Lūdzu, balsosim! Par - 54, pret - 35, atturas - 1. Lēmums pieņemts.

Darba kārtībā - lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei"**.

Vārds Ministru prezidentam Kariņa kungam. Lūdzu!

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, kolēģi, par balsojumu. Cienījamā Saeimas sēdes vadītājas kundze! Cienījamās deputātes! Godājamie deputāti! Nākamais kandidāts ir izglītības ministra kandidāts. Šī ir joma, kur mēs pēdējos gandrīz divarpus gados esam virzījuši samērā ievērīgas reformas, lielākā no kurām ir augstākās izglītības pārvaldes reforma, kura ir jau, kā jūs zināt, sagatavota komisijā, un laikam nākamnedēļ būs balsošana Saeimas sēdē. Tāpat mums ir skolu tīkla reforma un mācību satura vai mācību kvalitātes reforma. Mums vēl stāv priekšā visu šo reformu ieviešana dabā. Vispirms es gribētu izteikt paldies līdzšinējai ministrei par darbu šajā jomā. Ceļš nav viegls. Veicot tik vērienīgas izmaiņas, vienmēr rodas pretestība, bet svarīgs ir dialogs, svarīgi ir pārvarēt pretestību un tomēr ieviest šīs pozitīvās maiņas.

Ministra kandidāte, kas mums ir Anita Muižnieces kundze, protams, ir jums visiem pazīstama kā Saeimas deputāte, bet viņai arī šajā jomā ir izteiktas kvalifikācijas. Viņa ir gan izglītības zinātņu maģistre, gan arī strādājusi par skolotāju. Viņai šajā jomā ir praktiska pieredze.

Es aicinu viņu atbalstīt, lai turpinātu šīs reformas, kas ir uzsāktas, un, protams, kovida sakarā mums ir jāstrādā tā, lai septembrī skolas varētu atsākties klātienē. Un tas pamatu pamats, lai mēs šo mērķi varētu sasniegt, ir turpināt līdz šim veiksmīgo vakcinācijas procesu, kas nav, protams, tieši Izglītības un zinātnes ministrijas... jomā, tas faktiski ir visas valdības, visas sabiedrības jautājums, bet ļoti svarīgi, protams, ir līdzdarboties. Tātad, protams, Izglītības un zinātnes

ministrijai ļoti cieši, kā jau līdz šim, arī nākotnē būs jāsadarbojas ar veselības ministru. Tātad mums, no vienas puses, ir vērienīgas reformas, kuras jāturpina un jāīsteno, un, no otras puses, mums ir kovida pandēmija un nepieciešamība septembrī atvērt skolas. Un, protams, izstrādājot nodrošināt visus drošības pasākumus, lai maksimāli samazinātu iespēju, ka rudenī šis pandēmijas... pandēmijai varētu... nu, rezultātā būt atkal jauns uzliesmojums mūsu valstī. Tas ir tas, pret ko ir jāstrādā.

Kandidāte jums visiem ir zināma, aicinu atbalstīt par nākamo ministru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Sākam debates.

Vārds deputātei Anitai Muižniecei.

Muižnieces kundze, vai jums ar piecām minūtēm pietiktu, lūdzu?

A. Muižniece (JK).

Nē, domāju, ka diemžēl vajadzēs vairāk laika.

Sēdes vadītāja. Tādā gadījumā mums ir jādodas nelielā pārtraukumā līdz pulksten 15.15. Tātad pārtraukums līdz pulksten 15.15.

Vēl tikai deputātu klātbūtnes reģistrācija. Tā ir notikusi.

Pārtraukums līdz pulksten 15.15.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Turpinām sēdi pēc pārtraukuma.

Skatām lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei".

Sākam debates.

Vārds deputātei Anitai Muižniecei. Lūdzu!

A. Muižniece (JK).

Labdien, cienījamā *(Skaņas pārrāvums.)*...

Sēdes vadītāja. Muižnieces kundze, mēs jūs nedzirdam. Lūdzu skaņu...

A. Muižniece. Kā es varu palīdzēt?

Sēdes vadītāja. Tagad dzirdam... tagad dzirdam.

A. Muižniece. Tagad dzirdam.

Sēdes vadītāja. Jā. Lūdzu!

A. Muižniece. Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Cienījamās deputātes un godājamie deputāti! Uzsākot savu uzrunu, vispirms es gribu izteikt paldies Ministru prezidentam, koalīcijas partneriem un, protams, Jaunās konservatīvās partijas valdei un frakcijas kolēģiem par manas kandidatūras izglītības un zinātnes ministra amatam izvirzīšanu, ticību un uzticēšanos, kā arī līdz šim saņemto atbalstu, es teikšu, atbildīgā izaicinājuma priekšā.

Domājot par mūsu valsti, bez sarkanbaltsarkanā karoga, himnas un ģerboņa teju pirmā doma ir mūsu cilvēki. Domās par Latviju pirms gadu desmitiem, šodien un nākotnē vienmēr pirmajā vietā nostājas cilvēks. Līdzīgi kā ik koks, kas iesākas no sēklas, ikviena sabiedrība iesākas ar cilvēkbērnu, kuram jāiemāca dzīve, nereti jāsaņem aizvējš un jāļauj ikvienam piedzīvot izaugšanas un pieaugšanas brīnumu, lai nākotnē veidotu arvien spēcīgāku tautas turpinātību.

Es no tiesas ticu, ka ikkatra spēcīga valsts sākas ar izglītotu, tātad veselu un līdz ar to arī labklājīgu sabiedrību. Nekad - tāpēc nekad! - nedrīkstam beigt atkārtot, ka izglītība ir gan mūsu visu pamats, gan nākotne, gan panākumu atslēga ikvienā no jomām. Tieši šis ir pamats tam, no kādas perspektīvas plānoju raudzīties uz tālāko darbu gadījumā, ja Saeima apstiprinās manu kandidatūru šim amatam, ar vislielākajām rūpēm par cilvēkbērnu, kas ir visa sākums, par izaugsmi un iespējām realizēt ambīcijas un lielus sapņus, kas ir vidusposms, un par sakārtotību visos sistēmas elementos, kas ir atslēga, lai izdotos mēs, sabiedrība.

Domājot par sakārtotību un vienotu sistēmas spēju strādāt, ir svarīgi, ka būtiskākās jau iesāktās pārmaiņas izglītības nozarē tiek gan turpinātas, gan sekmīgi novestas līdz galam. Jau nākamajā nedēļā Saeimā paredzēts izskatīt Augstskolu likuma grozījumus trešajā, galīgajā, lasījumā, pie kuriem Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas deputāti ciešā sadarbībā ar ministriju, parlamentu un visu nozari strādājuši jau kopš pagājušā gada. Tieši šie grozījumi, lai cik arī nereti bija pretrunīgi vērtēti, iezīmēs sen gaidītas un vajadzīgas pārmaiņas augstākās izglītības jomā. Vienlaikus tas ir tikai sākums augstskolu pārvaldības reformas ceļā un tieši nākamo soļu speršana būs izšķirīgi svarīga, ar to saprotot gan karjeras un izaugsmes sistēmas pilnveidošanu, gan akadēmiskā personāla slodžu pārskatīšanu, gan nenoliedzami arī motivējošu un augsta līmeņa sniegumam atbilstošu augstākās izglītības un zinātnes finansēšanas modeļa izstrādāšanu un ieviešanu.

Īstenojot šo kopumu un darot to iespējami raiti, nonāksim pie modernas, konkurētspējīgas augstākās izglītības, kurā gan par iespēju studēt, gan arī strādāt tajā būs gatavi cīnīties kā vietējie, tā arī ārvalstu cilvēki. Un tieši kvalitātes, ne mācību maksas dēļ. Mūsdienīga un kvalitatīva augstākās izglītības sistēma noteikti būs iespēja ieguldījumu palielināšanai augstākajā izglītībā un zinātnē ne tikai no valsts budžeta līdzekļiem, bet aktīvi iesaistot arī privāto sektoru.

Ne velti pieminēju līdzšinējo sadarbību starp parlamentu, ministriju un nozari augstskolu pārvaldības reformas kontekstā. Tieši sadarbība ir viena no izmaiņu ieviešanas panākumu atslēgām, taču sadarbība vienlaikus nav iespējama bez spējas uzklausīt, sadzirdēt un uz dažādām pozīcijām paraudzīties no pretējiem skatpunktiem. Tāpēc noteikti plānoju stiprināt dialogu ar sociālajiem partneriem, jo ticu, ka tā iespējams panākt raitāku pārmaiņu virzību, kā arī jaunu ideju iedzīvināšanu.

Šodien pārmaiņas augstākajā izglītībā nozīmē šodienas skolēnu motivētību kļūt par labākajiem absolventiem, lai nevis nereti aizbrauktu studēt kaut kur citur, bet ar lepnumu un pārliecību par

iespēju tieši Latvijā iegūt mūsdienīgu un konkurētspējīgu izglītību viņi paliktu šeit. Tāpēc gan šajā, gan nākamajā mācību gadā sekmīga pārejas uz jauno mācību saturu turpināšana būs izšķirīgi svarīga. Laikus pieejami mācību materiāli, atbalsts pedagogiem un skolu direktoriem, un nu jau pavisam drīz jaunām, spēcīgākām un modernām pašvaldībām, gan plānojot izglītības iestāžu tīklu, gan modernizējot un pielāgojot izglītības vidi visplašākajā tās izpratnē, būs darbs, kas turpināms un tik drīz nebeigsies.

Taču šo darbu - mūsu šodienas skolēnu izglītības dzirksteles iedegšanu - bez pedagogiem paveikt nebūs iespējams, tāpēc atbalsts skolotājiem ne tikai atalgojuma celšanas sakarā, bet visa pedagogu prestiža spozmes un uzticēšanās profesijai atjaunošanā būs viena no mana darba vadlīnijām.

Es esmu lepna un pateicīga katram skolotājam par paveikto, jo īpaši beidzamajā pandēmijas gadā, kas sakrita ar pāreju uz jauno mācību saturu skolās. Es ticu, ka viegli nebija nevienam, bet jau šodien var teikt, ka jūs to izdarījāt, par spīti visam. Un darījāt visu labāko, ko vien bija iespējams paveikt.

Tāpēc mēs strādāsim tā, lai skolotājs atkal ir profesija, kurā strādā tikai labākie un motivētākie, ar pārliecību un apziņu, ka ikviena paveiktais darbs un ieguldījums tiks atbilstoši novērtēts un sabiedrībā cienījams. Un te nu mēs nonākam pie cilvēkbērna kā sākuma izglītotai, tātad veselai un līdz ar to arī labklājīgai sabiedrībai.

Ja domājam par īstermiņa prioritātēm, tad ceru, ka mūsu mērķis visiem ir viens - šā gada 1. septembrī visiem skolēniem ir jāatgriežas pie kvalitatīva klātienes mācību procesa, kur attālinātās mācības būs papildinošs izglītības ieguves elements, nevis permanents stāvoklis.

Kovida pandēmijas laiks izglītībā ir atstājis pēdas - gan grūtības un izaicinājumus, gan arī sen gaidīto grūdienu pārmaiņām, ko pieprasa tehnoloģijām pārbagātais digitālās vides laikmets. Tomēr neviena ierīce vai viedtehnoloģiju radītā iespēja izglītībā nespēs aizstāt klātienes mācību procesu. Tās var būt un ir papildinošas, taču saskarsme, tieša komunikācija un vienaudžu un skolotāju klātbūtne veselīgas personības attīstībai un kvalitatīvas izglītības ieguvei ir neatņemama sastāvdaļa.

Ja pirmais solis, lai atgrieztos pie klātienes mācībām, bija drošo reģionu princips, tad nākamais līmenis ir drošās skolas un skaidru algoritmu izstrādāšana, kā arī konsekventa pieturēšanās pie tiem iespējamo pandēmijas saasinājumu brīžos.

Mērķis ir skaidrs - 1. septembris un nākamais gads, mācību klasēm atkal satiekoties tā, lai tas ir drošs skolēniem, skolotājiem, skolēnu vecākiem un viņu vecvecākiem. Te gan svarīgi norādīt, ka, lai tas izdotos, es saredzu ne tikai ministriju un politiķu lomu un atbildību par visu iespējamo noteikumu scenāriju, algoritmu un vadlīniju izstrādi, bet vissekmīgāk to, ka skolas nākamajā mācību gadā kļūs drošas visiem, mēs panāksim, tikai visai sabiedrībai darot kopā.

Domāju, ka mēs jau visi zinām, kas ir tās vienīgās zāles jebkuras pandēmijas uzveikšanai. Tāpēc ceru, ka mēs visi šo vasaru izmantosim gan atpūtai pēc grūtā gada, gan spēku atjaunošanai, gan aktīvai rīcībai kovida pieveikšanai uz neatgriešanos.

Ja tomēr par tālāku skatījumu - tad turpmākajā darbā ikkatrs lēmums izglītībā, vai tās būs sarunas par saturu iekļaujošu vidi, skolu, skolotājiem, sadarbību ar vecākiem izglītības procesā vai nākotnes iespējām augstskolās, tas primāri tiks vērtēts caur cilvēkbērna vajadzību prizmu, jo katrs bērns, kurš būs izaudzis viņam labvēlīgā izglītības vidē, būs mūsu talants, nākamais ārsts, zinātnieks, rakstnieks vai politiķis. Un vienotā, sakārtotā sistēmā, kur visi tās elementi strādā

vienoti un viena virsmērķa vārdā, šādi un vēl daudzi šodien neiedomājami talanti uzplauks kā Latgalē, tā Zemgalē, Vidzemē, Kurzemē un Rīgā.

Es no sirds ticu, ka bērnam labvēlīgā izglītības vidē uzaudzis pieaugušais kļūst par stingru pamatu gudrai, veselai un labklājīgai sabiedrībai, tāpēc uzticības izteikšanas gadījumā apņemos strādāt ar degsmi, neatlaidību un smagu darbu, jo tikai tā ir iespējams panākt rezultātu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Labdien visiem vēlreiz - visiem tiem, kas seko līdzi Saeimas debatēm, notiekošajam! Es domāju, nevarēja neievērot tādu interesantu lietu, ka JKP ministri tiek apstiprināti pēdējie. Tātad JKP, kas ir šīs koalīcijas dumpinieks... viņu ministri ir pēdējie, par kuriem balsos.

Diez vai tā ir vienkārši sakritība, ka tieši divi ministri - pēdējie, par kuriem balsos, - būs JKP ministri. Visdrīzāk tas ir par iemeslu, lai būtu droši, ka šī politiskā spēka pārstāvji atkal neizstrādā kādu sev raksturīgu gājienu un nenobalso ne tā, kā koalīcija būs vienojusies, lai nesagādātu kārtējo "parlamentāro negadījumu". Tāpēc no sākuma gāja pārējie ministri, par kuriem tad balsojums, ja būs bijis, kā nākas... tad attiecīgi arī JKP ministri dabūs savu balsojumu. Līdz ar to nav šaubu - šodien JKP ministri būs apstiprināti.

Taču var saprast šo JKP dumpošanos un nemieru, jo viņi ir nākamā jaunā antilope, kura ir sagatavota uz sagremošanu vecajiem politiskajiem krokodiliem viņu ēdienkartē. Tas jau principā prasmīgi tiek īstenots. Iespējams, ka šīs jaunās antilopes to neapzinās, bet tās jau tiek veiksmīgi sagremotas, proti, jau no tā brīža, kad viņi bija paziņojuši, ka nāks, nesīs šo jauno politisko darba kārtību, jauno politisko kultūru, jaunos politiskos principus, bet paši uzreiz nogūlās zem tiem, ar kuriem solīja cīnīties, un sāka īstenot tos pašus principus, pret kuriem bija solījuši cīnīties, aizmirstot par saviem solījumiem.

Viņu atbalsts sabiedrībā sāka strauji sarukt, un nu jau tas ir kritiski zems un arī turpinās sarukt tik ilgi, kamēr šī partija atradīsies koalīcijā, jo tas paradokss ir tāds, ka šī partija... Lai būtu pie varas, tai vajag atrasties koalīcijā, bet, lai tā varētu izpildīt savus solījumus, tai ir vajadzīga opozīcija. Tas viss, ar ko jūs lielāties, ko jūs pasniedzat kā savu panākumu, patiesībā ir bijis izdarīts ar opozīcijas ciešu atbalstu, bez opozīcijas jūs neko nevarat izdarīt.

Tagad mēs atkal dzirdam kārtējos solījumus, mēs dzirdējām kā no lapiņas nolasītu izglītības ministres, topošās izglītības ministres, runu, ļoti gludu, skaistu, taču, ja to kāds klausījās, tad jau tajā varēja ieraudzīt vairākas pretrunas. Bet tas, kas mani viskonkrētāk interesē, - kā šie jaunie solījumi, kas tiek solīti, tiks reāli pildīti, par tiem mēs nedzirdējām vispār neko. Dzirdējām vienkārši kārtējos "3 × 500" stila solījumus, proti, viens no tādiem solījumiem ir par to, ka no rudens mācībām vajadzētu būt klātienē. Nu, ļoti labi, ka jums ir tāda apņemšanās, bet - kā jūs to domājat īstenot? Jūs to esat paziņojusi, jau šodien no rīta visai Latvijas sabiedrībai Latvijas Radio stāstījāt par iespēju klātienē īstenot mācības, bet - kas tā dēļ ir izdarīts, kas ir tas viss iespējamais, ja līdz šim jūs neesat darījuši pat to, kas, nu, acīmredzami bija nepieciešams.

Šeit es vēlētos atgriezties... no sērijas - bērni, mācieties fiziku! Tieši šo pašu principu var attiecināt arī uz Krišjāņa Kariņa valdību. Nezinu, vai tur kāds ir spējīgs šo saukli reāli īstenot, ja tas nav bijis darīts līdz šim, bet atslēga bērnu mācībām klātienē slēpjas tieši šajā... Proti, ja mēs zinām, ka infekcija izplatās pa gaisu aerosola veidā, tad šīs infekcijas izplatīšanos mēs varam

kontrolēt, kontrolējot gaisa kvalitāti. Kā to darīt, tas jau ir sen zināms, ir tehniskās iespējas, kā to var izdarīt, un tas ir pavisam vienkārši. Jautājums ir - kāpēc visu šo laiku tas... Jau, var teikt, vairāk nekā gadu šī valdība nav sākusi to darīt, tieši otrādi - šī valdība ir izmisīgi izvairījusies vai nu izliekoties, ka viņi to nesaprot, vai arī tāpēc, ka apzinās, ka to nespēj, nespēj sagatavot šādu regulējumu, šādu instrumentu, ar kura palīdzību mēs varējām jau sen iziet būtiski laukā no šīs kovida krīzes radītajām sekām, ļaut lielai tautsaimniecības daļai atkal reāli strādāt, nevis atrasties dīkstāvē un par to maksāt entos miljonus, kuri pēc tam kādam būs jāatdod. Un tā nebūs šī valdība, un tie nebūs, protams, šie politiķi, kas šos lēmumus ir pieņēmuši.

Rezultātā šādas valdības rīcības dēļ mēs radām zaudējumus: gan tiešos, gan netiešos, gan kā izšķērdētu valsts atbalstu - bezjēdzīgi izšķērdētu, kuru varēja neiztērēt -, gan kā nobremzētu tautsaimniecību.

Kas mani satrauc? Mani tiešām ļoti satrauc šis jautājums, kā mēs nodrošināsim kvalitatīvu izglītības procesu, jo tas ir pamatā visam. Šeit, ja mēs runājam par klātienes apmācību, kas jo īpaši svarīga skolām, bērniem, kuriem reālais kontakts ir absolūti nepieciešams, lai viņi varētu kvalitatīvi mācīties, lai varētu noturēt uzmanību, lai varētu pārliecināties, vai reāli tiešām šīs zināšanas tiek uztvertas, tad tas, kas bija jāizdara, - tātad gaisa kvalitāte. Konkrēti. Kā jūs to darīsiet? Vai esat padomājuši, kā rudenī, kad sāksies mācības, šinīs telpās varēs nodrošināt atbilstošu gaisa kvalitāti, jo ir absolūti bezjēdzīgi uzlikt kaut kādus drošības pasākumus, teiksim, sēdēt telpās ar maskām, ja šīs telpas nav atbilstoši vēdinātas. Nav starpības, jums ir tā maska vai nav, jūs tik un tā ieelposiet inficētu gaisu, ja tas nebūs atbilstoši ventilēts.

Tās ir tās lietas, ko konkrēti mēs jau šodien esam sagatavojuši... jautājumus jaunajai izglītības ministrei, saprotot, ka Jaunā konservatīvā partija pati neko nevar izdarīt, tai ir jāpalīdz visu sagatavot, padot pareizās idejas. Un tad ar mūsu atbalstu ir cerība, ka tās tiks īstenotas. Mēs jau esam sagatavojuši šos jautājumus ar virzību... kur būtu jāvirzās Jaunajai konservatīvajai partijai, tās ministram, ja viņi tik tiešām vēlas nevis vienkārši skaisti sasolīt kārtējos "3 × 500", bet arī reāli kaut ko izpildīt.

Kāpēc tik svarīgs ir izglītības process? Ja mēs paskatāmies... tātad ne tikai bērniem, bet arī kvalitatīvs augstākās izglītības process, jo, nu, šodien mēs te dzirdējām kārtējo skaisto, tukšo saukli par viedo reindustrializāciju. Sakiet (un to es ļoti gribētu dzirdēt) tie, kuri tagad ir beidzot, pēc 10 gadiem... Kad 10 gadus atpakaļ es mēģināju stāstīt šo ceļu, kāds būtu jāiet Latvijai, un tā bija kā saucēja balss tuksnesī, tad VIENOTĪBA vienkārši ar izvalbītām acīm teica: "Nē, nē, nē, mums neko tamlīdzīgu nevajag. Viss, kas mums ir jāizdara, mums vienkārši ir jāizskatās fiskāli skaistiem. Ja mēs būsim fiskāli skaisti, mūs iemīlēs ārvalstu investori, precinieki atnāks, noprecēs ar bagāto pūru un mums te viss notiks."

Tagad, pēc 10 gadiem, pēkšņi ir sapratuši, ka, nē, šis stāsts nestrādās, ka vērtību... ja šeit nebūs iespējas radīt pievienoto vērtību, tad neviens arī naudu šeit neieguldīs, lai cik jūs skaisti izskatītos, lai cik skaisti, pareizi orientēti izskatītos, naudu neviens neieguldīs, ja nevar nopelnīt. Savukārt pievienoto vērtību rada - kas? Rada cilvēki. Šinī jaunajā tehnoloģiju laikmetā, jaunās ekonomiskās formācijas laikmetā, kad mēs runājam par zināšanu ekonomiku, tas būtiskākais pievienotās vērtības veidotājs būs cilvēks - radošs, zinošs cilvēks.

Un tad es jums vēlos pajautāt, un tas arī ir jautājums izglītības ministrei. Vai jūs zināt, cik bērnu šogad kārtos fizikas eksāmenu, cik kārtos ķīmijas eksāmenu? Kāpēc es to jautāju? Tāpēc, ka tikai tie, kuri būs kārtojuši šos eksāmenus, reāli varēs pēc tam tālāk izglītoties kaut kādā eksaktā sfērā, kļūt par inženieriem un atbilstošajās jomās kļūt par speciālistiem. Ja jūs to parēķināsiet, jūs ieraudzīsiet, ka tas, ko jūs stāstāt par viedo reindustrializāciju, ir pilnīgas muļķības, pilnīgi no

realitātes atrauti šļupsti, kurus... Jūs atkal kārtējo reizi vienkārši tautu mānāt. Paši stāstāt sev pasaciņu, lai kaut kādā veidā varētu skaisti izskatīties.

Tas, par ko reāli tiešām būtu jāsāk domāt, - kā tad mēs šeit piesaistīsim kvalificēto darbaspēku. Un, protams, viens no... un principā tie risinājumi jums, kā es saprotu, tie reālākie risinājumi ir: vai nu mums te viss tiks robotizēts, vai mums būs... citplanētieši kādi atlidos. Apmēram tie ir reālākie rezultāti... reālākie risinājumi jums. Vai pēkšņi vienkārši demogrāfija tā izmainīsies, lai gan tā vairs nevar izmainīties, mēs zinām, kāda tā ir, pat ja tā mainītos, pēkšņi katrā ģimenē būtu vismaz trīs bērni, tik un tā tas mums dotu kaut kādu atdevi tikai pēc gadiem 20.

Tad ir jautājums - kā jūs domājat aizpildīt šo caurumu? Kāpēc es saku, ka reālākie risinājumi jums ir citplanētieši vai robotizācija, ka mēs kļūstam supermoderna valsts, kas atnāk ar tādiem inovatīviem risinājumiem, kādu nav nekur pasaulē, jo jūs vienkārši citas iespējas esat nolieguši. Šīs koalīcijas sastāvā jums nekas cits nav iespējams. Un tad ir jautājums - kā jūs to domājat visu risināt?

Tāpēc es redzu, ka patiesībā Izglītības un zinātnes ministrija ir ļoti svarīga ministrija, ir ļoti svarīgs faktors tam, lai mēs varētu veidot šo ilgtspējīgo, veiksmīgo ekonomikas attīstību. Te ir... Sadarbībai vajadzētu būt starp Ekonomikas ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju, sevišķi, ja mēs runājam par to, kā padarīt mūsu ekonomiku inovatīvāku, tātad tādu ekonomiku, kas spēj radīt produktus ar augstāku pievienoto vērtību. Un šeit atkal ir milzīgs caurums un milzīga Izglītības un zinātnes ministrijas neizdarība.

Tātad mums ir jāizveido tiltiņš starp zinātni un uzņēmējdarbību. Viens ir - jāizveido šis tiltiņš, otrs - paskatāmies, kas notiek ar mūsu zinātni. Nu, tās ir vienkārši šausmu lietas! Un, ja tik tiešām jums būtu svarīgi tas, ko jūs stāstāt, tad šie jautājumi attiecībā uz zinātnes finansēšanu... tieši tāpat kā par veselības aprūpi mēs runājām savulaik, - tie jau sen bija jārisina. Tāpat jautājumi par augstāko izglītību, lai šeit mēs varētu veidot konkurētspējīgu augstāko izglītību, tādu izglītību, ar ko mēs varam piesaistīt, ko mēs varam pārvērst par eksporta preci, jo tas ir vienīgais veids, kā mēs varam panākt, lai šeit, Latvijā, var nodrošināt kaut kādu labklājības līmeni, jo viedo industrializāciju... Vienkārši pati par sevi tā nenotiks. Citplanētieši šeit neatbrauks.

Tātad jāizdomā, kādā veidā mēs dabūsim šeit šo darbaspēku, kas mums palīdzēs to visu izdarīt, uz kā rēķina mēs to varēsim izdarīt. Un visveiksmīgākais veids ir - ar augstākās izglītības eksportu šeit dabūjot iekšā cilvēkus, kas būtu nepieciešami mūsu tautsaimniecībai, kuri jau šeit varētu integrēties vidē, mācīties valodu, paražas un kļūt par pilnvērtīgiem šīs sabiedrības locekļiem.

Savukārt mani samulsināja tas, ka jūs runājāt par to, ka rudenī būs daudzas lietas izdarītas, tanī pašā laikā jūs cerat pa vasaru atpūsties. Tad ko jūs... Es gribētu saprast no topošās izglītības ministres... lai viņa pieteiktos un pateiktu, ko viņa domā pa vasaru darīt - atpūsties vai strādāt un pildīt savus solījumus. Un kādā veidā jūs domājat panākt to, lai rudenī mācības notiktu klātienē.

Kā to var izdarīt, es jums pateikšu, šī formula ir īstenojama. Ja pie varas būtu cilvēki, kas kaut ko sajēdz, mācījušies fiziku, spēj atbildēt par saviem lēmumiem, spēj vispār pieņemt lēmumus, tad tas ir izdarāms darbs... un jūs tagad... tūlīt to sākat darīt - to vēl var pagūt, pat ja jūs neko neesat darījuši, pat ja jums nav bijusi nekāda sajēga, pat nekādas apņemšanās to darīt. Tagad to var saņemties un izdarīt. Vai arī tas būs jūsu kārtējais "3 × 500" solījums. Rudens visu parādīs.

Es ļoti gribētu cerēt, lai vismaz kaut kādu reālu solījumu, kas tiešām būtu svarīgs Latvijas sabiedrībai, jūs izpildītu. Katrā ziņā mēs, opozīcija, jūs atbalstīsim šajos centienos, bet šodien,

protams, jums pašiem ar saviem spēkiem savā zirnekļu burciņā ir jātiek skaidrībā - kurš, ko, kā jūs tur atbalstīsiet un kā jūs tur savāksiet savas balsis. Tur mūsu atbalsts jums nav vajadzīgs.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim. Lūdzu!

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātais Ministru prezident! Godātie kolēģi! Man šoreiz nav premjeram nekādu jautājumu par šo konkrēto kandidāti. Vismaz Anitai Muižniecei ir pieredze izglītības jomā, cik sapratu, Muižnieces kundze iepriekš strādājusi par pamatskolas skolotāju.

Šeit, es domāju, kolēģi, galvenais jautājums ir par iepriekšējo ministri Ilgu Šuplinsku. Domāju, katram politiķim, kurš politikā ir vismaz kādu ievērojamu laiku, noteikti ir pieredze ar vienu otru dunci mugurā, tā teikt, bet tas, kolēģi, kas tika izdarīts ar Ilgu Šuplinsku, tas, kas viņai ir mugurā, tas izskatās kā cirvis, zobens. Šī rīcība ar savu ministru, ar savu kolēģi, ar savu partijas biedru, nu, protams, daudz ko pasaka par Jauno konservatīvo partiju.

Es, kolēģi, saprotiet pareizi, neesmu Ilgas Šuplinskas fans vai atbalstītājs, es pats parakstīju, man šķiet, pat vairākus demisijas pieprasījumus, bet, ja kaut ko tādu publiski izdara tavi partijas kolēģi, man... Es vēlētos pateikt, ka man cilvēciski ir ļoti žēl par to, kas tika izdarīts ar Ilgu Šuplinsku.

Tuvāk pie lietas. Kolēģi, šāda bezprecedenta rīcība ar savu ministru skaidri liecina par to, ka šī koalīcija atzīst milzīgas kļūdas savā darbībā izglītības jomā. Tā, piemēram, tas, ar ko mums vajadzēs strādāt jau, visticamāk, pavisam drīz, tā saucamā augstākās izglītības reforma, kuru mēs drīz skatīsim trešajā lasījumā, pavisam noteikti ir viena no tām... no šīm jomām, kurā galvenokārt, kā mēs zinām, ir šis augstskolu padomizācijas jautājums.

Es uzdošu vismaz šodienai retorisku jautājumu, vai šāds pašas koalīcijas un arī savas partijas vērtējums ministres Šuplinskas darbam nozīmē, ka arī tā saucamā augstskolu reforma tiks pārvērtēta un mēs te redzēsim drusku savādāku attieksmi arī balsojumos?

Gaidīsim... Ar interesi gaidīšu Saeimas debates.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ralfam Nemiro. Lūdzu! *(Pauze.)* Mēs jūs nedzirdam.

R. Nemiro (KPV LV).

Es atvainojos.

Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Godātais Ministru prezidenta kungs! Nu, jāsaka, ka arī ar Ilgu Šuplinsku, šobrīd esošo izglītības ministri, man ir izdevies kopā strādāt Ministru kabinetā un Nodarbinātības padomē.

Jāsaka, ne vienmēr mums ir sakrituši viedokļi daudzos... dažādos jautājumos, bet tas politikā ir pilnīgi normāli. Īpaši, teiksim, tikai trīs ministri tobrīd Ministru kabinetā izteica pretēju viedokli Šuplinskas kundzes virzītajam jautājumam attiecībā uz Latvijas Universitātes rektora noņemšanu no amata, kura, izrādās, tiešām bija nelikumīga, jo pirmās instances tiesas spriedums par to

liecināja. Tobrīd tikai ekonomikas ministrs, iekšlietu ministrs un labklājības ministre balsoja "pret".

Bet tās ir politiskas situācijas, kurās tiešām var būt dažādi viedokļi, viens vai otrs lēmums tiek pieņemts pēc savas pārliecības, un līdz ar to, protams, ir arī izrietošās sekas.

Tomēr, jāsaka, Ilga Šuplinska ir bijusi ļoti aktīva savā postenī un centusies izdarīt izmaiņas, nu, tādas lielas izmaiņas augstskolu pārvaldībā, daudzos citos jautājumos. Jāsaka, arī Ministru prezidents vienmēr ir slavējis tieši šo reformu, kas ir viens no... valdības izdarīto darbu saraksta augšgalā. Tas darbs gan vēl, protams, nav izdarīts līdz galam, jo augstskolu reforma un likumprojekts "Grozījumi Augstskolu likumā" vēl ir Saeimas gaiteņos. Tuvākajā laikā mēs par šo jautājumu lemsim, kolēģi! Bet acīmredzot iekšējie jautājumi nav bijuši tik viennozīmīgi, jo atcerēsimies, ka izglītības un zinātnes ministra amata kandidāte Anita Muižniece arī kādu laiku ir strādājusi Izglītības un zinātnes ministrijā par parlamentāro sekretāri, amatā esot ministrei Ilgai Šuplinskai.

Gribu tomēr uzslavēt Ilgu Šuplinsku kontekstā ar to, ka brīdī, kad mums vajadzēja iestāties *CERN* un Eiropas Kosmosa aģentūrā, mūsu viedokļi sakrita, jo tobrīd izglītības un zinātnes ministre vairāk skatījās no tāda izglītības un pētniecības jautājuma. Es skatījos uz šo iespēju vairāk kontekstā ar mūsu uzņēmēju iespējām komercializēt savus pētījumus un zinātnei dot arī tādu pievienotās vērtības materiālu, pievienotās vērtības izteiksmi.

Tāpat atzinīgi novērtēju Šuplinskas kundzes centienus domāt par tautas sportu. Es esmu arī Sporta apakškomisijas deputāts. Izglītības un zinātnes ministrijas ierēdņi tiešām ir mēģinājuši rast šos racionālos graudus.

Bet, jāsaka, šis jautājums par ministru maiņu kontekstā ar politiskās situācijas izmaiņām, kas ir notikušas ar KPV LV dalību valdībā, ir loģisks. Par tādām izmaiņām ir vienojušās četras partijas, veidojot jaunu Ministru kabineta sastāvu, praktiski jaunu, bet atstājot dažus ministrus amatā.

Šis gan ir ļoti... atsevišķs, īpašs, īpatnējs gadījums. Kādi ir bijuši motīvi, ir grūti pateikt. Ir pārmests Šuplinskas kundzei par to, ka viņa īsti nav spējusi sarunāties ar nozari. Nu, jāsaka, nozare tiešām ir bijusi dažādās domās par veicamajām izmaiņām augstskolu pārvaldībā, bet arī Muižnieces kundze ir pietiekami emocionāla dāma, manuprāt, pasvītroju - manuprāt, jo vairākās debatēs tieši vairāk esmu dzirdējis viņas viedokli, respondējot uz kāda, piemēram, opozīcijas deputāta vai pat koalīcijas deputāta, izteikumiem debatēs, bet nerunājot tik daudz par priekšlikuma saturu. Tas ir mans novērojums, iespējams, tas ir subjektīvs, iespējams, tas ir precīzs, bet katrā ziņā šis jautājums ir tomēr tāds, nu, daudz ko izsakošs par kontekstu saistībā ar sadarbību ar nozari.

Jāsaka, arī vēsture iet pa spirāli, un, mainot pašu ietvarā... citā politiskajā spēkā ministru, iespējams, mērot reitingus, var rasties tāds viedoklis, ka vajadzētu kaut kādā veidā glābt pašiem sevi, un to ir arī nekautrējušies izteikt šī politiskā spēka pārstāvji publiski, tāpēc es uz to varu atsaukties. Līdz ar to saprotams, ka pie reizes, nu, tā teikt, izdarīsim izmaiņas arī vēl citos amatos.

Ja mēs šādās kategorijās domājam, tad es pieļauju domu, ka veikt fundamentālas reformas vispār būs diezgan grūti, jo reformu veikšana vienmēr nozīmē kādas nozares dalībnieku lielu neapmierinātību. Ja mēs mērītu tādā veidā - kurš skaļāks, līdz ar to labāks -, tad mēs, protams, nonāktu, man liekas, ļoti pretrunīgā situācijā.

Par iešanu pa spirāli - tas nedaudz atsauc atmiņā arī šī politiskā spēka vadītāja Bordāna kunga izslēgšanu no Nacionālās apvienības rindām un līdz ar to arī nākamos soļus, kas ir saistīti tieši ar

amata izmaiņām, kas tobrīd bija tieslietu ministra amata izmaiņas. Tāpēc šajā gadījumā es saredzu šādas paralēles.

Ja mēs runājam konkrēti par Muižnieces kundzes personību un piemērotību amatam (un šodien es cenšos būt objektīvs, ne tik daudz skatoties uz politisko piederību), tad jāsaka godīgi, ka man ir izdevies, esot iepriekšējā amatā, strādāt ar Muižnieces kundzi, un es viņu gribu atzīmēt un novērtēt kā profesionāli. Viņa ir tiešām ar pieredzi, tieši ar praktiskā darba pieredzi, bērnu jautājums arī nav svešs, viņa ir lepojusies ar savu ģimeni. Un kurš gan vecāks nelepojas ar saviem bērniem! Līdz ar to arī pārzina tieši jauniešu problemātiku kontekstā ar izglītības procesu, kas šobrīd notiek attālināti.

Zinot arī no praktiskas pieredzes - šis gads ir bijis ļoti, ļoti lielu, es pieļauju domu, robu... atstās lielu robu tieši bērnu zināšanās, un par šo situāciju noteikti būtu jādomā, un tā būtu jārisina. Faktiski tas ir... Šis gads ir bijis kā vēl viens atvaļinājums bērniem. Bērni principā piedalās stundās, neieslēdzot... nekad kameras, un līdz ar to, iespējams, viņi atrodas netālu no ledusskapja vai skatās *Youtube* un citas viņiem saistošas... sociālos tīklus. Tāda ir tā faktiskā realitāte. Bet, protams, uzdevums atgriezties klātienes mācībās būs ļoti aktuāls, un risinājumus tam būs grūti rast, es pieļauju domu, jo Veselības ministrija noteikti domās citādi nekā Izglītības un zinātnes ministrija.

Katrā ziņā Muižnieces kundze arī ir ar labām zināšanām valodās, un pieļauju domu, ka viņa spēs izpildīt amata pienākumus godam, bet savā uzrunā viņa nepieminēja nevienu vārdu par to, cik daudz darījusi ir tieši izglītības ministre Ilga Šuplinska. Un līdz ar to, strādājot pie... Nodarbinātības padomē, kurā ietilpst ekonomikas ministrs, labklājības ministrs (vai ministre) un izglītības un zinātnes ministre, protams, nodarbinātības jautājumiem jāpievērš liela uzmanība. Tāpēc tajā brīdī, kad mēs skatāmies no analītikas datiem... Un nodarbinātībā ir ļoti būtiski salāgot izglītības iespējas un izglītību... profesionālo izglītību ar nepieciešamo darba tirgu.

Nu, no otras puses, skatoties arī un esot citās valstīs, ir redzams, ka izglītības procesā ļoti daudz jau no bērnības jauniešiem tiek mācīta ekonomika ar praktiskiem piemēriem. Nevis skatīties vairāk tabulās un ekseļos, un dažādos makrorādītājos un mikrorādītājos, bet vairāk domāt, kā nopelnīt naudu. Un nevajag kautrēties mūsu bērniem mācīt no pirmajām klasēm to, ka naudiņa nerodas maciņos, bet tā rodas darbā - bieži vien tiešām ļoti smagā, atbildīgā darbā.

Šāda veida programmas, kas būtu attīstāmas caur šādu prizmu, manuprāt, mūsu valstij šobrīd trūkst. Tāpēc bieži vien neveidojas tā saucamais uzņēmēja gēns, kad jaunietis tiecas pēc lieliem sasniegumiem, grib veidot lielu uzņēmumu, nodarbināt cilvēkus, ne tik daudz pat kļūt par darba ņēmēju, bet nodarbināt cilvēkus un līdz ar to attīstīt šī cilvēka... profesionālās prasmes.

Tāpēc jāsaka, ka Šuplinskas kundzes darbu es novērtēju atzinīgi vairākās kategorijās. Jā, kā jau es minēju, ir bijušas arī daudz dažādas domstarpības jeb, precīzāk sakot, viedokļu atšķirības. Tas laikam ir normāli, bet katrā ziņā es vēlētos izteikt pateicību.

Muižnieces kundze ir atbilstoša šim amatam, un šobrīd es, atskatoties uz profesionālajām kvalitātēm, augsti novērtēju viņas iespējas strādāt. Protams, jautājums par emocionalitāti kontekstā ar nozari, kas arī ir emocionāla, var radīt vairāk nevis domu graudus un nonākt pie daudziem dažādiem risinājumiem, bet radīt vairāk dzirksteles.

Katrā ziņā amats ir atbildīgs un izaicinājumu ir ļoti daudz.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Valērijam Agešinam. Lūdzu!

V. Agešins (SASKAŅA).

Godātie kolēģi! Tie procesi, kas pašreiz norisinās Saeimā, atspoguļo reālo situāciju valdībā. Koalīcija sevi ir izsmēlusi, līdz ar to šobrīd notiek process, kas ir likumsakarīgs un bija paredzams jau iepriekš. Cita lieta ir, kā tas saskan ar solījumu šo jautājumu par koalīciju necilāt līdz pašvaldību vēlēšanām.

Atsevišķi politikas procesu vērotāji maldīgi uzskata, ka cits politisko spēku izkārtojums valdībā nav iespējams, jo, redziet, konservatīvie saka: mēs neparko nestrādāsim kopā ar zaļajiem un zemniekiem, bet daži citi teikuši, ka ar "Saskaņu" - nekādā gadījumā.

Protams, viena lieta ir saukļi, bet otra - reālā politika, jo, kā mēs redzam, Jaunā konservatīvā partija bez kādiem sirdsapziņas pārmetumiem ir sadarbojusies ar opozīciju. Un Nacionālā apvienība arī.

Savukārt Anitu Muižnieci es aicinu strādāt tā, lai ilgtermiņā mēs Latvijā varētu palielināt izglītības finansējumu līdz sešiem procentiem no IKP; strādāt pie tā, lai būtiski celtu skolotāja profesijas prestižu un darba samaksu, iespēju robežās pasargāt skolotājus no izdegšanas sindroma un mazināt skolās nevajadzīgu birokrātiju, kā arī nekad nedemonstrēt augstprātīgu ierēdniecisku attieksmi pret pedagogiem. Ceru, Muižnieces kundze, ka jums tas izdosies.

Es gribu jums novēlēt arī ieviest bezmaksas ēdināšanu bērnudārzos un visās skolās līdz 12. klasei. Tas ir iespējams, ja ir vēlme un politiskā griba. Lūdzu arī palīdziet augstskolām īstenot starptautiskās konkurētspējas, eksportspējas un attīstības mērķus.

Nobeigumā vēl viens jautājums. Jūsu galvenā prioritāte, cik saprotu, nonākot amatā, būs izdarīt visu iespējamo, lai visi skolēni 1. septembrī atgrieztos klātienes mācībās. To jūs vismaz stāstījāt savā intervijā Latvijas Radio. Mērķis ir cēls, un es pilnībā atbalstu šo ideju, bet jautājums ir - kā jūs to izdarīsiet, ja veselības ministrs Pavļuta kungs šodien intervijā arī Latvijas Radio jau paspēja šo jūsu izvirzīto prioritāti apšaubīt.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam. Lūdzu!

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Paldies. Cienījamie kolēģi! Jaunās valdības veidošana ļoti atgādina skaistumkopšanas salonu darbības atjaunošanu. Šeit es nevarētu piekrist Zariņa kunga teiktajam par to, ka salona direktors ir salicis kandidātu sarakstu pēc partiju interešu aizsardzības vai aizstāvības principiem. Te nekas jauns nav, ka kandidāti stādīti priekšā pēc ministriju nosaukumu salikšanas alfabēta kārtībā. Tas ir sīkums, kas detalizē arī... kas ilustrē arī to, kā tiek veidota visa tā politika.

Bet, runājot par izglītības un zinātnes ministra kandidāti... Es arī gribētu teikt, ka ir labi, ka cilvēks, kas pretendē uz šo amatu, ir strādājis skolā, saprot skolas problēmas, saprot, ka attālinātā apmācība rada vairāk problēmas nekā rezultātus un panākumus, un ļoti cenšas un vēlas, lai skolēni ietu ar 1. septembri jau klātienē skolā. Ļoti forši. Es tikai gribētu novēlēt... Es saprotu, ka kandidāte būs apstiprināta.

Savukārt es gribētu lūgt pievērst uzmanību jautājumam, kas, manuprāt, ir tikpat svarīgs kā izglītības kvalitāte, izglītojamo mācību procesa uzlabošana, viss pārējais, - runa ir par audzināšanu skolās. Audzināšana šodien ir vājā vieta, Ahilleja papēdis visā šinī apmācību procesā. Pie kam tā audzināšana ir izlaista no rokām ne tikai attiecībā pret pašiem skolēniem, bet arī pret viņu vecākiem, jo bez audzināšanas ļoti grūti panākt, lai izglītots cilvēks būtu pilntiesīgs sabiedrības biedrs, lai viņš būtu pilntiesīgs un rīcībspējīgs sabiedrības loceklis, lai viņš būtu augstas kvalitātes pilsonis un savas zemes patriots. Man šķiet, ka tā ir viena no vissvarīgākajām prioritātēm, ja mēs runājam par skolēnu izglītību un mācību procesu skolās.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Ļoti cienītā sēdes vadītāja! Augsti godātie kolēģi! Augsti godātā Muižnieces kundze! Nu, man jāsaka, ir ļoti dīvaini... Es arī pievienojos kolēģiem par to, kādā veidā mēs nonācām līdz šim balsojumam, kas savā ziņā ir vēl dīvaināks par pašas jaunās valdības veidošanas aizkulisēm.

Savā ziņā tas ir diezgan traki, ja Šuplinskas kundze krita tik lielā nežēlastībā no savas partijas, un šī nežēlastība jau nav stāsts par to, ka Šuplinskas kundze tika noņemta no ministra amata, drīzāk tā nežēlastība slēpjas tajā, ka diemžēl, es domāju, kādas, nu, nedēļas divas trīs par to faktu, ka Šuplinskas kundze tiks mainīta nost, politikas kuluāros runāja jau, manuprāt, ne viens vien procesa dalībnieks. Tā ka, kolēģi... savā ziņā arī no šo partijas vīru, kas atlocītām piedurknēm gāja parakstīt šo vienlapi, par kuru es runāšu vēlāk... Tā nav vīrišķīga rīcība no viņu puses, un katrā ziņā par cilvēkiem neko labu tas neliecina, ja pret ministri - pret savu ministri! - tik nesmuki izrīkojas. Jo zināja pilnīgi visi, izņemot pašu Šuplinskas kundzi. Un tas, manuprāt, nav pareizi. Tas rāda jūsu... nu, spēju vispār risināt jautājumus tādā cieņpilnā veidā. Bet, nu labi, kā ir, tā ir. Šobrīd mums ir Muižnieces kundze.

Muižnieces kundze, protams, paldies par jūsu uzrunu. Bet es vērsīšu uzmanību uz to, kas ir rakstīts šīs jaunās valdības vienlapī, kur uz vienas lapas ir uzlikts tas viss, ko nu šī valdība darīs turpmāko gadu līdz vēlēšanām.

Un iesim secīgi cauri.

Pārmaiņas augstākajā izglītībā. Es, kolēģi, vēlreiz gribu atgādināt jums visu šo epopeju, kad ļoti kaunpilnā veidā Šuplinskas kundze zaudēja uzticību... zaudēja tiesas procesā Latvijas Universitātei un Latvijas Universitāte aizstāvēja savu mundieri un nosargāja savas autonomās tiesības lemt par savu rektoru. Starpposmā mēs redzējām, ka Šuplinskas kundze jau paspēja iecelt savu rektoru, pēc tam tiesa atcēla. Viss šis process... epopeja. Tā rezultātā mēs ieguvām augstskolu pārvaldības reformu, kur vienīgā izmaiņa ir augstskolu padomju izveidošana. Viss pārējais, kolēģi, man liekas, ir tāds... nu, tā ir tāda butaforija. Galvenā izmaiņa ir tā, ka tiek ieceltas padomes, kuras pēc būtības mēs sāksim... iesaistīsimies ļoti augstskolu autonomijā.

Šeit, Ministru prezident, tajā brīdī, kad jūs runājāt par augstskolu autonomiju un par augstskolu padomēm, par augstskolu reformu, man jūsu vietā būtu kauns. Jo jūs tomēr pārstāvat partiju, kurai atklātības jautājumi, šie caurskatāmības jautājumi, vismaz man likās, agrāk bija kaut kādā... prioritātē. Bet es biju šokā, ka šajā procesā Saeima ar vieglu roku lemj par lietām, ka šiem augstskolu padomju locekļiem amatpersonu deklarācijas nebūs jāpublisko, lielākā daļa no informācijas - gan par pienākumiem, gan par daudzām citām ļoti būtiskām sadaļām - nebūs jāpublisko. Tas, manuprāt, ir ļoti liels traips... tieši jūsu dārziņā, jo man vismaz gribējās cerēt, ka

Jaunā VIENOTĪBA iestājas par šīm lietām, arī Attīstībai/Par!, vismaz jūs tādu imidžu radāt - ka jums tas svarīgi, bet diemžēl tas tā nav, un tas nav labi.

Bet, atgriežoties pie ministres... jaunās ministres kundzes... Es redzu to, ka arī šajā gadījumā tā vēlme kļūt par ministri ir tik liela, ka par tiem darāmajiem darbiem, kas šajos divos teikumos tiek ielikts iekšā par izglītības jomu... manuprāt, ir aizmirsta ļoti svarīga joma, kam šeit būtu jāparādās. Un tas būtu bijis vistiešākais nākamā budžeta jautājums. Tas ir tas, ko visas politiskās partijas bija apsolījušas Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrībai - par pedagogu darba amata... par pedagogu darba slodzēm. Tai skaitā arī par pirmsskolas pedagogu jautājumu, kas bija iepriekšējās valdības deklarācijā ielikts iekšā... jautājums. Pirmsskolas pedagogu jautājums tiks risināts, bet šajā vienlapī tas vairs neparādās kā prioritāte, kolēģi! Tas man liek domāt, ka šo pirmsskolas pedagogu jautājumu, visticamāk, risinās jau nākamā Saeima, jo šai Saeimai šo jautājumu... Un diemžēl pirms pašvaldību vēlēšanām jūs to pēc būtības pasakāt šajā savā rīcības dokumentā - šis jautājums netiks risināts.

Es aicinātu jūs - nu, parādiet, ka jūs tomēr varat iestāties par tik būtiskiem jautājumiem, jo tas, manuprāt, ir viens no būtiskākajiem jautājumiem... tieši šo pirmsskolas seno, iestrēgušo jautājumu kaut kādā veidā izkustināt, atrisināt un iet virzienā, lai tas notiktu.

Bet, nu, protams, nekādā veidā nevar nepieminēt to haosu, ko savā ziņā Šuplinskas kundze bija radījusi, un tas bija Covid-19 krīzes laikā. Mēs visi redzējām vairākkārtēju diametrāli pretēju viedokļu maiņu, kas bija attiecībā uz mācību atsākšanu - tad varēs, tad nevarēs; skaidri pasaka nedēļas sākumā, ka varēs, visas skolas gatavojas, ceturtdienā piektdienā pasaka, ka nevarēs. Tas radīja milzīgus satricinājumus.

Es aicinu jauno ministri būt paredzamākai un, šos jautājumus risinot, atcerēties to, ka katrs jūsu pateiktais vārds... Ir ļoti daudzi cilvēki, kas to uztver tieši un tālāk veic zināmas darbības atbilstoši tam, ko jūs esat teikusi. Un rūpēties par to, lai jūsu pateiktais vārds pēc tam piepildās un nav tāda mētāšanās, kā diemžēl tas bija Šuplinskas laikā.

Bet tajā pašā laikā, skatoties uz to, ka Šuplinskas kundze tomēr bija jūsu partijas pārstāve, zināmā mērā jau visu, ko darīja Šuplinskas kundze, jūs arī pati atbalstījāt, tāpēc būs interesanti redzēt, kādas būs tās jaunās pārmaiņas, un arī būs vēl interesantāk redzēt, ja šis tandēms turpināsies - Muižnieces kundze kopā ar Znotiņa kungu.

Es jums novēlu tiešām virzīties uz vienotu mērķi, nevis katram uz savu mērķi, jo divi ministri ministrijā nevar būt, un aicinu arī skatīties, kā strādāt kopā kā komandai, jo kādu laiku jums tur būs jāstrādā. Savā ziņā tiešām tas nāktu visai sabiedrībai par labu, ja jūs strādātu kā vienota komanda.

Tāds man jums novēlējums, bet, Jaunā konservatīvā partija, atcerieties to, ka (jo īpaši šobrīd, kad, šo jauno valdību apstiprinot, pirmās iekšējās šķelšanās notiek tieši jūsu frakcijā, līdzīgi kā tas bija frakcijā KPV LV, kad apstiprināja Kariņa valdību)... Uzdodiet paši sev jautājumu - cik ilgi jūs būsiet vienoti, jo, manuprāt, šobrīd visi jūsu sadarbības partneri, ar kuriem jūs kopā esat parakstījuši līgumus, būs tieši tie, kas darīs visu iespējamo, lai jūs piedzīvotu KPV LV likteni. Savā ziņā viņiem ļoti, ļoti labi šobrīd izdodas, jo tas viss, kas šobrīd notiek, - jūs principā dodaties tajā pašā virzienā, un jums būs nepieciešams opozīcijas atbalsts, lai īstenotu savus solījumus. Esiet stipri!

Un jautājumā par pirmsskolas pedagogu atalgojumu, jautājumā par pedagogu atalgojuma likmju celšanu mēs būsim kopā ar jums, mēs jūs atbalstīsim šajos jautājumos, bet jums vēl no sākuma ir jāpierāda, ka jūs tiešām to esat gatavi nest Saeimā uz balsojumiem. Jums tas vēl jāpierāda. Šobrīd

diemžēl mums nav pārliecības par to, ka jūs būtu... Jūs saglabājat kontroli pār ministriju, kuru jūs esat vadījuši ļoti, ļoti haotiski, pat šodien, pat ja mēs skatāmies, kādi jautājumi tiek uzdoti pašvaldībām vēl šodien, kādā kontekstā tas notiek - nedēļas laikā sagatavojiet informāciju, kādas IT tehnoloģijas jums būs vajadzīgas septembrī! Nu, ir jābūt sevišķi gudriem, lai šādu jautājumu uzdotu tik strauji un cerētu saņemt izsvērtas atbildes, tiešām precīzas, kādā veidā notiek darbu plānošana.

Tas haoss ir jābeidz. Šo haosu radījāt jūs, un šis arī viens no tiem iemesliem, kāpēc es nevaru atbalstīt Muižnieces kundzes kandidatūru. Bet savus novēlējumus un savu atbalstu darbiem, kas varētu sekot, es izteicu. Šobrīd diemžēl arī šajā gadījumā mēs redzam, ka ir bijusi vēlme pēc amatiem. Ir gājuši uz amatiem, par darāmajiem darbiem... vismaz pēc šī izsmalcinātā dokumenta, kas saucas rīcības plāns... manuprāt, tas ir tāds... karikatūras vērts, bet tas, kas te ir ierakstīts par izglītības jomu, nu, diemžēl neiztur kritiku, jo tās ir ļoti vispārējas frāzes, bet svarīgākās lietas te nav atradušas vietu pat vispārēju frāžu līmenī.

Tāpēc es aicinu balsot "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Gobzema kungs, lūdzu, piesakieties vēlreiz sistēmā. Ir notikusi maza kļūda. Lūdzu pieteikties vēlreiz.

Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Es jums arī paskaidrošu, kāpēc, bet ir pilnīgi skaidrs, ka mana bijusī sieva noteikti būtu labāka izglītības un zinātnes ministre par Anitu Muižnieci. Tas iemesls, lai jūs saprastu, ir saistīts ar Muižnieces kundzes runu pirms viņas apstiprināšanas amatā, kāda tad ir viņas vīzija par patiesībā valstī pašu būtiskāko jautājumu, no kura ir atkarīga mūsu valsts labklājība.

Tas iemesls, kāpēc mana sieva būtu labāka izglītības un zinātnes ministre nekā Anita Muižniece, ir tāds. Viņa man... Nesen mēs tikāmies un viņa teica tādu lietu, ko vajadzēja teikt Anitai Muižniecei šodien, proti, ir jāsamazina humanitāro zinību valsts budžeta programmas un jāpanāk, ka vidusskola ir iestāde, kurā jaunieši tiešām tiek sagatavoti studijām augstskolā. Iespējams, varētu piestrādāt arī pie tā, ka matemātika nav tikai priekšmets, "kuru man nekad nevajadzēs" (pēdiņās šis "kuru man nekad nevajadzēs"). Viņa to formulēja citādāk, bet es domu šeit izklāstu pieklājīgāk, jo Saeimas sēdēs, protams, nedrīkst lietot tos vārdus, kurus jūs tikko iedomājāties.

Ko studē lielais vairums Latvijas vidusskolu beidzēju, īpaši tie, kuri "nevelk"? Humanitāros priekšmetus. Ja netrāpa Rīgas centra skolā, bet, piemēram, to dara... Cēsīs vai Daugmales skolā, no kuras nāk, cik es saprotu, Anita Muižniece, piecus gadus studē, teiksim, valodu vai sociālās zinātnes, ko mūsdienu sākumskolas skolnieks apgūst dažos mēnešos. Mūsdienu bērni ir gatavi arī literatūru apgūt agri, ne tikai valodu.

Tikmēr, piemēram, ārstniecībā ir tikai 20, šķiet, budžeta vietu vai pārdesmit budžeta vietu, un nolaista veselības aprūpes sistēma līdz kliņķim. Tāpēc mēs joprojām sēžam ar maskām un ierobežojumiem, lai gan Igaunijā, piemēram, ierobežojumi, kā mēs zinām... un maskas nav šobrīd laikam vairs jāvalkā.

Latvijā slapina karstu par pirmo vienradzi, kamēr Igaunijā pagājušajā gadā IT *start-up* tika pārdots par 1,4 miljardiem eiro, un viņiem ir *TransferWise*, *Bolt*, *Skype*, *Playtech*... Kāpēc? Jo ir cits izglītības sistēmas fokuss.

Grafiks ar Baltijas valstu salīdzinošo IKP bija redzams vēl šajā nedēļā, un pilnīgi skaidri Latvija bija pēdējā vietā starp visām trim Baltijas valstīm. Tas ir izglītības sistēmas rezultāts. Humanitārās zinātnes jāstudē par valsts naudu - un to vajadzēja pateikt topošajai izglītības un zinātnes ministrei - tiem, kuri kļūs par skolotājiem un pedagogiem, un tikai, un viss. Pārējie var studēt humanitārās zinātnes, bet - par savu naudu.

Jāstiprina vēlme studēt eksaktos priekšmetus. Tur jādod mērķtiecīgi valsts stipendijas labākajiem, jāmotivē izvēlēties studēt starpnozaru priekšmetus, naudu piešķirot konkrētiem jauniešiem ar labām sekmēm priekšmetos.

Vienvārdsakot, jāattīsta un jāveicina tiekšanās uz izcilību, nevis jārauj uz leju, uz viduvējību kā normu. Viss mūsu valstī ir viduvējība kā norma.

Viduvējība kā norma ir tas, ka mums finālā ir viduvējs premjers ar (pēdiņās) "doktora darbu". Palasiet to doktora darbu - kā izrunā vārdu "laipa". Mums ir ārlietu ministrs, kurš netiek tālāk par ložu. Ekonomikas ministrs vienkārši - viņa vārdiem, es citēju viņa vārdus, tie nav mani vārdi - "sūkā ledu", un pats to atzīst nekautrējoties. Bet izglītības un zinātnes ministrei līdz šim no partijas, kas bija... Ilgai Šuplinskai bija Pandoras lāde, no kurienes viņa jums var paņemt šo atalgojumu pedagogiem.

Es atgādināšu, ka Muižnieces kundze, šķiet, ir bijusi parlamentārā sekretāre Izglītības un zinātnes ministrijā. Vai es kļūdos? Un vai mēs esam pamanījuši šīs ģeniālās idejas, kas uzlabo izglītības kvalitāti Latvijā līdz šim? Ko es ar to gribu teikt? Tajā skaitā izcilība nozīmē arī attīstīt un uzlabot izglītības kvalitāti mācību iestādēs, kurās sagatavo jauniešus konkrētām profesijām. Šajā manā runā tika pieminētas Cēsis, un Cēsu Tehnoloģiju un Dizaina vidusskola ir izcils piemērs, tāpēc arī bija vārds "Cēsis".

Tas pats ir veselības aprūpē. Tas pats ir lauksaimniecībā. Tad nebūs tā, ka par maksu, protams, katrs var šodien uz pusdienas laiku zem skalpeļa tikt, bet bez maksas uz sonogrāfiju - pēc pusgada. Un vienīgais, kas ir palicis, - uzticēties zinātnei, jo tā "Panorāmā" saka. Tad būs prestiži iegūt profesionālu izglītību, būs prestiži būt zinātniekam, būs daudz labu ārstu, būs daudz labu pedagogu, nevis puse valsts ar viduvējiem juristiem vai gudro domu spriedelētājiem un reformētājiem uz papīra par viedo industrializāciju.

Un vajag tā arī darīt, un vajadzēja teikt Anitai Muižniecei šodien kā topošajai izglītības un zinātnes ministrei, ka visiem, kuri saņem naudu no Valsts kultūrkapitāla fonda, visiem tiem māksliniekiem, kurus atbalsta vai uztur valsts, ir kaut kāds laiks jānostrādā mūzikas skolā vai mākslas skolā, vai skolā vispār, arī tajā Daugmales pamatskolā. Jānodod savas zināšanas bērniem.

Tā darīja savulaik Čaks, tā darīja Brigadere, tā vajadzētu darīt arī Osvaldam Zebrim literatūrā, Krišam Salmanim vizuālajā mākslā un tai pašai Samantai Tīnai mūzikā. Iespējams, kāds no viņiem jau to dara, bet tam jābūt obligātam priekšnoteikumam, lai saņemtu valsts naudu un stipendiju. Jūs mani sapratāt.

Mana runa nav par vakcinēšanos vai ne... tā nav par... mirsim vai ne, un tā nav par sazvērestības teoriju vai... viss ir slikti. Šis mans teksts ir par valsts nākotni. Es domāju daudz plašāk, un es domāju, mīļie cilvēki, pareizi. Ir pilnīgi skaidrs, ka šodien premjeram būtu bijis jābūt man. Un

šādu runu var pateikt Saeimas tribīnē tikai deputāts Gobzems, nevis potenciālā izglītības ministre, kura kaut ko pasaka, bet kurai nav idejas par izglītību un bagātu valsti nākotnē.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Par Muižnieces kundzi mēs droši vien runāsim vēl daudz. Mums būs vēl kāds varbūt gads, varbūt pat mazāk laika, skatoties no tā, cik būs stabila šī valdība, bet es redzu, ka šeit ir plānots arī piedalīties esošajai... šībrīža izglītības un zinātnes ministrei Šuplinskai. Viņa ir sistēmā ievadīta kā IZM, tikai žēl, ka nepiedalās, un man tiešām ļoti gribētos dzirdēt vēl šībrīža izglītības un zinātnes ministres viedokli, ko viņa domā par šo visu situāciju.

Ja nebūs Jaunā VIENOTĪBA vai kāds cits pielabinājis Šuplinskas kundzi ar kādu amatu vai iebiedējis, ļoti ceru, ka pavisam drīz mēs arī Saeimā šeit varēsim dzirdēt patiesību, kāpēc notika šāda ministru nomaiņa tieši izglītības un zinātnes jomā, jo tas, ko mēs dzirdam, acīmredzami nav patiesība. Viņa tik labi strādāja, un tāpēc mēs aicinām viņas vietā citu - tas ir tas, ko mēs dzirdam, un tie ir atkal kārtējie meli, tieši tāpat kā par katru ministru, ko mēs šodien dzirdējām un vēl dzirdēsim, - tie ir meli. Un nekaunīgi melot jūs varat paši sev, viens otram, bet sabiedrībai melot - protams, tur ir jābūt ļoti, ļoti ciniskam.

Bet, ja mēs runājam par šiem darāmajiem darbiem, par to, kas satrauc sabiedrību šobrīd bez tā visa, ko nosauca kolēģi, es varētu teikt tā, ka es nezinu, ar kādu mērķi Muižnieces kundze ir ielikta šajā amatā. Vai viņai tiešām pašai ir drosme un vēlme risināt problēmas, vai viņa ir ielikta amatā kā tāds cilvēks, kurš izdarīs melno darbu un pēc tam viņu varēs norakstīt. VIENOTĪBA mēdza likt šādus ministrus.

Tāpēc man jāsaprot, vai Muižnieces kundze ir dzirdējusi un sapratusi to, ka šobrīd liela daļa studentu ir uz tādas izšķiršanās robežas, jo pastāv diskriminācijas draudi augstākajā izglītībā. Runa ir par vairākām universitātēm, kurās notiek ļoti, ļoti dīvaina šķirošana, dīvaini rektora rīkojumi tiek izdoti par to, ka ar nākamo mācību gadu un pat vēl... Jau šobrīd pat studentiem, ierodoties uz dažādām pārbaudēm, ir jāuzrāda sertifikāti, ir jābūt vismaz vienu reizi vakcinētiem un pēc tam, saņemot kaut kādu reakciju, jāsaņem no ārsta zīme par to, ka šī reakcija ir. Cilvēks gandrīz nomirst, pēc tam viņam tāpat ir jāiet un jāliek šie testi.

Mums ir atbilde no tiesībsarga par to, ka šāda studentu šķirošana ir diskriminējoša. Mums ir atbilde no veselības ministra par to, ka viņš publiski atzīst, ka februārī, kad studentos bija satraukums anketu dēļ par vakcinēšanos, viņš meloja, publiski pasakot, ka nekādas diskriminācijas nebūs. Šobrīd jau pavisam cits viedoklis veselības ministram. Šī problēma būs jārisina arī jaunajai izglītības un zinātnes ministrei.

Vai Muižnieces kundze ir tas melnā darba darītājs, kas ir nolikta amatā, lai izslaucītu pilnīgi visu labo, kas šobrīd šajā jomā palicis, pilnībā visus cilvēkus, kuriem šobrīd ir nepieciešama aizsardzība...? Noraidīs šo cilvēku lūgumus? Vai tomēr Muižnieces kundze ieklausīsies šajās visās problēmās un mēģinās atrast risinājumu? Jo tas, kas šobrīd notiek augstākajā izglītībā, arī ar darbiniekiem, kas strādā šajā jomā, ir bezprecedenta gadījums. Tas būs jārisina jebkurā gadījumā vai nu ministrijā, vai arī kādā citā iestādē.

Tāpēc ļoti gribētos saprast Muižnieces kundzes domas šinī virzienā, kas ļoti daudziem cilvēkiem šobrīd... šīs vasaras beigās būs ļoti aktuālas. Protams, arī vecāki sagaida ne tikai bērnu

atgriešanos skolā normālā režīmā, bet arī to, ka bērni tiks likti mierā, netiks raustīti ar neskaitāmiem testiem, ar nekvalitatīvu un pat bīstamu masku nēsāšanu, ko bērniem ir iepirkusi Aizsardzības ministrija pēc ļoti dīvainiem nosacījumiem.

Tas ir viss, ko vecāki vēlas. Tātad ne tikai, lai bērni atgrieztos atpakaļ skolas solos un viens otru ieraudzītu, bet arī šī attieksme pret bērniem - tai ir jābūt cilvēcīgai un saudzējošai, nešķirojot bērnus pēc kaut kādām pazīmēm. Un, protams, arī neuzspiest bērniem vakcinēšanos.

Gaidīsim, ko Muižnieces kundze teiks. Tiešām... vai viņa ir ieliktene, vai viņa ir cilvēks, kas varētu kaut ko atrisināt.

Paldies. Es aicināšu šobrīd kolēģus balsot "pret", jo Muižnieces kundze pagaidām nav izrādījusi nekādas pazīmes tam, ka viņa varētu šo problēmu atrisināt. Viņa ir vienkārši sistēmas cilvēks. Ja viņa pierādīs, ka viņa ir cilvēks, kurš var dzirdēt pārējos cilvēkus, kas ir... nu, atrodas aiz ministrijas sienām, kas var dzirdēt vecākus, tad varbūt viņas uzticības kredīts augs, bet šobrīd man nav skaidra situācija ar to, kāpēc ir jāmaina ministri.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Vēl vakardien ar kolēģiem... un Zaļo un Zemnieku savienībā pārrunājām Anitas Muižnieces iespējamo kandidatūru... par izglītības un zinātnes ministri. Daļa no kolēģiem teica: nu, diez vai sliktāk varētu būt, ja mēs raugāmies, kā izglītības un zinātnes jomu Jaunā konservatīvā partija ir pārvaldījusi līdz šim.

Noklausoties Muižnieces kundzes runu, es tiešām saklausīju tajā labu pirmsskolas pedagoga izlaiduma uzstāšanos par bērnu, par prioritātēm un tamlīdzīgi, bet tas, kas man radīja bažas Muižnieces kundzes teiktajā, - ka iesāktās pārmaiņas turpināsim un novedīsim līdz galam. Vai tiks turpināta pirmsskolas pedagogu nevienlīdzība, salīdzinot ar pārējiem pedagogiem? Vai tiks tāpat haotiski turpināts algu un slodžu modelis? Kā precīzi... bērni ar 1. septembri varēs iet skolā? Un citi jautājumi. Tāpat - vai sadarbība ar Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrību notiks tikpat arogantā formā, kā tā ir notikusi Izglītības un zinātnes ministrijai līdz šim? Un daudz, daudz dažādu jautājumu, tai skaitā par izglītību un zinātni, galvenais, zinātni ārpus Rīgas.

Tāpēc, kolēģi, es šobrīd nevaru atbalstīt Muižnieces kundzes kandidatūru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Vārds Ministru... Premjeram. Lūdzu, Kariņa kungs!

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, kolēģi! Aicinu atbalstīt šo ministra amata kandidātu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei"! Lūdzu, balsosim! Par - 54, pret - 34, atturas - 1. Lēmums pieņemts.

Darba kārtībā - lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim"**.

Vārds Ministru prezidentam Kariņa kungam. Lūdzu!

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, cienījamā sēdes vadītājas kundze! Cienījamās deputātes! Godājamie deputāti! Kolēģi! Ministri! Ceturtais ministrs, ko es piedāvāju Saeimai apspriešanai un atbalstam, ir jaunais labklājības ministrs.

Par labklājības jomu es trīs lietas gribētu uzsvērt, kas, manuprāt, ir svarīgi.

Pirmais ir ieskats un pārskats, kāda ir mūsu pabalstu sistēma kā tāda valstī. Mēs esam redzējuši arī īpašajā kovida laikā, ka pabalsti vispār var būt ļoti svarīgi atsevišķās reizēs, īpaši krīzēs, bet mums ir arī visdažādāko veidu ikdienas pabalsti. Un viens izaicinājums, kas tieši parādījās pandēmijas laikā, ir tas, ka pārsvarā mūsu valstī pabalsti ir piešķirti zināmām cilvēku kategorijām, bet mēs kā valsts pamatā nešķirojam vajadzības. Tātad tur bērnu vecākiem būtu zināmi pabalsti, bet mēs nešķirojam tos, kuriem būtu lielāki ienākumi, no tiem, kuriem būtu mazāki ienākumi, faktiski šādā veidā netieši, bet tomēr palielinot nevienlīdzību valstī.

Manuprāt, būtu nopietni jāskatās uz pabalstu sistēmu kopumā un jāmeklē veidi, kā mēs varētu padarīt mūsu pabalstus efektīvākus, mērķtiecīgākus un vairāk virzīt pabalstus tiem iedzīvotājiem, kuriem tie ir nepieciešami. Iespējams, ar to pašu naudas daudzumu mēs varētu labāk atbalstīt tos, kuriem tie pabalsti ir tiešām nepieciešami. Šobrīd, maksājot pabalstus plakani, mēs netieši un nepareizi, manuprāt... palielinām nevienlīdzību valstī. Un šis ir jautājums, pie kā mums ir jāstrādā kopā, uzlabojot šo sistēmu.

Otrs jautājums saistās ar to, ko es jau esmu runājis par mūsu ekonomikas izaugsmi. Arī pandēmija mums ir parādījusi to, ka reizēm cilvēki strādā nozarē, kurai vai nu īslaicīgi, vai ilgākā termiņā ir izaicinājumi: vienkārši darba iespējas sāk samazināties, un mums ir ļoti svarīga - tas arī Labklājības ministrijas atbildībā ir - darbinieku pārkvalificēšanās, visi kursi un visa šī sistēma. Es domāju, ka mums jāliek aizvien lielāks uzsvars... palīdzēt savienot pieprasījumu darba tirgū ar kvalifikācijām, kas cilvēkiem ir, jo mums ļoti bieži ir grūtības, ka uzņēmumi meklē darbiniekus... mums būtu arī cilvēki, kuri meklē darbu, bet tā grūtība ir, ka viņu prasmes neatbilst pieprasījumam tirgū, un tā atslēga ir šī Labklājības ministrijas joma - pārkvalificēšanās. Tur mēs jau esam šajā pandēmijas laikā ieguldījuši papildu līdzekļus, daudzi strādājošie ir izmantojuši izdevību arī pārkvalificēties, un tas ir arī palīdzējis noturēt un pat pazemināt tagad mūsu bezdarba rādītājus, bet šeit arī vēl ir krietni daudz darāmā. Es uzskatu, ka šī būtu arī viena ļoti svarīga joma, kam pievērst pastiprinātu uzmanību.

Trešais, bet ne mazāk svarīgais. Mēs esam redzējuši, ka... šajā Covid-19 pandēmijas laikā izrādījās, ka tā kārtība ar sociālās aprūpes centriem mums ir bijusi krietni zem tā, kas valstij būtu nepieciešams, kas pienāktos mūsu iedzīvotājiem. Mums ir valsts sociālie aprūpes centri, mums ir pašvaldību sociālie aprūpes centri, mums ir privātie sociālie aprūpes centri, bet mēs redzam, ka diemžēl - un to arī mūsu Valsts kontroles ziņojums skaidri norāda - tur ir nepilnības pārraudzībā un kārtībā, un šī arī ir sfēra, kur ļoti svarīgi tagad ķerties klāt. Es domāju - jaunam ministram ar jūsu atbalstu šis būtu ļoti svarīgs lauks, kur piešķirt... kur pievērsties.

Kandidāts ir jums visiem zināms. Šobrīd - Saeimas deputāts Gatis Eglītis. Viņam ir pieredze, strādājot Eiropas Komisijā, viņam ir pieredze, strādājot ekonomikas ministra birojā, viņam, protams, ir arī pieredze, strādājot Saeimā, un es uzskatu... Aicinu jūs atbalstīt viņa kandidatūru šim amatam.

Pie viena es gribētu izmantot izdevību un izteikt publisku paldies līdzšinējai ministrei par darbu.

Aicinu jūs, kolēģi, ar balsojumu atbalstīt Eglīša kungu par nākamo mūsu valdības... mūsu valsts labklājības ministru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies Ministru prezidentam.

Eglīša kungs, vai jums ar 10 minūtēm pietiktu, lūdzu?

G. Eglītis (JK).

Jā.

Vārds deputātam Gatim Eglītim. Lūdzu!

G. Eglītis. Cienījamā sēdes vadītāja! Godātais Ministru prezidenta kungs! Cienījamās deputātes! Godātie deputāti! Vispirms es gribētu pateikt paldies premjera kungam un Jaunajai konservatīvajai partijai par iespēju, kas man tiek dota, - par šo nomināciju. Es gribu teikt, ka man ir liels gods būt daļai, cerams, no šīs restartētās valdības. Ir liels gods strādāt valsts labā.

Es gribētu pavisam īsi iezīmēt galvenās, bet noteikti ne vienīgās prioritātes, ko es redzu savā darbībā un kas būs jārisina. Tātad jautājumi ciešā, ciešā sadarbībā ar nozari, ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem.

Pirmais, kā jau premjerministra kungs minēja, ir situācija sociālās aprūpes centros tieši attiecībā uz kovida izplatību. Un viens no maniem pirmajiem uzdevumiem būs uzdot ministrijai sagatavot dažu nedēļu laikā konkrētu plānu, kā būt gataviem rudens mēnešiem, kad, visticamāk, varētu būt atkal kovida izplatīšanās saasinājums, lai mēs būtu tiešām gatavi, lai mēs varētu pasargāt sociālo aprūpes centru iemītnieku un darbinieku veselību un arī, protams, dzīvību.

Otrais punkts. Es gribētu uzsvērt - es turpināšu rūpēties par pensionāru ienākumu pieaugumu, tas pats 500 eiro neapliekamais minimums. Es uzskatu, ka tas būtu tikai godīgi, ja pensijas minimālās algas apjomā netiktu apliktas ar nodokļiem, tāpat arī minimālās pensijas tālāka celšana, kas tika sākta pēc Satversmes tiesas lēmuma. Plus, protams, ikgadējā indeksācija.

Trešais punkts. Ģimenes valsts pabalsts - ļoti svarīga reforma, kas ir, jāsaka, pēdējo 15-20 gadu laikā tik fundamentāli un tik resursietilpīgi mainīta, teiksim, ģimenes valsts atbalsta formula. Es ceru, ka tas būs tiešām impulss arī demogrāfijas situācijas uzlabošanai. Nu, skaidrs, ka mums tā situācija nav spīdoša.

Ceturtais punkts. Es gribētu uzsvērt bērnu tiesību aizsardzību. Kopā ar Tieslietu ministriju būs cieša sadarbība, strauji uzlabojot, protams, finanšu situāciju arī sociālajiem darbiniekiem, līdz ar to - arī motivāciju.

Piektais. Nodarbinātības valsts aģentūras darbs. Es redzu, ka tur ir iespējami uzlabojumi, attiecīgi risinot tos jautājumus, kurus pieminēja premjera kungs, - par to, ka bieži vien šīs apmācības, nu, īsti neatbilda darba tirgus vajadzību jautājumiem. Mums ir skaidrs, ka katrs eiro, ko mēs ieguldām, un pārsvarā tā ir Eiropas nauda, kas ir jāgūst... vislielākā efektivitāte un atdeve.

Ļoti svarīgi, ja saņemšu jūsu atbalstu, - man būs vieta arī pie valdības ministru galda, kur es varēšu dot savu pienesumu, zināšanas jautājumos, kas skar ekonomikas atbalstu, finanšu un budžeta stabilitāti, drošību, ārlietas un citas lietas.

Noslēgumā es gribētu pateikt paldies Saeimas kolēģiem, jo īpaši manas frakcijas deputātiem, kas ir visvislabākā komanda Saeimā - par to man nav šaubu. Plus, protams, Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas, Eiropas lietu komisijas deputātiem, NATO Parlamentārās asamblejas deputātiem un visiem pārējiem kolēģiem. Tā ka - paldies un aicinu atbalstīt.

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Man ir jautājums Valaiņa kungam. Vai, lūdzu, jums pietiktu ar septiņām minūtēm debatēs?

V. Valainis (ZZS).

Diemžēl... diemžēl izskatās, ka nepietiks.

Sēdes vadītāja. Labi, tādā gadījumā mēs debates turpināsim pēc pārtraukuma. Es piedāvātu pārtraukumu līdz pulksten 17.00, un mēs turpinātu debates.

Tātad vēl tikai deputātu klātbūtnes reģistrācija. Tā ir notikusi.

Pārtraukums līdz pulksten 17.00.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Turpinām debates pēc pārtraukuma, bet vispirms, lūdzu, atveriet sadaļu par procedūru.

Lūdzu pieteikties deputātu Ivaru Zariņu par procedūru.

Vārds deputātam Ivaram Zariņam.

I. Zariņš (SASKAŅA).

Kolēģi, man ir jautājums par procedūru. Es vēlējos saprast...

Sēdes vadītāja. Mēs jūs nedzirdam.

I. Zariņš. Nu, tiem, kas nedzird, - vēlreiz. Man jautājums ir par procedūru. Kā mēs šodien strādājam? Vai ir bijis kāds speciāls Prezidija lēmums, ka mums izmainījies darba grafiks? Jo parasti tas nospraustais darba grafiks, kāds ir bijis, - pusotru stundu strādājam, pusstunda ir pārtraukums. Tagad pārtraukumi tiek noteikti, vienkārši paskatoties pulkstenī.

Es vēlētos saņemt skaidrojumu par šo un arī vispār saprast, kā mēs tālāk organizējam savu darbu, jo ir jau vakars. Vai paredzēts, ka mēs pa nakti izskatīsim pārējos būtiskos likumdošanas

jautājumus - pēc tam, kad mēs būsim atrisinājuši to, kas bija vajadzīgs... lai atrisinātu koalīcijai vajadzīgo? Vai valsts jautājumi tiks risināti nakts tumsā, un Saeimai būs jāstrādā vienkārši kā balsošanas mašīnai?

Paldies.

Sēdes vadītāja. Kaimiņa kungs, jūs arī par procedūru?

A. Kaimiņš (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, kolēģi! Es arī par procedūru.

Nu, sēžu, klausos uzmanīgi katrā debatētājā. Un par tiem laikiem man ir jāpiekrīt Ivaram Zariņam, ka nevar īsti saprast to laika rāmi - kas un kā.

Līdz ar to es tad arī gribētu pateikt par iepriekšējo balsojumu, ka es pavisam vienkārši biju aizgājis uz labierīcībām un nepaspēju nobalsot par jauno izglītības ministri, par ko es ļoti atvainojos. Mans balsojums ir "par". Bet tas ir tieši tā iemesla dēļ, ka tu jau arī nevari... visu laiku sēdēt un nesaprast to rāmi, kad tad mēs beidzam... īsti. Jo tie runu plūdi ir katram pa 15 minūtēm, un es nesaprotu, kas tad arī šobrīd... Varbūt tiešām vajag skaidrību par to visu.

Līdz ar to šajā gadījumā man jāpiebiedrojas Ivaram Zariņam, jo es arī pie sava jaunākā ģimenes locekļa skrienu uz blakus istabu un viņš arī nevar saprast, kā mums ar tiem grafikiem te notiek.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Ņemu vērā jūsu aizrādījumus, bet Kārtības rullī nav noteikts darba grafiks un pārtraukumi. Mēs šodien strādājam ļoti intensīvi, šī ir mūsu darba dzīve, un mums priekšā ir vēl viena sēde šodien. Tieši tāpēc es pieņēmu lēmumu - saīsināt pārtraukumu.

Turpinām Saeimas sēdi ar darba kārtības jautājumu - lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim". Debates.

Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Ļoti cienītā sēdes vadītāja! Vismaz man Saeimas Prezidija atsūtītajā darba kārtībā ir vairāk nekā viena sēde šodien paredzēta, bet, nu, redzēs, kā mums ies. Debates, es domāju, vēl tikai turpināsies, jautājumi arī nav vienkārši.

Bet, jā, es no savas puses apsveicu Gati Eglīti ar kļūšanu... tuvošanos kļūšanai par Ministru kabineta locekli un labklājības ministru. Kā jau Eglīša kungs iezīmēja savā runā, ka viņam ir svarīgi arī citi jautājumi, es domāju, ka būs interesantas debates valdībā starp Reira kungu un Eglīša kungu, kuras, es domāju, mēs visi varēsim vērot. Vēl vairāk, mēs no savas puses ceram, ka šīs debates dos kaut kādu pozitīvu pienesumu Latvijas valstij un valdības darbam, un ticībai valdības darbam, jo šobrīd tas ir ārkārtīgi zems.

Bet, runājot par vērtībām, par ko es gribētu šodien pieskarties... Man tiešām... Šis ir tas brīdis, kad mēs varam runāt jau ne tikai par Jaunās konservatīvās partijas vēlmi turēties pie amatiem, bet mēs varam runāt arī par Jaunās VIENOTĪBAS vēlmi turēties pie amatiem. Un šeit vistiešākajā veidā es runāju par Jaunās VIENOTĪBAS vēlmi turēties pie amatiem. Man tiešām ir ļoti... es ar

tādu zināmu nepacietību, tāpat kā vairums Saeimas kolēģu, šodien gaidīju, ar kādiem vārdiem Ministru prezidents Krišjānis Kariņš aicinās atbalstīt Gati Eglīti par labklājības ministru, kas būs tās pozitīvās lietas, ko viņš norādīs. Mēs visi dzirdējām - Gatis Eglītis ir Saeimas deputāts, kas ir... jā, kas ir kritērijs, bet tai pašā laikā vismaz es nevaru aizmirst Gata Eglīša izteicienus dažas nedēļas atpakaļ par mūsu Ministru prezidentu, par mūsu Ministru prezidenta vēsturisko pieredzi uzņēmējdarbībā, par viņa ģimenes darījumiem. Manuprāt, tas bija diezgan asi, un šādi pateikti vārdi, es domāju, ir palikuši arī premjera atmiņā, ja līdz viņam tie bija nonākuši.

Katrā ziņā tas, es domāju, būs izaicinājums valdības kopdarbam - šīs savstarpējās attiecības... Mēs visi bijām liecinieki šīm patiesajām domām par mūsu valdības vadītāju un tam, ko šis jaunais komandas loceklis domā par Reira kungu. Tas būs liels izaicinājums, kā šie cilvēki atradīs kopīgu valodu pēc tik daudz kā pateiktā.

Bet, nu, es domāju, mēs esam redzējuši ļoti daudzas varenas pārvērtības, un šajā gadījumā es vēršos pie Eglīša kunga personīgi, un es Eglīša kungu aicinu domāt par minimālajām sociālajām iemaksām, kas stāsies spēkā no 1. jūlija.

Es vēlreiz un vēlreiz aicinu... Jūs pats piedalījāties vienās no debatēm, kur teicāt, ka varētu kaut kādā brīdī arī atbalstīt. Es ļoti gribu ticēt, ka tās nebija jūsu pozicionēšanās, lai šajās valdības pagraba sarunās, kur tika veidota valdība, vienalga, kur tas bija, - vai tā bija kafejnīca vai kāda Siguldas terase, vienalga kas. Vai tiešām... vai tā nebija tikai tāda populistiska izrādīšanās, lai uzsistu kaut kādā veidā cenu. Es ļoti ceru, ka tas tā nebija, un jūs tiešām domāsiet arī par šo jautājumu.

Ceru, ka šodien vai kādā no turpmākajām sēdēm darba kārtībā jau ir Zaļo un Zemnieku savienības iesniegtais jautājums par minimālajām sociālajām iemaksām... par šī jautājuma atlikšanu, bet es arī ceru, ka jūs šo jautājumu kā valdības loceklis neaizmirsīsiet un tomēr darīsiet kaut ko, lai tas nestātos spēkā.

Bet šeit ir arī kārtējais piemērs šai lielajai steigai un patiesajai būtībai, ka šī valdība veidota tikai pēc principa - kuram tiks kurš amats - un par darāmajiem darbiem diemžēl nav nekas domāts. Ja šis tiešām parodijas dokuments, kuru valdība sauc par darāmajiem darbiem... Kad mēs runājām par izglītības jomu, es tam pieskāros.

Diemžēl tagad mēs balsosim par labklājības ministru.

Ja mēs paskatāmies uz šo dokumentu, ko valdība taisās īstenot, - kas tad būs tie darbi, ko darīs līdz vēlēšanām? Eglīša kunga nosauktā indeksācija, minimālās pensijas, neapliekamais minimums - 500. Kā jums šķiet, vai tajā ir kaut ar mazāko teikumu, kaut ar vienu frāzi kaut vai mazliet pieminēts ideoloģiskais virziens šajā politiskajā virsdokumentā, ko parakstīja četru politisko partiju pārstāvji par darāmajiem darbiem? Vai tur ir kaut viens aicinājums virzīties "3 × 500" solījumu izpildē, minimālās pensijas izpildē?

Kolēģi! Es lasu šo dokumentu vairākkārt, un tur nav neviena vārda - neviena vārda! - vispār par jomu kā tādu. Labklājības joma tur vispār nav pieminēta. Tajā dokumentā nav šīs jomas. Un tas man liek domāt par tām politiskajām prioritātēm. Tiešām redzu, ka te ir bijusi milzīga steiga. Es domāju, kāds pēdējā brīdī atcerējās: pagaidiet, kolēģi, mums te kaut kas ir jāparaksta. Un tapa šis vienlapis. Un tas vienlapis ir vienkārši traģisks, ja mēs skatāmies no sociālās jomas.

Tas, ko teica Eglīša kungs. Eglīša kungs, mēs ne tikai jūs atbalstīsim, mēs arī pamudināsim un sniegsim savu redzējumu, savus priekšlikumus, un ļoti ceram, ka jūs ar savām finanšu zināšanām... radot šo "3 × 500" piedāvājumu, kas neizturēja jūsu kolēģu kritisko aci, veidojot

valdību. Varbūt tagad, kad jūs būsiet valdībā... jo kā ministrs... jums būs visi instrumenti, jūs varēsiet izdarīt to, ko neizdarīja jūsu kolēģi - Bordāna kungs ar Linkaita kungu -, darbojoties valdībā... ko viņi nespēja. Varbūt jums tomēr izdosies. Nu, visa sociālā sfēra būs jūsu rokās. Minimālā pensija ir 200 eiro. Esmu gatavs par to balsot, Eglīša kungs! Viss ir jūsu rokās.

Es jūs atbalstīšu, kā vien varēšu. Un, ja jums šie solījumi būs aizmirsušies, es no savas puses jums tos atgādināšu, cik vien bieži vajadzēs, tāpat kā atgādināšu par minimālajām sociālajām iemaksām. Šie jautājumi darba kārtību... aktualitāti nezaudēs. Tas ir mūsu kā opozīcijas pienākums to darīt.

Bet tomēr es vērsīšos vēlreiz pie JAUNĀS VIENOTĪBAS. Šodien tiešām, es domāju, balsojumos parādās tas, cik ļoti JAUNĀ VIENOTĪBA tieši... Ne jau Jaunā konservatīvā partija, bet ļoti bieži tieši Jaunā VIENOTĪBA ir gatava uz jebkādu soli, lai tikai nonāktu... lai valdības grožus saglabātu. Un te nav nekāda sakara ar valdības kaut kādu attīstību, stabilitāti, profesionāļiem, tikai viena vēlme - noturēties pie amatiem.

Šajā gadījumā es vērsīšos pie Ašeradena kunga, jo nav noslēpums, mēs visi esam strādājuši kopā, tai skaitā ar Eglīša kungu... Bija iemesls, kāpēc es no šīs komandas aizgāju, bet bija iemesli arī, kāpēc Ašeradena kunga ceļi šķīrās ar Eglīša kungu. Un par tiem Ašeradena kungs ir izteicies. Tā ka es tiešām domāju, ceru, ka jūs šīs lietas neesat aizmirsuši un sekosiet līdzi tam, lai tiešām valdība strādātu pēc labākajiem nodomiem, lai valdība strādātu caurskatāmi, lai mēs visi būtu pārliecināti par to, ka valdība virzās kaut mazliet tiesiskā... tiesiskā virzienā, tiesiskā ceļā.

Kolēģi! Tas no manas puses viss.

Aicinu tiešām Eglīša kungu, uzņemoties šo amatu, cīnīties par kārtējo piecsimtnieku, lai, kā jūs minējāt, cīnītos arī par divsimtnieku.

Ministru prezidentam - protams, jūs runājāt par to nevienlīdzību un nevienlīdzības mazināšanu - es gribu atgādināt par pagājušā gada budžetā pieņemtajiem lēmumiem par mikrouzņēmumu nodokļa principā likvidāciju, par minimālajām sociālajām iemaksām, kas krīzes laikā šobrīd tiek noteiktas iedzīvotājiem. Tas viennozīmīgi mazinās nevienlīdzību, protams, viennozīmīgi, ja jūs tā domājat. Es tā nedomāju, es domāju, ka tas tikai palielinās to.

Par valsts budžeta līdzekļu izšķērdēšanu, ko jūs te minējāt... par šiem pabalstiem, ka šie pabalsti pienākas cilvēkiem, kuriem varbūt tos nevajadzētu saņemt. Šobrīd ir virkne senioru, cienījamu senioru. Un man bija tāda iespēja pārrunāt to ar vienu senioru, kuram ir vairāk nekā trīs tūkstošu eiro pensija. Viņš man uzdeva jautājumu - kāpēc viņam ieskaitīja šos 200 eiro? Vai tiešām valstij nav, kur naudu likt? Un tie ir lēmumi, ko pieņēma jūsu valdība, - 200 eiro katram senioram. Tas ir tiešām svarīgi un bija vajadzīgi, bet vai tiešām nevarēja pastrādāt tā, lai tie 200 eiro ir mērķtiecīgi, un varbūt iedot kādu eiro vairāk kādam, kam tiešām vajag, nevis visiem pēc kārtas, pēc šī viena kritērija. Vai tiešām nevarēja padomāt par šādām lietām?

Un tas... Kolēģi, es domāju, ir vesela virkne jomu, kur valdībai ir jādomā par tiešām lielāku ieguldīto darbu, veidojot nākamā gada budžetu. Mums ir vesela virkne jomu, kur nauda tiek izšķērdēta, bet visi izliekas to neredzam. Tā vietā mēs radām jaunus un jaunus slogus, principā palielinot nevienlīdzību. Palielinot nevienlīdzību, atņemot pašvaldībām 100 miljonus šogad, vēl 100 miljonus nākamgad ir ieplānots atņemt - kopumā 250 miljoni, no kā cietīs vistiešākajā veidā tieši reģioni. Reģioni cietīs visvairāk.

Sadalot šo atjaunošanas fonda naudu, tiek pieņemts, ka slimo tikai Rīgā, kaut gan arī visi statistikas dati rāda, ka slimo vienādi gan Rīgā, gan reģionos, tikai naudu sadala... 85 procenti

Rīgā, pārējo naudiņu iedod reģioniem - nu, tieciet... nu, sadaliet visi kopā, kā nu ir. Tā, it kā viņi vispār neiesaistītos veselības aprūpes sistēmā. Tā ir tā nevienlīdzības mazināšana, par kuru jūs runājat.

Jūsu valdības pieņemtie lēmumi palielina nevienlīdzību gan starp iedzīvotājiem, gan arī teritoriāli. Transporta infrastruktūras naudas ieguldījumi, Rīgai atdotais parāds... Kāds parāds? Kas Rīgai bija kaut ko parādā? Reģionos šī nauda tiešām ir vajadzīga. Tai pašā laikā mums būs... vilciena ceļu uz Bolderāju taisīs vai kam tur to naudu ieguldīs.

Kolēģi, manuprāt, pieņemtie lēmumi tieši no šīs nevienlīdzības mazināšanas... ir pieņemti pilnīgi pretējā virzienā. Vesela virkne lēmumu, kas, tieši otrādāk, šo plaisu palielina. Galvenais, to palielina teritoriālajā skatījumā. Attīstības scenāriji... Teritoriāli, es domāju, šobrīd mūsu galvaspilsēta turpina atrauties no pārējā reģiona, jo gluži vienkārši šībrīža politika ir vērsta uz to, lai naudu ieguldītu valsts pārvaldē. Atjaunošanas fonds. Vienpadsmit procenti pašvaldībām no šīs naudas tiek, viss pārējais - valsts pārvaldei.

Attiecībā uz to, ka teritoriāli nauda izvietojas Pierīgas reģionā, neskatoties uz to, vai šī nauda... kur šī nauda ir vairāk nepieciešama. Ieguldot... bija pat vēlmes ieguldīt naudu, kur tirgus pats spēj īstenot jautājumus, kas ir jādara.

Tā ka, kolēģi, aicinu padomāt par šīm lietām, pirms pieņemat lēmumus. Eglīša kungam - tiešām īstenot savus priekšvēlēšanu solījumus, nonākot valdībā.

Bet, ņemot vērā to, ka šī valdība tiek likta, tikai dalot amatus, bet nerunājot par darbiem, ko spilgti apliecina tas, ka šajā vienlapī, ko jaunās valdības veidotāji visi kopā parakstīja, no sociālās jomas nav ielikts neviens vārds... Kolēģi, vai tiešām sociālā joma jums nebūs prioritāte nākamajā gadā?

Paldies.

Aicinu balsot "pret".

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ralfam Nemiro. Lūdzu!

R. Nemiro (KPV LV).

Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Šobrīd varam atskatīties uz tiem darbiem, ko ir izdarījusi labklājības ministre Ramona Petraviča.

Labklājības nozare tiešām nav viegla nozare, mēs jau te debatēs dzirdējām, faktiski naudas vienmēr trūkst. Šobrīd jāsaka, ka arī pensijas atsevišķos gadījumos cilvēkiem ir zem katras kritikas, principā mazākas nekā valstī noteiktais iztikas minimums. Līdz ar to šim jautājumam, protams, būs īpaši jāpievēršas. Tieši Ramona Petraviča bija tā, kas cīnījās un saņēma arī atbalstu no finanšu ministra, šajā gadījumā pateicoties savai uzstājībai, lai saņemtu papildinājumu sociālajam budžetam un izmaksātu pensionāriem lielākas pensijas. To katrs pensionārs, kas saņēma šos papildu līdzekļus, noteikti ir novērtējis un atcerēsies.

Ramona Petraviča arī bija tā, kas ļoti stingri nostājās par 200 eiro izmaksu pensionāriem, kas kovida laikā bija ļoti liels atspaids, ņemot vērā to, ka šī krīze faktiski ir saistīta ar infekcijas izplatību un līdz ar to prasa papildu izdevumus medikamentiem. Ramona Petraviča ir ļoti drosmīga sieviete, jo viņa bija tā, kas runāja par neprecizitātēm, iespējams, viltotiem kovida testa rezultātiem sociālās aprūpes centros. Par to runāja arī Ministru kabinetā. Šis jautājums kā reiz

sociālajos tīklos ir arī ieguvis rezonansi un liek uzdot jautājumus. Bet tas bija taisnīgi, un līdz ar to tas bija pietiekami drosmīgs solis no viņas puses.

Tāpat Ramona ir strādājusi pie senioru tādām kā... visiem labklājības standartiem atbilstošiem namiem, kas varētu būt alternatīva šobrīd esošajiem pansionātiem, kuros atrodas 200-300 cilvēki ar ļoti augstu iespējamību papildus inficēties. Arī šis darbs bija uzsākts, un jaunajam labklājības ministram, ja tāds tiks apstiprināts, noteikti būs ļoti lieli izaicinājumi, lai šo jautājumu turpinātu sakārtot.

Atjaunošanas fonda līdzekļi kā reiz ir paredzēti labklājībai, un no daudzajām programmām, kuras Eiropas Komisija nav atbalstījusi un svītrojusi un kuras nodotas pārstrādāšanai kā brāķis, tomēr šī programma labklājības sadaļā ir atbalstīta, un es esmu gandarīts par šo darbu.

Ramona Petraviča nozari ir ļoti atbalstījusi, bijusi ļoti cilvēcīga un vienmēr atsaukusies uz aicinājumiem palīdzēt, vismaz izprast problēmu un runāt Ministru kabinetā, lai iegūtu papildu līdzekļus.

Ja runājam par labklājības ministra amata kandidātu, Eglīša kungs ir klauvējis pie dažādiem kabinetiem, mēģinot jau ielīst dažādos krēslos - gan finanšu ministra krēslā, gan finanšu ministra parlamentārā sekretāra krēslā, gan ekonomikas ministra krēslā. Šobrīd acīmredzot ir izdevies nonākt līdz Saeimas balsojumam, lai tomēr iekļūtu labklājības ministra krēslā.

Daudzi Saeimas kolēģi, šodien sazinoties, arī ir izteikušies, ka faktiski šis ir unikāls speciālists, kas varētu varbūt arī teļa... dzemdības pieņemt, lauksaimniecības problēmas atrisināt, varbūt ar papīra saspraudi arī durvis atvērt un citas noderīgas lietas izdarīt. Bet tā ir tāda ironija, kas šobrīd būtu skatāma kontekstā ar paša kandidāta uzrunu.

Kandidāts izteicās, ka viņš ir labs speciālists ekonomikā un finansēs, finanšu izlūkošanā, vēl dažādās citās nozarēs, līdz ar to, protams, būs liels pienesums Ministru kabinetam. Es domāju, ka tā kritika, kas tika veltīta citiem sadarbības partneriem un kolēģiem, šobrīd varbūt varētu arī spēlēt kā papildu instruments, lai kā reiz šīs problēmas, kas ir labklājības jomā attiecībā uz finansējuma trūkumu, varētu arī risināt. Nav jau nekāds noslēpums, ka partijas programmā, teiksim, tas skaļais "3 × 500" vai citi sociālie pabalsti un citi maksājumi prasīs ļoti lielus finanšu līdzekļus nākošā gada budžetā.

Protams, no tādu vecāku politisko spēku, pieredzējušāku politisko spēku puses, brīnišķīga iespēja dot jaunajam censonim iespēju izpausties un arī atbildēt par tiem darbiem, kas ir izdarīti vai kas nebūs izdarīti, tādējādi norādot uz šīs programmas īstenošanas iespējamību jeb tieši pretēji - neiespējamību. Neiespējamību tieši tamdēļ, ka valsts budžets mums ir skaidri zināms... apmēram. Gadu no gada tas var nedaudz mainīties, bet ne būtiski. Šajā gadījumā, protams, tas nav no gumijas. Jebkura šāda iniciatīva nāks ar ļoti, ļoti... fiskālu ietekmi. To mēs varēsim redzēt, vai šāds pieprasījums 13. Saeimas pēdējā budžetā tiks iesniegts, tiks atbalstīts.

Jāsaka godīgi, ka arī Valsts prezidenta norādītā iespējamā konstitucionālā krīze... par ko prezidents nedaudz ierunājās... visticamākais, var būt saistīta tieši ar to, ka šāds budžets var arī netikt pieņemts, - no tā viedokļa, ka ambīcijas būs lielākas nekā saprašana par to, cik līdzekļu ir pieejams un kas tiks sabalsots.

Jāatzīst, ka, skatoties uz emocionālajiem balsojumiem, kurus, manuprāt, pēdējā laikā politikā mēs diemžēl pieļaujam ļoti bieži (jāatceras arī Varakļānu gadījums, kur mēs faktiski aizgājām jau pretēji Satversmes tiesas lēmumam), mēs varam nonākt līdzīgās situācijās ļoti bieži, ja šādi priekšlikumi budžetā no labklājības ministra tiktu iesniegti.

Taču man jāsaka, ka šāda centība un tie uzstādījumi, kas šobrīd tā kā ir izskanējuši, liek domāt arī par pozitīvu noskaņu, jo ministra amata kandidāts publiski ir runājis arī par kovidnoturīgu, senioriem atbilstošu un mājas videi piemērotu mājokļu būvniecību, kas būtu laba iespēja senioriem pavadīt laiku ļoti drošos apstākļos.

Tā ka šis jautājums labklājības ministram tiešām būtu risināms; manuprāt, pat ļoti pareizi, ka šādā virzienā ministrs skatās. Un, ja viņš vēl ir speciālists ekonomikā, finansēs, ārlietās, lauksaimniecībā, zemkopībā... nu, faktiski visās Ministru kabineta sfērās, tas būtu arī pienesums un palīdzība Ministru prezidentam.

Taču, ja šobrīd es paskatos uz to bildi nedaudz plašāk, tad tik pieredzējušam politiķim kā Ministru prezidentam viennozīmīgi bija skaidrs (es vismaz tā uzskatu), ka valdībā piektais spēlētājs - piektais politiskais spēks - kā reiz bija nevis traucēklis, bet balanss. Šajā gadījumā šāda balansa vairs nav un starp četrām partijām no visām partijām... tātad no viņu viedokļa būs atkarīgs, vai šī valdība spēs vai nespēs strādāt. Ja emocijas sitīs augstu vilni, tad mēs varam prognozēt, ka dzirksteles lēks un ir pilnīgi potenciāla iespēja, ka vienā brīdī kādas ambīcijas būs pāri tām reālajām iespējām, kuras valsts budžets spēj realizēt. Un, ja vēl finanšu ministrs tiks žņaugts (tādā pārnestā nozīmē, protams) un premjeram nebūs iespējas nevienā brīdī, nesaglabājot savu valdību, atteikties no kādām ambīcijām, tad mēs varam nonākt arī pie scenārijiem, kurus, es domāju, polittehnologi jau ir izskatījuši.

Katrā ziņā atzinīgus vārdus esmu teicis par iepriekšējo labklājības ministri, un šajā gadījumā latiņa ir uzstādīta pietiekami augstu. Ambīcijas jaunajam ministra amata kandidātam ir pietiekami lielas, domāju, ir jādod arī iespēja izpausties, strādāt. Visus tos darbus mēs varēsim novērtēt jau tuvākajā laikā, īpaši mēs to sāksim konstatēt, kad tuvosies valsts budžets, kas šā valsts budžeta ailītēs tiks ierakstīts, kādas vienošanās koalīcijā būs iespējams panākt, kādas vienošanās mēģinās iestumt šeit, Saeimā, caur priekšlikumiem budžeta izskatīšanas laikā. To mēs prognozēt šobrīd nevaram, bet varam prognozēt, ka cīņas būs ļoti asas, karstas, nežēlīgas, iespējams, arī kādā brīdī neracionālas, neadekvātas un līdz ar to arī no tā izrietošās sekas...

Jāpieskaras vēl atsevišķam aspektam, kas ir saistīts ar labklājību, - ar pabalstu izmaksu, tajā skaitā arī darba zaudējuma dēļ, citu aspektu dēļ. Protams, Izglītības un zinātnes ministrijas, Labklājības ministrijas un Ekonomikas ministrijas kopdarbs šajā gadījumā būs ļoti būtisks. Es jau iepriekš pieminēju Nodarbinātības padomi, kurai ir ārkārtīgi liela loma, ja skatās uz nākotni, jo tās problēmas, kuras neatrisina Ekonomikas ministrija, automātiski nonāk Labklājības ministrijā... kuras savukārt neatrisina Ekonomikas ministrija, tās pirms tam ir radušās Izglītības un zinātnes ministrijā. Šeit sadarbība noteikti būs ārkārtīgi svarīga.

Ja mēs skatāmies uz valsts attīstību, tad šobrīd... es arī necenšos būt politiski ietekmēts... bet es vēlētos, lai attīstību valstī mēs tiešām redzētu daudz straujāku... nekā to redzam, salīdzinot ar mūsu kaimiņvalstīm.

2004. gadā, kad mēs iestājāmies Eiropas Savienībā, jāsaka, ka tad gan Igaunija nedaudz bija paskrējusi mums uz priekšu... vēlāk ar eiro ieviešanu, bet ar Lietuvu mēs tomēr bijām diezgan tuvu sāncensībā, pozitīvā sāncensībā, protams... un veselīgā sāncensībā attiecībā uz ekonomisko izaugsmi. Taču šobrīd, ja skatāmies uz skaitļiem, tad mēs esam nonākuši diezgan dramatiskā kritumā, un tas ir visas valdības tāds... nu, faktiski iemesls.

Neapšaubāmi viena gada laikā vai kur nu vēl mēnešu laikā nav iespējams atrisināt visas problēmas, kuras ir sen jau... ieilgušas. Tas attiecas ne tikai uz labklājību, arī iekšlietās bija ļoti lielas problēmas, kuras nebija risinātas, bet šobrīd jauni politiskie... jaunie politiķi tomēr ir

strādājuši pietiekoši intensīvā darba režīmā, līdz ar to šis kuģis palēnām sāk pagriezties uz tādu, nu, labāku nākotni.

Tāpēc, protams, labklājības ministra amats ir ļoti būtisks amats. Tās latiņas, kuras, kā es teicu, ir jau diezgan augstu paceltas, ir jānotur. Domāju, ambīcijas vajadzētu pat palielināt un vienā brīdī nonākt līdz šiem kopējiem risinājumiem.

Budžetu, protams, sagaidu ar lielu entuziasmu. Daudzi noteikti vēlēsies iesniegt priekšlikumus, atbalstīt tos. Nu priekšlikumi būs, protams... tagad jau jāliek tādi, kas ir saistīti ar priekšvēlēšanu tādiem kā... priekšvēlēšanu apņemšanos - ko tad mēs mūsu Latvijas valsts pilsoņiem esam vēlējušies sniegt kā jaunas politikas veidotāji. Un šis 2022. gada budžets tad nu ir pēdējā iespēja, lai visas šīs apņemšanās realizētu.

Tāpēc es novēlu veiksmi. Redzēsim, kā ies. Saeimas un Ministru kabineta sadarbība dažādās platformās noteikti ir ļoti aktuāla, lai nerastos konstitucionāla krīze, par kuru runāja Valsts prezidents. Lūdzu ņemt to vērā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Evijai Papulei. Lūdzu!

E. Papule (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Sēdes vadītājas kundze! Premjerministra kungs! Tik īsā laikā diez vai ir iespējams nepaciešamu labklājības nesistēmu pārveidot par atbilstošu un gādīgu labklājības sistēmu. Nu saprotams, ka ne. Bet, klausoties pretendenta runu un atgādinot, ka mērķis (un tas tika atkārtots) ir kovidseku risināšana, pat iziešana no kovidsituācijas, gribu atgādināt dažas lietas, kas, tā kā Eglīša kungs minēja, arī, iespējams, ir viņa darba plānā, bet netika minētas... tādēļ atļaušos to darīt.

Pirmkārt, ja mēs runājam par cilvēku labsajūtu savā valstī, tai skaitā kovidseku novēršanas situācijā vai iziešanas... no kovida, tad es aicinu neaizmirst arī skolotāju labjūtību, jo arī skolotājiem ir nepieciešams atbalsts ģimenēm un bērniem. Pirmkārt. Un, otrkārt, arī skolotājiem ir nepieciešams atbalsts... nu ne tikai supervīziju (briesmīgs vārds, jāsaka godīgi) vasarā, bet cilvēciskā ziņā un, neslēpšu, arī finanšu ziņā. Valdība nebija ļoti devīga skolotājiem, uzskaitīja katru santīmu, bet nepainteresējās, cik reāli skolotāji saņēma šo papildu atbalstu. Domāju, ka labklājības ministram būtu jārūpējas arī par šo daļu, jo jums būs sadarbības partnere.

Otra lieta. Nu es nezinu, vai un cik daudz "piecsimtnieku" jums izdosies un kā tas tiks atļauts no tās partijas, kurai pieder premjers un arī finanšu dalītājs. Par "piecsimtniekiem" neizteikšos, bet tomēr - varbūt jūs varat paskatīties uz invaliditātes pensijām, kuras jūs neminējāt, un tomēr - varbūt pamēģiniet iztikt ar tādu pensiju un ierobežotām darba iespējām, tai skaitā, protams, veselības dēļ... pamēģiniet izdzīvot, un tad jums būs skaidrs, kas jādara ar invaliditātes pensijām, arī tādēļ, ka tur finanšu ietekme, iespējams, būtu krietni mazāka nekā "piecsimtnieku" ieviešanā, kas arī būtu, protams, atbalstāmi. Bet šajā brīdī... Nu, nedaudz vairāk kā gada laikā, ko es ceru jums izdosies sēdēt pie valdības galda, jums būs vajadzīgi arī reāli sasniegumi un to jūs varētu panākt debatēs ar tiem, kas dala naudu. Ceru, jums būs spēks arī tajā ziņā.

Trešais. Jūs pieminējāt Nodarbinātības valsts aģentūru - pārskatīšot mācības, bet, ja godīgi, pārskatīt vajadzētu nevis mācības, bet gan pašu sistēmu, kā nonāk bezdarbniekos, kādā veidā cilvēki aizpilda daudzas nepieciešamās formalitātes. Tātad paskatīties un mainīt pašu sistēmu - to gan var gada laikā izdarīt, ja ir vēlme. Kaut gan jāsaka, ka vislabāk to var izdarīt tie cilvēki, nonākot šajā statusā. Es jums to nenovēlu, tomēr sistēmu var pārbaudīt, arī paesot tajā.

Protams, paldies jums par solījumu senioriem, tomēr gribēju dzirdēt arī mazlietiņ par bērniem - ne tikai pabalstu formātā, bet arī par bērniem un atbalstu ģimenēm, kurās ir bērni ar speciālām un īpašām vajadzībām. Arī tur var izdarīt ātrāk... reāli, finanšu ziņā paceļamāku rezultātu. Aicinu to pārskatīt un izvirzīt par prioritāti, jo bērnu politiku jūs maz pieminējāt savā runā. Iespējams, ka tas ir jūsu plānā, bet atkal - daļa, nu, tādu paceļamu un izdarāmu darbu varbūt būs jūsu rīcībā.

Protams, jums laiks nav pārāk ilgs, un tādēļ arī atļaujos ieteikt dažas domas, kas noderētu kā atbalsts, tai skaitā izglītības sistēmā, bet ceru, ka sēdēšana pie valdības galda tiks izmantota labāk, un labi, ja būs reāli rezultāti. Bet laiks to rādīs.

Atkārtoti vēlu veiksmi un aicinu atbalstīt izglītību, aicinu atbalstīt bērnus, aicinu atbalstīt ģimenes un aicinu atbalstīt tos, kas nevar strādāt pilnā apjomā nevis tāpēc, ka nevar atrast darbu, bet tāpēc, ka tam ir attaisnojoši, redzami, iegūti vai kā citādi... veselības traucēkļi. Vēlu veiksmi, bet, protams, atbalstīšu tos jūsu ieteikumus, kas nesīs cilvēkiem labjūtību.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam. Lūdzu!

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Tā. Gatis Eglītis, labklājības ministrs, JKP. Te vairākas lietas, kas ir jāsaka.

Pirmkārt, par labklājību kā nozari. Principā Gatim Eglītim nevajadzēja pieteikties... un piekrist būt par labklājības ministru vairāku iemeslu dēļ.

Pirmais un galvenais iemesls ir tāds - es atgādināšu -, ka pirms Saeimas vēlēšanām politiskā organizācija JKP ar Bordānu priekšgalā solīja - un Gatis Eglītis bija viens no tiem, kas to solīja, - samazināt valsts aparātu par 30 procentiem. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē to, ka pavisam noteikti bija jāapspriež jautājums par Labklājības ministrijas likvidēšanu... kā tādu. Kāpēc? Tāpēc, ka Labklājības ministrijas funkcijas pēc savas būtības var izpildīt viens departamentiņš Finanšu ministrijā.

Ar ko nodarbojas Labklājības ministrija, nu - kas tad ir tas milzīgi lielais uzdevums? Labklājības ministrijā strādā, teiksim, kaut kāds ierēdniecības aparāts, kuram no Finanšu ministrijas izdala kaut kādus līdzekļus, un tad šos līdzekļus ļoti vēlīgi iedod pensionāriem - iedod pabalstos un tamlīdzīgi. Viss uzdevums, vairāk nekā tur nav. Izdala naudu, kas ir iedalīta no Finanšu ministrijas. Naudu var izdalīt arī departaments Finanšu ministrijā. Līdz ar to Labklājības ministrija pavisam noteikti ir pati pirmā ministrija, kura jālikvidē. No Labklājības ministrijas nav atkarīga labklājība valstī. Labklājība valstī ir atkarīga no tā, cik daudz uzņēmēju gribēs ienākt Latvijā, kļūt lieli, spēcīgi un bagāti. Tā ka... Līdz ar to pilnīgi nevajadzīga ministrija. Gatim Eglītim, ņemot vērā savas partijas solījumus, būtu bijis jāatsakās.

Otrkārt, es gribu piekrist vienam kolēģim, kurš jau teica (es kaut kā nedzirdēju no Eglīša kunga), - JKP pirms vēlēšanām arī solīja visus tos "3 × 500" un ko tik tur visu... man liekas, visu viņi tur solīja. Rezultātā šodien tas viss vairs nav aktuāli. Tāpēc arī nevajadzēja piekrist būt par labklājības ministru. Es saprotu, gribas vizītkartē ierakstīt - bijis ministrs. Vienalga kāds, galvenais, ka ministrs. Vai tam ir sakars ar tautas labklājību, vai tam ir sakars ar Latvijas konkurētspējas attīstību? Nekāda, pilnīgi nekāda. Personisks vienkārši...

Vēl viena lieta, kas šajā pašā kontekstā ir būtiska, ko es gribētu adresēt visiem JKP deputātiem, visai frakcijai. To jau man vajadzēja pateikt, runājot par izglītību, bet nebūšu nokavējis arī tagad.

Tātad - Gatis Eglītis potenciāli ir nākamais JKP deputāts, kuru izmetīs no partijas, jo pilnīgi skaidrs, ka pēc šīs Kariņa valdības nekādas labklājības Latvijā nebūs. Un Gatis Eglītis neko diži populārs Latvijā nebūs pēc šī amata.

JKP deputāti, atcerieties - jūsu partijā jūs... jūsējos... savējos vienkārši izmet kā vecas kurpes! Tiklīdz reitings nebūs, kā vajag, viss... tur tiks izmests ārā. Arī no šāda viedokļa Gatim Eglītim piekrist attiecīgajam amatam, nu, zināmā mērā ir riskanti.

Mīļie cilvēki, gribu par labklājību kaut ko parunāt. Par labklājību nerunā formātā - kā mēs dosim pabalstus. Ar pabalstiem valsts nekļūst bagāta. Valsts kļūs bagāta ar vīziju par to, ko mēs darīsim, lai valsts kļūtu bagāta. Un šī vīzija īstenībā dalās divās frontēs.

Galvenā - vislielākā... vislielākais uzdevums ir izglītība. Ņemot vērā, ka izglītība arī ir JKP sadaļa, tad... un labklājība tagad būs JKP sadaļa, tad tieši šajā kontekstā JKP bija jārunā, kāda būs izglītība mūsu bērniem: vai mūsu bērni varēs iet uz skolu, vai viņi varēs iet bez maskām, vai viņiem tiks nodrošināts viss priekš sportošanas, priekš veselīga dzīvesveida, vai būs bezmaksas pusdienas, kāda būs konkrētā izglītības programma... un tamlīdzīgi. Un vīzija par augstāko izglītību, ko jau es izstāstīju. Tā visa te nebija.

Tātad ir jāsaprot - valsts, kurā nav labas un kvalitatīvas izglītības sistēmas, kurā nav idejas, kā reformēt esošo izglītības sistēmu, nevar kļūt objektīvi bagāta. Par bagātām kļūst valstis, kurās izglītība ir prioritāte. Šeit tas tā nav.

Otra lieta - par labklājību. Tātad par labklājību, kā valsts var kļūt bagāta. Valsts var kļūt bagāta, ja mēs esam konkurētspējīgāki, salīdzinot ar saviem kaimiņiem reģionā. Lai mēs kļūtu konkurētspējīgāki par kaimiņiem reģionā, mums ir elementāri... te nav nekāda augstākā matemātika vai vēl kaut kas, mums ir tāds... vienkārši jautājums šodien kaut kur izskanēja - mums ir dārgākā vai lētākā elektrības cena reģionā? Atbilde ir, ka mums ir diezgan dārga, vai ne, tā elektrības cena. Līdz ar to mēs nevaram konkurēt ražošanas jomā. Otrkārt. Nodokļi - it īpaši nodokļi darbaspēkam. Vai uzņēmējam ir izdevīgāk investēt Igaunijā vai Latvijā?

Banku sistēma. Visi tie dienesti, kas klūp virsū katram uzņēmējam kā pēdējam noziedzniekam. Atbilde ir ļoti vienkārša. Kamēr mēs nesargāsim savus uzņēmējus, nevis tos, kas ir tikai partiju sponsori, bet vispār savas valsts uzņēmējus, neradīsim vidi, kurā uzņēmēji grib atnākt, tikmēr nekādas labklājības nebūs. Tikmēr jums, pensionāri, solīs, ka jums pieliks, nezinu... tur vienreiz mūžā izmaksās 200 eiro.

Tādai vidusmēra... es runāju par vidusmēra, es nerunāju par ļoti bagātu ģimeni, es runāju par vidusmēra ģimeni... 200 eiro... tas ir ar diviem trīs bērniem, es domāju... tas ir, nu, pāris reizes aiziet uz lielveikalu nopirkt ēst vai pusmēnesi ieliet benzīnu. Būsim godīgi. Un viss. Ja tas ir sasniegums - nezinu. Man liekas, ka nav. Solīt - kaut kad pieliksim, nezinu, tur pie ģimenes... Ā, JKP solīja to ģimenes valsts pabalstu, ja. Ko viņi tur solīja? Cik tur ir - 11 eiro, vai cik viņi tur solīja... 200 vai cik tur tos eiro solīja katru mēnesi. Kur tie ir? To nav un nebūs, mīļie draugi, jo nav labklājības, jo ideja par labklājību un Labklājības ministrijas vadīšanu aprobežojas ar vīziju, kā maksāt pabalstus. Neviena valsts bagāta nav kļuvusi no pabalsta. Nekur pasaulē tas tā nenotiek.

Bagāts kļūst ražojot, bagāts kļūst, ieņemot līdzekļus, iekasējot nodokļus, nevis aizņemoties. Visa šī valdība ir uzbūvēta tā, ka mēs tikai aizņemamies, tikai radām arvien lielāku parādu mūsu valstij. Mūsu bērniem, mazbērniem un tamlīdzīgi. Tiem visiem, kas ir valdībā, Eglīti ieskaitot, jau nebūs tas viss jāatdod.

Un... bezjēdzīgs amats. Pensiju lielums nav atkarīgs no tā, kas ir labklājības ministrs, un pensiju lielums, mīļie pensionāri, nav atkarīgs no tā, vai vispār ir labklājības ministrs. Bērnu vecāki, māmiņas - vientuļas un nevientuļas -, jūsu bērnu naudas nav atkarīgas no labklājības ministra, tās ir atkarīgas no finanšu ministra labvēlības, cik viņiem iedod to naudu un cik vispār valstī ir nauda.

Labklājības ministrija izpilda pārdales funkciju un vienkārši tērē valsts līdzekļus kā birokrātisks aparāts, un viss - vairāk nekā tur nav. Vienkārši birokrātisks, nevajadzīgs, pilnībā atlaižams aparāts, atstājot dažus cilvēkus kā departamentu Finanšu ministrijā. Tā būtu pareiza versija, un tā būtu drosmīga runa kā valstsvīra runa - ka Eglīša kungs uzkāptu tribīnē un teiktu: nē, es negribu sev ierakstu vizītkartē, es saku, kā man saskan ar programmu, ar mūsu vīziju, kā mēs varētu sākt samazināt valsts aparātu un kā īstenībā mums paliktu vairāk naudas pensionāriem. Bet viņš to nedara, jo šai koalīcijai svarīgāks ir savtīgums - savas personīgās intereses, savas personīgās ambīcijas, savi personīgie ieraksti vizītkartēs, un viss - vairāk nekas tur nav.

Starp citu, cilvēki, ja jūs gribētu... ja jūs gribat zināt, kā īstenībā bija, kāpēc Eglīša kungs vispār nonāca pie labklājības ministra posteņa, tad šīs Kariņa otrās valdības veidošanas sakarā man jāatgriežas ir Siguldā, kur Raivis Dzintars, Zakatistovs, izrādās, arī Vitenbergs tur ir bijis... kur viņi apspriež jauno valdību. Šīs jaunās valdības autors faktiski ir Raivis Dzintars... ar Zakatistova piekrišanu. Dzēra vai nedzēra, to es nezinu, klāt nebiju, bet būtiski bija tas, ka ideja bija tāda - piedāvāsim JKP labklājību, lai JKP atsakās, lai Imantam Parādniekam tiktu labklājības ministra postenis, bet JKP piekrita. Un tāpēc ir Gatis Eglītis. Tāds tas vēsturiskais konteksts bija, kā veidojās šie ministru portfeļi. Viss, mīļie cilvēki, ir ļoti vienkārši. Te nav nekāda smalka padarīšana, viss ir ļoti prasti. Tā Latvijā apstiprina Ministru kabinetu.

Paldies, ka klausījāties, un domājiet jau uz priekšdienām - vai jūs tiešām gribat šo politisko karteli, no kā jūsu dzīve neuzlabojas. Varbūt vajag pamainīt kaut ko un sākt uzticēties cilvēkiem, kas domā citādāk, kas lietas redz citādāk un kas arī būtu drosmīgi lietas realizēt citādāk.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Es vēlos izteikt pateicību ministrei Ramonai Petravičai par viņas drosmi... piekrītu arī kolēģim Nemiro kungam, kas nosauca viņu par drosmīgu ministri... par drosmi un viņas stāju cīnīties par ģimenēm, par Latvijas ģimenēm, par vērtībām, par bērniem, par bērnu tiesībām. Un paldies par Ramonas drosmi pateikt taisnību, atkal atgriežoties pie stāsta par viltus pozitīviem testiem pansionātos. Mēs varam tikai minēt, cik tas maksāja nervus un cik tas maksāja iekšējo resursu ministrei šādus paziņojumus izteikt un pēc tam noteikti saņemt nosodījumu no kolēģiem. Es domāju, ka retais varētu būt šāds ministrs.

Attiecībā uz Eglīša kungu man ir komentārs. Man personīgi ir aizdomas, ka tās ir lamatas Eglīša kungam, jo labklājības ministrs tiešā veidā... labklājības ministra sasniegumi ir atkarīgi no finanšu ministra labvēlības, un mēs zinām, ka ar Reira kungu ir ļoti sarežģīti kaut ko sarunāt, ir ļoti sarežģīti šādu labvēlību saņemt. Zinot Eglīša kunga vēlmi nomainīt finanšu ministru, droši vien viņam būtu jātiecas tieši uz šādu mērķi, jo ar esošo ministru, visticamāk, Eglīša kungam būs jāsamierinās ar veselu virkni zaudējumu. Tātad šo - nē, to - arī nē un to - arī nē... jo Eglīša kungam ir jārealizē vesela virkne pārmaiņu, kuras ir uzdotas, nu, skatoties no Jaunās konservatīvās partijas priekšvēlēšanu reklāmas.

Tātad ir atlicis mazliet vairāk nekā gads, lai īstenotu "3 × 500" programmu, kā jau kolēģi norādīja. Muižnieces kundzes piedāvāto reformu attiecībā uz bērnu pabalstiem, kuru Muižnieces kundze ierakstīja priekšlikumā un pēc tam atsauca, sakot, ka viņi vēl kaut kad atgriezīsies ar šo priekšlikumu... runa ir par 50, 150 un 300 eiro pabalstu daudzbērnu ģimenēm... Tas viss būs jārealizē tuvākajā laikā, un uz to visu, protams, gaidīs visa Latvijas sabiedrība.

Tāpēc man gribētos vēl, protams, piebilst, mazliet oponēt Valaiņa kungam par tām pensijām. Cilvēki, kuri saņem tās lielās pensijas un kuri publiski gaužas par to, ka viņi saņēmuši tos 200 eiro, kur tad viņiem tos likt, labāk būtu paklusējuši un aizgājuši kādam noziedot to naudu, kādam sirmgalvim, kam tiešām nav tik daudz ienākumu, nekā plātījušies apkārt un stāstījuši, ka viņiem tās naudas ir par daudz.

Šādas runas ļoti bieži noved pie tā, ka kādam gudrītim valdībā rodas ideja šķirot cilvēkus, un tāda ideja, visticamāk, arī tiks īstenota. Ja mēs dzirdējām, ka Reira kungs gribēja šķirot ģimenes pēc šo 500 eiro saņemšanas kritērijiem - vai tiešām visām ģimenēm pienākas 500 eiro par bērnu -, tad, ticiet man, Valaiņa kungs, pēc šādām runām kādam atkal atausīs ideja, ka būs jāšķiro cilvēki. Tā ir pateicība no valsts, tā ir atzinība par to, ka konkrēts cilvēks atrodas konkrētā statusā, - vai nu viņam ir piedzimis bērns, vai viņš ilgu mūžu nokalpojis valstij, strādājis un ieguvis statusu "pensionārs". Tas nav saistīts ar kaut kādu atbalstu ienākumu palielināšanai. Tā ir valoda, kādā valsts runā ar cilvēkiem, un šo valodu kropļot nedrīkst. Tāpēc es aicinu jūs atmest jebkuras domas par šādu ideju - ka mēs varētu šķirot cilvēkus. Jūs jau to darāt - jūs jau to darāt šobrīd, šķirojot vakcinētajos un nevakcinētajos. Pietiks vien ar to.

Kolēģi, ja mēs runājam par Eglīša kunga kandidatūru, tad es tomēr nevaru vēlreiz nepieminēt to nodevību, ko mēs redzam. Varbūt arī Eglīša kungs būs ļoti labs ministrs, bet tas, kādā veidā šodien notiek visa šī ministru nomaiņa, ne par ko labu neliecina, neliecina par veselīgu atmosfēru valdībā un Saeimā. Nē, jo mēs zinām (un tas nav noslēpums arī pašam Kariņa kungam), ka šiem diviem ministriem (mēs runājam par iekšlietu ministru un labklājības ministru) bija vieni no augstākajiem reitingiem valdībā. Ne Reiram, ne pašam Kariņam, ne Šuplinskas kundzei, ne citiem ministriem nebija tik augsti reitingi kā šiem ministriem. Un nomainīt viņus tikai tāpēc, ka kādam matemātika nesakrīt, ir ļoti nepareizi.

Tāpēc es neatbalstīšu Eglīša kunga kandidatūru ministra amatam un aicināšu to arī pārējos kolēģus nedarīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Valērijam Agešinam. Lūdzu!

V. Agešins (SASKAŅA).

Godātie kolēģi! Eglīša kungs! Diemžēl Latvijā ir izveidojies paradums pirms vēlēšanām vai pirms apstiprināšanas amatā teikt un solīt visu, kas vien ienāk prātā, bet pēc tam izlikties, ka tā jau bijusi tikai tāda priekšvēlēšanu retorika. Solījumu pārkāpšana nevienam nedara godu. Un valdības ministriem it īpaši.

Improvizāciju un neskaidrību 13. Saeimā un šajā valdībā pašlaik ir krietni vairāk nekā citkārt, tāpēc arī sabiedrībā nav skaidrības par to, kas cilvēkus sagaida tālāk. Tā nedrīkstētu būt. Es aicinu jūs, Eglīša kungs, labklājības ministra amatā iestāties par pārmaiņām sociālajā jomā, kas darīs Latviju vienotāku un sociāli taisnīgāku. Bet pagaidām jūsu darba plānā neredzu neko tādu, kas veicinātu cilvēku labklājības līmeņa paaugstināšanos, neredzu nevienā jūsu sagatavotajā stratēģiskā dokumentā vai vismaz dokumentu uzmetumā, kurā tiktu *(Skaņas pārrāvums.)*... jūsu

vadītās ministrijas veicamie pasākumi, sagaidāmie rezultāti, atbildīgās amatpersonas. Neizskatās arī, ka jūsu primārais mērķis būs nevienlīdzības mazināšana. Jums un visiem valdības ministriem beidzot ir jāsaprot, ka nabadzība Latvijā ir reāla, jo Latvija ir trešā nabadzīgākā Eiropas Savienības valsts, kurā ir milzīga ienākumu nevienlīdzība. Tas liecina tikai par to, ka sociālie jautājumi mūsu valstī nav prioritāte un valdības sociālā politika ir absolūti nekonsekventa un neskaidra vai šo politiku pie varas esošie cilvēki veido negribīgi.

Es zinu, ka ne jau tādu mēs gribam redzēt mūsu valsti, valdību, ministrus. Katrs vēlas dzīvi ar stabiliem ienākumiem un pārliecību par nodrošinātu nākotni. Vienkārši dzīvot, lai katru dienu nebūtu jāsaskaras ar netaisnību.

Es uzskatu, ka absolūtai labklājības ministra prioritātei ir jābūt sociālajam taisnīgumam. Tas ir pamats tam, lai cilvēkus... sekmētu uzticēšanos valstij un tās institūcijām. Visas nepieciešamās pārmaiņas aicinu veikt sadarbībā un ciešā sazobē ar nozari.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam. Lūdzu!

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Paldies. Cienījamie kolēģi! Vispār, klausoties šīs debates, rodas jautājums - ko mēs saprotam ar jēdzienu "labklājība"? Vai tā ir tikai sociāli neaizsargāto grupu aizsardzība? Vai tā ir bērnu aizsardzība vai senioru aizsardzība, vai tas ir drusku plašāks jēdziens?

Man šķiet, ka... runājot par labklājību... tas skar jebkuru cilvēku, kas dzīvo Latvijā. Līdz ar to labklājības līmeņa noteikšana, godīgi sakot, diez vai ir piekritīga vienai ministrijai.

Šodien tā nav Labklājības ministrija, tā ir sociālās aizsardzības funkciju pildīšanas ministrija. Varbūt no tā izriet arī tie uzdevumi, kuri stāv priekšā jaunajam ministram. Un tie jāsadala divās daļās.

Pirmā daļa, par ko runāja arī Gobzema kungs, - naudas sadalīšana, aizsardzības mehānismu īstenošana. To tiešām mierīgi var darīt un dara Finanšu ministrija, jo Labklājības ministrija tiešām nodarbojas tikai un vienīgi ar pārdali.

Sociālā politika kā tāda - tas ir plašāks politisks jēdziens un plašāks mehānisms. Līdz ar to šeit arī tā funkcija nepiekrīt tikai Labklājības ministrijas... Labklājības ministrijai pakļautās iestādes un struktūras... Šodien daudzas no tām funkcijām, ko pilda šīs iestādes, ir izvietotas pašvaldību teritorijās. Un sociālie dienesti ir un būs arī lielajās pašvaldībās pēc administratīvi teritoriālās reformas. Līdz ar to atkrīt tā nepieciešamība, ka šāda veida... teiksim, pansionāti vai aprūpes iestādes... būtu tikai Labklājības ministrijas pārziņā. To var mierīgi nodot ar finansējumu pašvaldībām, kas ir daudz tuvāk tiem pašiem klientiem.

Ja runājam par Nodarbinātības valsts aģentūru, tā tiešām ir daudz tuvāka Ekonomikas ministrijai, jo tas ir darba resursu tirgus un darba resursu sagatavošanas process (ieskaitot arī pārkvalifikāciju).

Līdz ar to man šķiet, ka jaunā ministra galvenais uzdevums mierīgi varētu būt šāds: panākt, lai gada laikā tiktu izpildīts viens no lielākajiem JKP solījumiem - samazināt par 20 procentiem ierēdņu skaitu - un lai Labklājības ministrija tiktu sākumā reorganizēta un varbūt uz šā laikposma

beigām arī likvidēta. Tas parādīs sabiedrībai, ka JKP veiksmīgi pilda savus priekšvēlēšanu solījumus.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Jā, nu... Es domāju, ka tiem, kas daudzmaz vēro notiekošo koalīcijā, ir skaidrs, ka šī nominācija - tā ir bumba. Tā ir bumba, tikai nav skaidrs pašlaik, kurš uz tās uzspridzināsies. Tātad tie, kas to ielika, cer, ka uzspridzināsies tie, kuri viņiem iestūķēja šo bumbu, savukārt tie, kuri paņēmuši šo bumbu, vēl nav zaudējuši cerības, ka, ja viņi pareizi rīkojas, tad uzsprāgt var šī koalīcija. Tas ir tikai laika jautājums, kad šī bumba sprāgs.

Proti, mēs visi atceramies leģendāros JKP solījumus "3 × 500". Uzņemoties šo amatu, JKP kļūs atbildīgi par šo solījumu izpildīšanu. Pirmām kārtām jau pensionāriem - par minimālo pensiju 500 eiro apmērā -, arī par neapliekamo minimumu, jo pretējā gadījumā tas, par ko JKP pašlaik lielās... ar saviem... ka it kā solījums "3 × 500" ir izpildīts, runājot par minimālo algu, minimālās algas pacelšanu līdz 500 eiro... Nepaceļot neapliekamo minimumu, pa lielam neizmaina neko, jo tas labums jau radīsies tieši no šīs neapliekamās summas pacelšanas, lai reāli cilvēkiem maciņos paliktu vairāk naudas.

Tāpat arī par pensionāriem. Šis 500 eiro solījums... to atcerēsies visi. Tas nozīmē, ka, tuvojoties vēlēšanām, Jaunajai konservatīvajai partijai vajadzēs kaut kā atskaitīties par šo savu solījumu izpildi un nākt ar atbilstošām iniciatīvām. Tas savukārt nozīmē, ka maciņa turētājam vajadzēs atrast naudu šim pasākumam. Visticamāk, naudas maciņā nebūs, un tad būs dilemma: ko darīt Jaunajai konservatīvajai partijai - turēties pie varas siles vai palikt uzticīgai saviem solījumiem, vismaz nodemonstrēt, ka tā tos pilda. Un tad mēs redzēsim, kurš uzsprāgs. Kādam uzsprāgt nāksies.

Ja runājam par solījumu izpildi, tad tas, ko es gribētu dzirdēt no topošā ministra kunga, - viņa solījumu par šo: parūpēties par sociālās aprūpes centriem saistībā ar kovidpandēmiju, lai tur būtu droši.

Mēs dzirdējām ļoti skaistu runu, no lapiņas gan nolasītu, - izglītības un zinātnes ministre nolasīja no lapiņas savu runu, kur tika solīta iespējamā mācību atklāšana klātienē jau šinī rudens sezonā. Es jau pašā debašu sākumā uzdevu jautājumu, kā tad tas īsti tiks īstenots, bet atbildi tā arī nesaņēmu.

To, ko mēs esam izdarījuši, - mēs esam jau iesnieguši šim jaunajam ministram konkrētus jautājumus kā ceļa karti. Ja ministrs uz to atbildēs, tad viņam būs ceļa karte, kā īstenot šo savu solījumu. Proti, ir iespējams tik tiešām bērniem klātienē nodrošināt mācības, tas ir risināms jautājums, vienkārši un skaidri risināms jautājums, - kā to var izdarīt, nespiežot viņus vakcinēties. Tas, kas ļoti daudzus vecākus uztrauc, - ka bērniem tagad liks vakcinēties. Daudzi nav gatavi to darīt, viņi paši nav gatavi vakcinēties, kur nu vēl ļaut bērniem vakcinēties. To visu var atrisināt bez šīs vakcinācijas, vienkārši risinot gaisa kvalitātes jautājumu - tā, kā to dara citās valstīs.

Uzskatāms piemērs ir Somija, kur, telpās kontrolējot gaisa kvalitāti, atļauj... nodrošina ne tikai apmācību procesu; tur cilvēki mierīgi apmeklē visādus pasākumus, sēž restorānos, un nav nekādu infekcijas risku, un infekcijas izplatība nenotiek. Un tas viss - pateicoties tam, ka tiek kontrolēta

gaisa kvalitāte. Nez kāpēc mūsu viedā, apņēmīgā, rīcībspējīgā valdība, kurā strādā godīgi, drosmīgi un gudri, joprojām to nav sapratusi un nav spējusi īstenot.

Eglīša kungs, tad man jautājums: vai jūs esat gatavi to īstenot, esat gatavi to īstenot vismaz sociālās aprūpes centros? Tas ir tiešām reāls risinājums - zinātnē pamatots un praktiski pamatots, pierādīts risinājums, par kuru nez kāpēc jūsu valdība pat izvairās runāt. Tas - runājot par sociālās aprūpes centriem.

Atgriežoties pie tēmas par jūsu solījumiem "3 × 500", man ir jums viens ieteikums. Man parasti jau tas tā vienmēr ir bijis, jau kopš bērnības, - ja es nepiedalījos kādā spēlē, tad es parasti jutu... par tiem, kuriem, es jutu, vajadzīga ir palīdzība, - par vājākajiem vai tiem, kurus mēģina izspēlēt, un tā tas ir arī šajā gadījumā - es jums arī vēlos palīdzēt. Lai jūs varētu sagatavoties, lai jūs nebūtu tie, kas uzsprāgst.

Labklājības jomā ir daudzas lietas, kuras nav sakārtotas, par kurām īsti nav sajēgas pat tiem, kas ar šo jomu ir darbojušies, un viena no tādām, kur jums, Eglīša kungs, noteikti būs laba kompetence... tas saistīts ar finanšu lietām. Ar finanšu lietām, sevišķi, ja runājam par labklājības budžeta ilgtspēju, par pensiju ilgtspēju.

Joprojām neviens no Labklājības ministrijas nav spējis pamatot mūsu sociālā budžeta ilgtspēju. To, ka tik tiešām cilvēki, kuri tagad maksā jeb veic sociālās apdrošināšanas iemaksas, pēc gadiem 20, 10 saņems to pensiju, kas viņiem pienāktos.

Pateikšu, kur ir problēma. Problēma ir tajā, ka šie aprēķini, kas ir bijuši jautājumā par budžeta ilgtspēju, ir balstīti uz nepatiesām prognozēm. Tas, ar ko parasti manipulējusi ir Labklājības ministrija (un ātri nonākusi strupceļā, kad tai uzdod kompetentus, konkrētus jautājumus), - ar tā saucamo bāzi un ar korekcijām. Parasti tas viss ir bijis tā - pieņem, ka bāze ir pareiza, un tad tālākos aprēķinus... ar korekcijām... tad tos it kā piekoriģē atkarībā no IKP, no mūža vidējā ilguma izmaiņām un tamlīdzīgām lietām.

Taču, ja mēs sākam visu pārbaudīt no pašiem pamatiem, tad mēs ieraugām, ka visi šie pieņēmumi ir uztaisīti... viss šis... šī pensiju budžeta ilgtspēja ir uztaisīta uz pieņēmumiem, kuri neatbilst realitātei.

Šīs debates ar Labklājības ministriju es sāku jau tanī laikā, kad labklājības ministre bija Viņķeles kundze, un ātri iedzinu strupceļā, nespēja atbildēt; pēc tam nespēja atbildēt arī Finanšu ministrija. Pēc tam mums tādas pašas debates bija arī ar Reira kungu, kad viņš bija labklājības ministrs. Viņš nespēja uz to atbildēt, nespēja sniegt pamatojumu tam, ka šis pensiju, teiksim vienkāršoti, šis pensiju budžets, veidotais, būs ilgtspējīgs. Neskatoties uz to, ka pašlaik ir uzkrājums, kurš ir objektīvi nepieciešams.

Ņemot vērā demogrāfijas tendences, ņemot vērā darbaspēka tendences, produktivitāti, visu to, kas pašlaik notiek, un saliekot to visu kopā, būtu ļoti svarīgi ieraudzīt pamatojumu tam, ka sociālais budžets ir ilgtspējīgs. Un tas ir jūsu trumpis, ar ko jūs varat sākt tagad startēt, ar ko jūs varat izgriezt rokas tiem, kuri mēģinās jūs uzspridzināt. Sāciet debates par to!

Tas, kurš to atrisinās, tas, kurš varēs sakārtot šo budžetu, es domāju, dabūs labas dividendes. Un jums tā būs arī iespēja parādīt, kā jūs mēģināt rūpēties par saviem dotajiem solījumiem, jo tos "3 × 500"... tos daudzi cilvēki neaizmirsīs. Jūs esat aizmirsuši cīnīties ar korupciju, bet tos "3 × 500" jūs... to jums neviens neaizmirsīs. Un tas ir tas, par ko es aicinātu padomāt. Un tad jums būs iespēja, ka tie nebūsiet jūs, kas uzsprāgs, jo uzsprāgt jums vajadzēs, jo kaut kādā brīdī jūs sapratīsiet, ka jūs esat tā nākošā antilope, kuru šie vecie politiskie krokodili jau sagremo, un

šis ir tas māneklītis, kas ir iemests, lai jūs nokļūtu viņu vēderos - pa gabaliņiem... uzsprāgstot pa gabaliņiem, būs vieglāk jūs sagremot.

Tas, ko mēs no savas puses darīsim, - mēs jums atkal palīdzēsim tikt skaidrībā ar šiem jautājumiem, jo šie jautājumi tiešām ir reāli, aktuāli, it sevišķi, ja jūs vēlaties nodrošināt to, lai cilvēki būtu motivēti un ieinteresēti maksāt šīs sociālās apdrošināšanas iemaksas, sevišķi šinī situācijā, kad tās vienkārši uztaisītas neloģiskas.

Un, protams, tas jautājums, kas ir jāatrisina attiecībā uz minimālo sociālo iemaksu līmeni, - ir jāpadomā par regulējumu attiecībā uz to daļu nodarbināto, kuri ir pašnodarbinātie, kuri objektīvi nestrādā pilnu darba laiku un kuriem objektīvi šie ienākumi nav tik lieli. Teiksim, ir daudzi, kas studē un paralēli strādā, ir ģimenēs jaunās māmiņas, kuras vienkārši piepelnās un kuru ienākumi ir pārsimt eiro mēnesī. Un, ja viņiem gandrīz viss būs jāmaksā vienkārši nodokļos, tad viņiem zūd jēga to darīt legāli, likumīgi. Daudz absurdu lietu.

1. jūlijs jau tuvojas... Un tā atkal ir viena no lietām, ko es redzu kā vienu no tādiem pirmajiem izaicinājumiem - maziņiem, maziņiem, maziņiem izaicinājumiem -, ko vajadzētu risināt šim labklājības ministram.

Un, protams, pats lielākais - tie ir jūsu solījumi par "3 × 500" un sociālā budžeta ilgtspēja. Pierādiet to, ka, pateicoties jūsu valdīšanai, nebūs tā, ka cilvēki paliks bez pensijām, bez tā, ko viņi... bez tā, kas viņiem pienāktos par to, ka viņi ir godprātīgi maksājuši šos nodokļus! Ja jūs to nespēsiet pierādīt, nespēsiet pamatot, tad... ir dīvaini prasīt no cilvēkiem, lai viņi no savas puses maksātu to visu.

Tā ka šis tiešām būs interesants stāsts, sekosim līdzi. Kur varēsim, palīdzēsim. Jums būs iespēja pierādīt, cik esat godīgi, cik esat drosmīgi un cik esat gudri.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Mārim Možvillo. Lūdzu!

M. Možvillo (KPV LV).

Labvakar vēlreiz, kolēģi! Labvakar, cienījamā sēdes vadītāja! Šovakar pēdējo reizi teikšu paldies, šoreiz - vienam cilvēkam, konkrēti Ramonai Petravičai, kas vēl joprojām, līdz šim brīdim, ir ministre, un nu tikai šis balsojums izšķirs viņas likteni šajā amatā.

Gatim ieteiktu... Iespējams... var būt, ka viņš jau to ir apguvis, bet es pēc savas pieredzes (no 2009. gada) varu teikt, ka pirmā lieta, ko es apguvu, saskaroties ar sociālajām lietām savā pašvaldībā, kurā biju ievēlēts, bija terminoloģija. Proti, ir divi termini... Terminu "sociālā palīdzība" bija jāmāk atšķirt no termina "sociālie pakalpojumi". Un, ja spēj šos divus terminus tā kā paturēt prātā un izmantot pareizajā vietā un pareizajā laikā, tad jau 30 procenti iemaņu ir apgūti.

Runājot par labklājības jomu un labklājības ministres paveikto šajā grūtajā amatā, vēlos atgādināt kolēģiem, ka arī pirms Ramonas šo ministriju pārraudzīja jeb kūrēja... šobrīd... premjera vadītā partija. Man vairākās sarunās nācās kolēģiem no Jaunās VIENOTĪBAS atgādināt, ka, kārtējo reizi atsakot finansējumu Ramonai, varbūt vajadzētu mazlietiņ aizdomāties par to, ka varbūt vismaz savas bezdarbības vai šo ministrijas vadīšanas laikā pieļauto kļūdu labošanai... nu vismaz vajadzētu tā kā prasties un būt kaut kādai sirdsapziņai... tomēr kādu finansējumu piešķirt. Iespējams, ka kaut ko sadzirdēja; iespējams, tāpēc arī kaut kas gāja.

Atmiņā iespiedies viens ļoti tipisks gadījums, kas bija, nu, standarts iepriekšējā koalīcijā. Runa ir par šiem 500 eiro bērniem un 200 eiro pensionāriem. Ramonas uzstādījums bija, ka šie abi pabalsta veidi būtu jāskata vienlaikus, kopā, gan bērniem, gan pensionāriem, lai šī naudiņa nonāktu cilvēku un ģimeņu rīcībā tajā brīdī, kad tas tiešām ir ļoti nepieciešams. Lielākais argumentētājs, kāpēc nevajag šo pensionāru samaksu tā kā virzīt kopā, bija viens... nu, nezinu, kā jums nosaukt... ēnu ministrs - premjera padomnieks Imants Parādnieks, kas vienmēr un visur centās uzstāties un stāstīt par to, cik ļoti viņš aizstāv bērnus un cik ļoti viņam interesē arī vecāku cilvēku, teiksim, sadzīves apstākļi un tā tālāk. Un tikai tad, kad pēc vairākām sarunām nācās, nu, gandrīz vai piedraudēt, ka tā vai citādi, kaut ar opozīcijas balsīm, mēs šos 200 eiro piešķirsim arī pensionāriem, un kad saprata šo bezizeju, ka nu nāksies tomēr paklausīt šim Ramonas pieprasījumam, lietas gāja raitāk.

Tas, ka pēc tam ordeņu saņēmēju rindas pieauga ģeometriskā progresijā, mūs īsti nesatrauca, jo mēs bijām sasnieguši galveno mērķi - palīdzējuši cilvēkam šajā grūtajā brīdī kaut vai ar šiem 200 eiro.

Kā vienu no, manuprāt, šobrīd akūtākajām problēmām... es ceru, ka Gatis kā pietuvināts varbūt IT tehnoloģiju jomai spēs atrisināt šo mūžseno naudas trūkuma jautājumu Labklājības ministrijā, kur joprojām darbojas un tiek ar lielām mokām uzturēta vietējā IT sistēma, kas aprēķina pabalstu apmērus un palīdz darbiniekiem rēķināt gan šīs izmaksas, gan izmaiņas un tā tālāk. Šobrīd... Šī sistēma ir nākamais modelis aiz aritmometra, ja kāds zina, kas tas tāds bija. Un Latvijā vairs gandrīz nav speciālistu, kas māk šo sistēmu vispār apkalpot. Tā ir vecāka par dažu labu šeit, Saeimā, sēdošu deputātu varbūt.

Nu, lūk. Es ceru, ka šai sistēmai tiks ātrā laikā atrasts finansējums un tā tiks nomainīta, jo ļoti liela daļa pārmetumu, kurus Ramona saņēma, bija par to, ka nav iespējams mērķēti izmaksāt pabalstus tiem cilvēkiem, kam tiešām tos vajadzēja. Un viņa saņēma pārmetumus par to, ka 200 eiro saņēma arī tie, kam pensijas ir stipri pāri tūkstotim un pat lielākas. Jā, bija dažādi ierosinājumi diferencēt, dažādi ieteikumi... un viss pārējais, bet atdūrās pret tīri tehnisku niansi, ka, lai diferencētu šos maksājumus... tas varētu ievilkties līdz pat septembrim, oktobrim, jo pārsvarā visi šie dati būtu jāapstrādā ar rokām.

Tā ka es ceru, ka jaunais ministrs spēs saņemties un nomainīt šo sistēmu pret modernu un tas palīdzēs valsts finansējumam nonākt tiešām līdz cilvēkam ātri, kvalitatīvi un sasniegs to mērķi, kas ir jāsasniedz.

Ir ļoti daudz lietu, kas šobrīd Labklājības ministrijā ir izkustējušās no vietas. Un ir nožēlojami skatīties, ka šeit... runātājs... nākošais runātājs, kas ir pieteicies... ļoti nesolīdi un negodīgā veidā mēģināja pazemot ministri dažādos veidos savā komisijā. Man tas nav pieņemami, jo... lai vai kāda ir attieksme pret cilvēkiem... esot deputātam un esot amatā, ir tomēr jābūt zināmai cilvēcībai un zināmai pietātei pret sievieti, pret māti galu galā. Šie pārmetumi, kas bija jāklausās Ramonai (reizēm - aizkulisēs), neliecināja neko labu par tiem cilvēkiem, kuri atļāvās viņu aizskart personīgi.

Diemžēl, jāsaka tā, nākošais debatētājs atteicās debatēt, un jācer, ka... nezinu, varbūt sirdsapziņa ierunājās.

Katrā ziņā - veiksmi Gatim! Es neceru, ka tagad būs citādāk, nekā bija ar iepriekšējiem trijiem ministriem. Lai veicas! Lai veicas izdarīt to, ko vajag!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Artusam Kaimiņam. Lūdzu!

A. Kaimiņš (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Jā... Nu, ja jau par mani tik skaļi domā, man ir pienākums runāt.

Būsim godīgi, atveriet acis! Es nezinu, cik plaši vēl tās atvērt un kuram ir tā drosme, lai pateiktu, ka Ramona Petraviča ir bijusi sliktākā ministre Latvijas vēsturē. Tas ir fakts, manuprāt.

SASKAŅA, jūs paši sarakstījāt šo pārkāpumu virkni, parakstījāt šos... Arī deputātu paraksti tika savākti par demisijas pieprasīšanu Petravičai. Manuprāt, šis ir jau otrais vai trešais pieprasījums, un, goda vārds, es uzskatu, ka tas ir par lietu. Šeit ir sanācis tā, ka šajā visā... ministru maiņas brīdī jeb laikā arī Ramona tā kā... beidzot atstāja savu amatu.

Ramona divus gadus... Ramona Petraviča divus gadus sēdēja uz sava deputātes krēsla arī kā ministre, likās - viss ir pilnīgi pieņemami. Ramona Petraviča, manuprāt, ir atbildīga par ļoti daudzu cilvēku dzīvību zaudēšanu tieši šajā brīdī, kad...

Ir Valsts kontroles atzinums par to, kas ir noticis šajos pansionātos, veco ļaužu pansionātos, un tur īsti nevar slēpties aiz tā - aiz kaut kāda veida testiem, testeriem... kovidtesteriem, - aiz tā, ka ir it kā bijuši vieni tur tādi vai tādi. Katrā ziņā kapsētā to vietu ir pāri simtam. Pāri simtam! Un tā ir Labklājības ministrijas pilnīgākā atbildība un sfēra. Un arī politiskā atbildība ir Ramonai Petravičai.

Ministru prezidentam uz galda stāv šis Valsts kontroles atzinums, ko... viņš pats arī jautāja Valsts kontrolei... šis atzinums, kur Valsts kontrole ir konstatējusi virkni pārkāpumu tieši šajos pansionātos. Un, ja nebūtu šodien šīs sēdes, kura jau ir ievilkusies ar visu šo garo runāšanu, tad nākamnedēļ būtu - tā vai tā! - demisijas pieprasīšana Ramonai Petravičai, un es būtu balsojis "par".

Es šeit varētu uzskaitīt vēl vienu lietu. Labklājības ministrija un labklājības ministre... es teikšu tā - labklājības ministre, manuprāt, ir pildījusi savu darbu ļoti slikti, nezinot, nepārzinot vispār tēmu, jomu, kurā viņa atrodas. Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija ir ļoti bieži pildījusi Labklājības ministrijas neizdarītos darbus.

Te tika pieminēts: 500 eiro - bērniem, 200 eiro - pensionāriem. Un tad mēs vienu dienu... komisijā sapratām, ka ir "pareizie" bērni un "nepareizie" bērni. Un Labklājības ministrijai bija izveidojies viedoklis... vai arī - ministrei... nu, ministre retāk apmeklēja mūsu komisiju, jo ministrei ļoti aizņemts darba grafiks ir... ka, izrādās, tiem bērniem, kas dzīvo šajos... teiksim sarunvalodā - bērnunamos... ka tiem nepienākas 500 eiro. Tad mēs rakstījām Kariņa kungam vēstuli no komisijas, lūdzām labot šo, un, paldies dievam, mēs to izlabojām un to izdarījām.

Man ir lūgums Golubevas kundzei... un apsveicu es arī Golubevas kundzi ar iekšlietu ministres posteni... nepalikt uz diviem krēsliem un būt par ministri, nevis par ministri un deputāti, kā tas bija, piemēram, ar Ramonu Petraviču.

Nu, tas ir tāds... nu, blīvi pateikts... Patiesībā ir liela sāpe un kauns par to, ka 2019. gada 23. janvārī es devu to zaļo gaismu un tos labos ceļavārdus šiem ministriem. Nu, kaut kā tā.

Katrā ziņā par šo ministri un par iekšlietu ministru jūs it kā stāvat un krītat, Možvillo kungs, un stāstāt par to, cik labi ministri bijuši, bet, no otras puses, varbūt pajautājiet savam... pašam Ģirģena kungam - vecākajam, es domāju... par to, ka šajos divos gados... pie cik partijām viņš ir

gājis un lūdzis, tā teikt, ka viņš gribētu tur tā kā strādāt, vai nu tā būtu Jaunā vienotība, vai nu tā būtu Nacionālā apvienība. Viņš īpaši nav lepojies ar KPV LV frakciju, kā jūs to mēģināt padarīt cilvēkiem par acīmredzamo; tā tas nav. Bet tā ir jūsu iekšējā virtuve, un veļu var mazgāt un var arī nemazgāt, es izvēlos šajā gadījumā nemazgāt.

Ramona Petraviča, tiekamies Saeimā! Visu labu!

Aicinu atbalstīt Gati Eglīti. Ceru, ka būs ļoti laba sadarbība ar Gati Eglīti arī komisijai. Manuprāt, šis ir tāds jauns sākums.

Paldies jums.

Visu labu!

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi! Debates turpināsim pēc pārtraukuma.

Pārtraukums - 15 minūtes, kā to pēc ļoti ražīgām šodienas debatēm ir nolēmis Prezidijs.

Vēl tikai deputātu klātbūtnes reģistrācija. Tā ir noslēgusies.

Tātad pārtraukums līdz pulksten 18.45.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Inese Lībiņa-Egnere.

Sēdes vadītāja. Cienījamās deputātes un godātie deputāti! Turpinām Latvijas Republikas Saeimas 2021. gada 3. jūnija pirmās ārkārtas sēdes darba kārtības izskatīšanu.

Darba kārtībā - lēmuma projekts "Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim".

Turpinām debates par šo lēmuma projektu.

Vārds deputātam Ērikam Pucenam. Lūdzu!

Ē. Pucens (KPV LV).

Labvakar, cienījamie kolēģi! Mēs redzam - ceturtais jautājums šodien... kompaktai valdībai... ļoti ātri... veicas, un viss iet uz priekšu. Tas ir ļoti labi un apsveicami.

Bet... Šodien nedaudz apkopojot un paskatoties Ramonas Petravičas darbus, nu ir diezgan garš saraksts, ko lasīt, un ļoti liels prieks, ka ir... nu, valstiski... daudzi darbi ir izdarīti.

Un atceros vienu no tādiem spilgtākajiem gadījumiem... nu, no tās slepenās koalīcijas sanāksmes, sadarbības sanāksmes... Es atceros, ka mēs teicām, ka būs jābūt šim atbalstam pensionāriem - 200 eiro. Tur jau bija acis lielas: ārprāts, tik liela nauda, miljoni tur aizies! Nu jā, var jau būt, ka tā nauda jau bija kaut kam citam paredzēta, kāds jau bija varbūt iezīmējis atkal *airBaltic* vai ostām, kas vairs nav svarīgas, varbūt dzelzceļam, kas nav svarīgs.

Mums sanāca, izdevās to panākt. Varbūt iepriekšējais runātājs ir citā kaut kādā Saeimā, viņš nav redzējis tos darbus, un šie viņa apvainojumi... Nu lai viņam veicas, tam cilvēkam!

Bet par Gati... nu, Gatis ir... Gatis ir tā kā... gandrīz kā Kaspars Gerhards, varbūt visās ministrijās viņš var strādāt. Tad viņš gribēja būt parlamentārais... nesanāca nekādi. Nu tad viņš jau... viss, nē, liksim malā! Tad viņš būs pats finanšu ministrs. Arī nesanāca. Nu beigās viņam, jā, nu atmeta to, nezinu, kauliņkonfekti, lai spriež viņš pats, - būs viņš labklājības ministrs. Nu redzēsim, kā viņam ar tiem darba pienākumiem veiksies, bet, es domāju, viņam atmeta tādu, tā teikt, saindētu konfekti, jo no partijas programmas... nu redzēsim, cik viegli viņam sanāks īstenot minimālās pensijas 200 eiro apmērā. Nu redzēsim, kā šie solījumi... kā viņiem veiksies, bet, kā saka Ivars Zariņš, palīdzēsim. Vienmēr palīdzēsim, Gati, tev. Labi priekšlikumi ir jāatbalsta.

Es ceru, ka veiksies; ka, stājies amatā, patiešām pildīsi vēlētājiem dotos solījumus.

Es paredzu, ka šai valdībai, šai "Terminators 2" valdībai, viegli neklāsies. Mēs redzam, ka jau tagad... 55 balsis, 55, 56... nu lēkā, nu... Ļoti grūti ies, nebūs ne kompakta, ne tāda saskanīga tā valdība. Nu redzēsim, ko tad mūsu prezidents teiks atkal, kādi jaunvārdi tad nāks ārā. Nu redzēsim. Cerams, izdosies, strādāsim, un būs labi.

Tā ka nu... Es, protams, neatbalstīšu Gati, jo es redzu, ka Gatis varēja būt varbūt tas... labāks finanšu ministrs vai parlamentārais sekretārs, bet - ne labklājības jomā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam otro reizi.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Ļoti īsi. Viens ieteikums un viena piezīme.

Ieteikums ministra amata kandidātam - tiešām nopietni padomāt par Labklājības ministrijas reorganizāciju, varbūt izveidojot sociālās aizsardzības biroju, kas būtu... tieši tā kā KNAB... premjera tiešā pārraudzībā. Un tad šis topošais ministrs, iespējams, varētu to arī vadīt - neatkarīgi no 14. Saeimas vēlēšanu iznākuma.

Un viena piezīme. Es domāju, kolēģi, ka būtu labi debatēs izmantot seno romiešu principu *aut bene, aut nihil*, kas latviešu valodā skan: par aizejošiem - vai nu labu, vai neko. Man šķiet, ka tas būtu ētiski daudz pareizāk.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Cienījamā sēdes vadītājas kundze! Cienījamās deputātes un godājamie deputāti! Kolēģi ministri! Vispirms paldies visiem par debatēm.

Mums kā koalīcijai un kā valdībai priekšā stāv ļoti nopietns darba cēliens.

Pirmkārt, un tas ir ļoti svarīgi, mums ir jāturpina izvadīt valsti laukā no šīs Covid-19 pandēmijas krīzes. Pamatu pamats ir turpināt vakcināciju. Vēlreiz varu aicināt ikkatru Latvijas iedzīvotāju pieteikties uz šo bezmaksas pakalpojumu. Tas pasargās pašu no smagas saslimšanas un nonākšanas slimnīcā, un arī no nāves. Tātad aicinu tiešām ikkatru pieteikties. Šādā veidā mēs varam pasargāt ne tikai sevi individuāli, bet mūsu valsti, mūsu valsts ekonomiku kopumā.

Otrs izaicinājums mums, protams, ir ekonomikas attīstība. Mums ir jāskatās uz nākotni, nevaram skatīties šodien tikai pandēmijas prizmā, mums jāskatās uz priekšu - kādā veidā mēs nodrošināsim ilgtspējīgu mūsu valsts ekonomikas attīstību, kā mēs strukturāli varētu izmainīt un stiprināt savu ekonomiku un panākt gan mūsu kaimiņus, gan Eiropas vidējo labklājības līmeni. Un tas ir, protams, liekot lielu uzsvaru, nopietnu uzsvaru, uz jaunu, konkurētspējīgu, eksportspējīgu uzņēmumu veidošanos. Šī ir tā saucamā viedā reindustrializācija, un tas ir tas, kas palīdzes celt kopējo labklājību, - tas nozīmētu vairāk naudu budžeta ienākumos, kur... mēs varētu palīdzēt labāk tiem, kuriem šī palīdzība ir nepieciešama.

Mums, protams, paliks visas sfēras svarīgas. Visas tautsaimniecības nozares, kuras strādā, - tās nenoliedzami ir svarīgas mums. Bet, lai mēs vilktos uz augšu, mums ir nepieciešama šī viedā reindustrializācija, un tie ir tieši eksportspējīgie uzņēmumi. Es esmu pārliecināts, ka kopīgiem spēkiem mēs to varēsim arī izdarīt.

Es tātad aicinu atbalstīt labklājības ministra amata kandidātu, tādā veidā pilnībā atjaunojot valdības sastāvu kopumā.

Paldies jums visiem par atbalstu līdz šim.

Aicinu atbalstīt labklājības ministra amata kandidātu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim"! Lūdzu balsošanas režīmu! Par - 56, pret - 34, atturas - 1. Lēmums pieņemts.

Apsveicam ievēlēto labklājības ministru Gati Eglīti! Novēlam labus darbus - Latvijai!

Kolēģi, līdz ar to mēs esam izskatījuši visus 3. jūnija pirmās ārkārtas sēdes darba kārtības jautājumus.

Paldies Ministru prezidentam par dalību šajā Saeimas sēdē.

Pirms mēs reģistrējamies, es vēlos jūs informēt, ka 15 minūtes pēc šīs sēdes, proti, pulksten 19.10, Saeimas Prezidijs ir sasaucis trešo attālināto 3. jūnija ārkārtas sēdi. Tātad tā sāksies pulksten 19.10.

Vēl tikai dalībnieku reģistrācija. Tā sekmīgi noritējusi.

Pirmo attālināto 3. jūnija sēdi slēdzu.

Uz tikšanos pēc 15 minūtēm - pulksten 19.10!

Paldies.

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas pavasara sesijas 31. (attālinātā ārkārtas) sēde
2021. gada 3. jūnijā

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam"**
(Nr. 652/Lm13)
(Dok. Nr. 4270)

- Ziņo	- Ministru prezidents A. K. Kariņš
- Debates	- dep. J. Vitenbergs - dep. I. Zariņš - dep. V. Dombrovskis - dep. R. Nemiro - dep. E. Papule - dep. E. Tavars - dep. Ē. Pucens - dep. V. Valainis - dep. S. Dolgopolovs - dep. V. Agešins

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debašu turpinājums	- dep. A. Gobzems - dep. M. Možvillo - dep. K. Ģirģens - dep. J. Stepaņenko - dep. Ē. Pucens - dep. I. Zariņš - Ministru prezidents A. K. Kariņš

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai"**
(Nr. 653/Lm13)
(Dok. Nr. 4271)

- Ziņo	- Ministru prezidents A. K. Kariņš
- Debates	- dep. M. Golubeva - dep. A. Čakša - dep. N. Kabanovs - dep. K. Ģirģens - dep. R. Nemiro - dep. V. Dombrovskis - dep. J. Stepaņenko

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debašu turpinājums	- dep. E. Tavars

- dep. S. Dolgopolovs
- dep. R. Ločmele
- dep. V. Agešins
- dep. V. Valainis
- dep. J. Ādamsons
- dep. A. Krauze
- dep. Ē. Pucens
- dep. Ļ. Švecova
- dep. A. Gobzems
- dep. M. Možvillo
- dep. A. Gobzems
- dep. M. Možvillo
- dep. Ļ. Švecova
- dep. J. Stepaņenko
- dep. I. Zariņš
- Ministru prezidents A. K. Kariņš

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei"** *(Nr. 654/Lm13)*
(Dok. Nr. 4272)

- Ziņo — Ministru prezidents A. K. Kariņš

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debates
  - dep. A. Muižniece
  - dep. I. Zariņš
  - dep. V. Dombrovskis
  - dep. R. Nemiro
  - dep. V. Agešins
  - dep. S. Dolgopolovs
  - dep. V. Valainis
  - dep. A. Gobzems
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. E. Tavars
  - Ministru prezidents A. K. Kariņš

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim"**
(Nr. 655/Lm13)
(Dok. Nr. 4273)

- Ziņo — Ministru prezidents A. K. Kariņš

- Debates — dep. G. Eglītis

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Par procedūru — dep. I. Zariņš

	- dep. A. Kaimiņš
- Debašu turpinājums	- dep. V. Valainis - dep. R. Nemiro - dep. E. Papule - dep. A. Gobzems - dep. J. Stepaņenko - dep. V. Agešins - dep. V. Dolgopolovs - dep. I. Zariņš - dep. M. Možvillo - dep. A. Kaimiņš

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debašu turpinājums	- dep. Ē. Pucens - dep. V. Dolgopolovs - Ministru prezidents A. K. Kariņš

Informācija par ārkārtas sēdi

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi
Datums: 03.06.2021 10:24:42 bal001
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 03.06.2021 11:41:50 bal002
Par - 56, pret - 35, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam (652/Lm13)

Datums: 03.06.2021 12:28:16 bal003
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 03.06.2021 14:51:29 bal004
Par - 54, pret - 35, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai (653/Lm13)

Datums: 03.06.2021 14:55:42 bal005
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 03.06.2021 16:28:04 bal006
Par - 54, pret - 34, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei (654/Lm13)

Datums: 03.06.2021 16:38:45 bal007
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 03.06.2021 18:30:16 bal008
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 03.06.2021 18:53:27 bal009
Par - 56, pret - 34, atturas - 1.
Balsošanas motīvs: Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim (655/Lm13)

Datums: 03.06.2021 18:54:36 bal010
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
03.06.2021. 9.00 11.00 13.30 15.15 17.00 18.45 19.10

---
* * * *

Sēdes videotranslācija	**03.06.2021**	9.00	11.00	13.30	15.15	17.00	18.45	19.10

1. pl. 09:01 1 h 23 min PIRMĀ stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-1-daļa Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210604115401_saeima.lv.1_0

2. pl. 11:00 1 h 24 min stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-2-daļa Mūrniece
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603124201_saeima.lv.1_0_0

3. pl. 13:30 1 h 24 min stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-3-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603150402_saeima.lv.1_0_0

4. pl. 15:15 1 h 23 min stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-4-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603165101_saeima.lv.1_0_0

5. pl. 17:00 1 h 28 min stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-5-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603183902_saeima.lv.1_0_0

6. pl. 18:45 9 min stg 2264 sēde Nr.31-pavasara-sesija-6-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603213001_saeima.lv.1_0

7. pl. 19:10 40 min TREŠĀ stg 2265 sēde Nr.32-pavasara-sesija-1-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210603213101_saeima.lv.1_0

---
* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

7

Sēdes video translācija 03.06.2021 9.00 11.00 13.30 15.15 17.00 18.45 19.10

---
https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2264
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=706d81d5-52a0-4e67-a91a-33e5058b3d66

03.06.2021. 13.Saeima trīsdesmit pirmā sēde-pavasara sesija ārkārtas-attālināti Ministru maiņa 652-655/Lm13 *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Ināra Mūrniece, Dagmāra Beitnere-Le Galla, Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 03. jūnija sēde (pirmā) sākas pl. 9:01
sēde slēgta pl. 18:54, sēdes ilgums- 9 h 54 minūtes / darbs sēdē 8 h 11 min
---
PIEBILDE: 3. jūnijā notiek divas atšķirīgas sēdes nr.31, nr.32 (pavasara sesija).

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 3.jūnija
pirmās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtība 09:00

	I. Amatpersonu ievēlēšana, apstiprināšana, iecelšana, atbrīvošana vai atlaišana no amata, uzticības vai neuzticības izteikšana	
	1. Lēmuma projekts **Par uzticības izteikšanu ekonomikas ministram Jānim Vitenbergam** *(652/Lm13)* (Dok. Nr. 4270)Balsojums: par 56, pret 35, atturas 0 **Paziņojums** Ministru prezidents Arturs Krišjānis Kariņš	

		↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	2.	2. Lēmuma projekts **Par uzticības izteikšanu iekšlietu ministrei Marijai Golubevai** *(653/Lm13)* (Dok. Nr. 4271)Balsojums: par 54, pret 35, atturas 1 **Paziņojums** Ministru prezidents Arturs Krišjānis Kariņš ↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	3.	3. Lēmuma projekts **Par uzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministrei Anitai Muižniecei** *(654/Lm13)* par:54 ; pret:34 ; atturas:1 (Dok. Nr. 4272)Balsojums: par 54, pret 34, atturas 1 **Paziņojums** Ministru prezidents Arturs Krišjānis Kariņš ↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	4.	4. Lēmuma projekts **Par uzticības izteikšanu labklājības ministram Gatim Eglītim** *(655/Lm13)* (Dok. Nr. 4273)Balsojums: par 56, pret 34, atturas 1 **Paziņojums** Ministru prezidents Arturs Krišjānis Kariņš ↗ Debates ↗ DKP izskatīšanas gaita	
	↗ Ar sēdes norisi saistīti jautājumi		
	Sēde beigusies 03.06.2021 18:54		

---

* * * *